

VIAȚA CREȘTINĂ PRACTICĂ

Shepherds Global Classroom există pentru a echipa trupul lui Cristos prin furnizarea de programe de studiu pentru liderii creștini în creștere din întreaga lume. Scopul nostru este de a multiplica programele de formare autohtone prin punerea unui instrument de curriculum cu 20 de cursuri în mâinile formatorilor spirituali din fiecare țară a lumii.

Această carte este disponibilă pentru descărcare gratuită la <https://www.shepherdsglobal.org/courses>

Redactor principal: Dr. Stephen K. Gibson

Traducător: Ludmila Caragia

Redactare și tehnoredactare, varianta română: Cristina Ivodi

Drepturi de autor © 2021 Shepherds Global Classroom

Tradus în română din prima ediție engleză.

Toate drepturile sunt rezervate.

Materialele terților sunt protejate de drepturile de autor ale proprietarilor respectivi și sunt partajate sub diferite licențe.

Cu excepția cazului în care se indică altfel, toate textele biblice sunt din Biblia sau Sfânta Scriptură cu Trimiteri 1924, Dumitru Cornilescu. © Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 2014. Folosit cu permisiune. Toate drepturile sunt rezervate.

Aviz de permisiune/autorizare:

Această carte poate fi tipărită și distribuită în mod liber în format tipărit și digital în conformitate cu următoarele directive: (1) Conținutul cărții nu poate fi modificat în niciun fel; (2) Copiile nu pot fi vândute în scop lucrativ; (3) Instituțiile de învățământ sunt libere să folosească/copieze această carte, chiar dacă percep taxe de școlarizare; și (4) Cartea nu poate fi tradusă fără permisiunea și supravegherea Shepherds Global Classroom.

Cuprins

Instrucțiuni pentru liderul clasei	5
(1) Integritatea creștină	7
(2) Practica ascultării de Dumnezeu	19
(3) Munca.....	29
(4) Relațiile	37
(5) Călăuzirea lui Dumnezeu	47
(6) Conceptul biblic despre căsătorie	57
(7) Sacralitatea căsătoriei	67
(8) Ecologia creștină	81
(9) Banii.....	87
(10) Onestitatea.....	99
(11) Valoarea umană	109
(12) Guvernarea	119
(13) Corpul creștinului	127
Resurse recomandate	137
Registrul realizării sarcinilor	139

Instrucțiuni pentru liderul clasei

Dacă studiați în grup, puteți citi materialul pe rând. Trebuie să vă opriți periodic pentru orice discuție în clasă. În calitate de lider al clasei, trebuie să vă asigurați că discuția nu se abate de la materialul studiat. Este util să stabiliți o limită de timp pentru fiecare perioadă de discuție.

Întrebările pentru discuții și activitățile în clasă sunt indicate prin săgeți ►. Pentru întrebările de discuție, liderul clasei ar trebui să adreseze întrebarea și să acorde studenților timp pentru a discuta răspunsul. Dacă, de obicei, același student răspunde primul sau dacă unii studenți nu se implică, liderul poate adresa întrebarea cuiva anume.

În cadrul cursului se fac multe referințe la **textele biblice**. Pasajele care ar trebui citite cu voce tare în clasă sunt, de asemenea, indicate prin săgeți ►. Rugați un student să le citească pentru grup. Alteori, referințele scripturale sunt indicate în paranteze în text. De exemplu: (1 Corinteni 12:15). Aceste referințe sunt un suport pentru afirmațiile din text. Nu este necesar să citiți întotdeauna pasajele dintre paranteze.

Fiecare lecție se încheie cu **sarcini de lucru**. Sarcinile trebuie completate după lecție și raportate conducătorului clasei la următoarea oră de curs. Dacă un student nu finalizează o lecție și sarcinile aferente, le poate completa mai târziu. Cu toate acestea, liderul ar trebui să încurajeze studenții să respecte programul, astfel încât să învețe mai mult în timpul orei. La sfârșitul lecțiilor de curs este prevăzut un tabel cu înregistrarea temelor pe care studentul le-a completat.

Unul dintre scopurile cursului este pregătirea studenților pentru a deveni profesori. Dirigintele clasei ar trebui să le ofere studenților oportunități de a-și dezvolta abilitățile de predare. De exemplu, liderul clasei ar trebui să lase ocazional un student să predea clasei o secțiune scurtă a lecției.

La sfârșitul fiecărei lecții este o secțiune cu instrucțiuni pentru discuții comune în grup. Liderul de clasă poate decide cât timp să aloce acestei perioade de discuții. Multe lecții vor conține suficiente discuții în timpul abordării subiectului.

De asemenea, la sfârșitul fiecărei lecții se află o scurtă rugăciune, prin care se cere lui Dumnezeu să aplice adevărul în viața studenților. Liderul clasei poate cere unui student să citească rugăciunea pentru clasă.

Dacă studentul dorește **să obțină un certificat de la Shepherds Global Classroom**, el trebuie să participe la sesiunile de curs și să completeze temele. La sfârșitul cursului este pus la dispoziție un formular pentru înregistrarea temelor completate.

Lecția 1

Integritatea creștină

Obiectivele lecției

Până la sfârșitul acestei lecții, studentul ar trebui:

- (1) Să înțeleagă ce presupune Biblia atunci când vorbește despre „lume”.
- (2) Să recunoască domeniile în care valorile lumii i-au influențat viața.
- (3) Să descrie cum și de ce gândirea unui credincios trebuie să fie diferită de cea a unui necredincios.
- (4) Să explice ce înseamnă pentru un credincios să trăiască o viață de integritate.
- (5) Să demonstreze că adevărul creștin trebuie să fie aplicat în toate detaliile vieții.

Ioan Hrisostom, predicatorul integrității

Ioan Hrisostom (anii 370),¹ a fost un pastor evlavios care a devenit cunoscut drept „Gură de aur” datorită predicării sale puternice și oratorice. Era foarte iubit de oamenii de rând și a devenit cel mai faimos predicator al Imperiului Roman de Răsărit. În 398 a fost dus în capitala Constantinopolului (Istanbulul de astăzi, Turcia) pentru a sluji ca pastor și patriarh al unei biserici naționale cu 100 000 de membri.

Ioan era cunoscut pentru caracterul său intransigent. Și-a folosit funcția pentru a servi nevoilor întregului oraș, nu doar ale celor bogați. I-a hrănit pe cei săraci, a construit spitale și a sprijinit văduvele. I-a confruntat pe episcopii din Asia Mică pentru corupție și proasta gestionare financiară și a predicat împotriva favoritismului și a imoralității lor. A avertizat clasele superioare din Constantinopol că mersul la teatru îi va ruina. El a comparat mersul la teatru cu expunerea la un virus mortal. Ioan afirma:

Dacă vezi o femeie nerușinată la teatru, care pășește pe scenă cu capul descoperit și atitudini îndrăznețe, îmbrăcată în haine aurite, etalându-și senzualitatea delicată, interpretând cântece imorale, aruncându-și membrele în dans și ținând discursuri nerușinate... îndrăznești să spui că atunci nu ți se întâmplă nimic omenesc? ... Încă mult timp după ce piesa de teatru s-a încheiat și toată lumea a plecat, acele imagini plutesc încă în fața sufletului tău, cuvintele lor, comportamentul lor, privirile lor, mersul lor, pozițiile lor... membrele lor necuviincioase - iar în ceea ce te privește, pleci acasă acoperit cu o mie de răni!

---

¹ Gerald L. Sittser. *Water from a Deep Well*. (Downers Grove: InterVarsity Press, 2007), 135.

Dar nu singur - prostituata merge cu tine - deși nu în mod deschis și vizibil... ci în inima și în conștiința ta, și acolo, în tine, ea aprinde cuptorul babilonian... în care pacea căminului tău, puritatea inimii tale, fericirea căsniciei tale vor fi arse!

Cetățenii bogați au fost avertizați de Ioan:

Este o prostie și o nebunie publică să umpleți dulapurile cu haine și să lăsați oameni care sunt creați după chipul lui Dumnezeu și după asemănarea noastră să stea goi și să tremure de frig, astfel încât abia se pot ține pe picioare... Sunteți masivi și grași, țineți petreceri și beți până noaptea târziu și dormiți într-un pat cald și moale. Și nu vă gândiți la faptul că va trebui să dați socoteală de modul în care folosiți greșit darurile lui Dumnezeu... Căci banii noștri aparțin Domnului, oricum i-am fi adunat. Acesta este motivul pentru care Domnul v-a permis să aveți mai mult: nu pentru ca voi să risipiți... ci pentru ca voi să distribuiți celor în nevoie.

Ioan Hrisostom a fost în cele din urmă exilat pe țărmurile estice ale Mării Negre, dar a murit în timpul călătoriei (407 d.Hr.). Ultimele sale cuvinte au fost: „Slavă lui Dumnezeu în toate lucrurile. Amin.”

Înțelegerea biblică a lumii

Ioan 17 este rugăciunea lui Isus pentru ucenicii Săi cu puțin timp înainte de răstignirea Sa. Ea exprimă marea Sa dragoste și preocupare pentru ucenicii Săi. El a spus că Se roagă și pentru cei care vor crede mesajul apostolilor (versetul 20), deci aceasta îi include pe credincioșii de astăzi.

► Un student va citi Ioan 17:14-18 pentru întregul grup.

Ce a avut în vedere Isus când a spus că nu este din lume? Știm că Isus nu provine din această lume: El este Fiul lui Dumnezeu, care a venit pe pământ din cer. Cu toate acestea, atunci când a afirmat că nu este din lume, nu se referea la faptul că a venit de undeva din afara acestei lumi. El a spus că nici ucenicii nu erau din lume, la fel cum nici El nu era. Isus vorbea despre oameni care se născuseră pe pământ, din părinți umani, și care crescuseră ca cetățeni ai propriei lor țări.

Așadar, ce a avut în vedere Isus când a spus că ucenicii Săi nu sunt din lume? Trebuie să înțelegem despre ce vorbește Biblia când se referă la lume.

► Un student va citi Efeseni 2:1-3 pentru întregul grup.

Aceste versete ne arată că a trăi așa cum trăiește lumea este același lucru cu a urma instrucțiunile Satanei. De asemenea, vedem că oamenii din lume își urmează dorințele păcătoase și vor experimenta mânia lui Dumnezeu. Credincioșii au primit o viață nouă și nu mai trăiesc după modelul lumii.

► Un student va citi 1 Ioan 2:15-17 pentru întregul grup.

În 1 Ioan se vorbește despre lume ca despre o entitate rea. Ea nu trebuie iubită, la fel și lucrurile ei nu trebuie iubite. Dorințele și motivele greșite sunt tipice lumii. Dorințele păcătoase sunt numite dorințele lumii.

Satana este numit stăpânul acestei lumi (Ioan 16:11). Aceasta nu înseamnă că lumea îi aparține de drept. El este conducătorul rebeliunii împotriva lui Dumnezeu, iar oamenii din lume îl urmează. El este deja condamnat, iar oamenii care persistă în a-l urma vor fi și ei condamnați.

A fi prieten cu lumea înseamnă a fi dușman al lui Dumnezeu (Iacov 4:4).

Lumea este compusă din milioane de oameni firești, căzuți, separați de Dumnezeu și uniți prin ceea ce au în comun. **În primul rând, ei au afecțiuni sau dorințe greșite.** Ei iubesc lucrurile din lume mai mult decât pe Creatorul universului. 1 Ioan 2:15-16 spune: „Nu iubiți lumea... Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume.”

În al doilea rând, afecțiunile lor greșite duc la un comportament greșit, la un stil de viață axat pe satisfacția proprie, adesea în detrimentul dreptății și al milei (Amos 5:11-15; 21-24). Ei își urmează propria cale, cer ceea ce vor și stabilesc singuri ce este bine și ce este rău. Deși au multe forme de religie, toți cei care sunt din lume se fac pe ei înșiși (intelectul uman, înțelepciunea umană, poftele umane, bunătatea umană, puterea umană) centrul cultului lor (Romani 1:25). Ei nu acceptă autoritatea lui Dumnezeu și cred într-o filosofie de viață care justifică ceea ce aleg ei să facă. Ei nu caută să știe ce este corect și să facă acest lucru. Ei fac ceea ce vor, apoi caută o modalitate de a explica că aceasta este corect.

Psihologii și consilierii necreștini din lume încearcă să îi ajute pe oameni să facă față vinovăției fără să se pocăiască și să găsească iertarea lui Dumnezeu. Filosofii lumii încearcă să descrie un scop pentru viață care nu Îl implică pe Dumnezeu. Oamenii de știință din lume încearcă să explice originea tuturor lucrurilor, negând, în același timp, existența unui Creator. Politicienii și asistenții sociali din lume încearcă să găsească modalități de prevenire a consecințelor naturale, negative ale păcatului, negând, în același timp, că păcatul este adevărata problemă. Creatorii de modă din lume lucrează pentru a produce haine senzuale și care atrag atenția. Lucrătorii din sfera divertismentului fac glume despre păcat, moralitate și religie. Pastorii lumești cred într-un **dumnezeu** care tolerează păcatul și care este cel mai preocupat ca omul să fii bogat, fericit și să aibă o bună stimă de sine.

Coloseni 2:8 ne avertizează să nu ne lăsăm furați de filozofie și înșelăciune, de lucrurile lumii. Un escroc jefuiește pe cineva vânzând o idee falsă. Convingându-i pe oameni de idei greșite, lumea îi jefuiește pe oameni de relația lor cu Dumnezeu, de beneficiile spirituale și de cer.

Filosofiile și motivațiile dominante ale lumii se văd în stilul de viață al oamenilor care sunt din lume. Vorbirea, atitudinile, îmbrăcămintea, distracțiile și comportamentul lumii sunt toate expresii ale păcătoșeniei inimilor lor.

Urmașii lui Cristos nu pot urma moralitatea societății lor. Urmașii lui Cristos vor fi diferiți de societatea lor.

Culturile sunt modelate de această entitate pe care Biblia o numește lume. Generațiile de oameni dintr-un loc dezvoltă o cultură. Ei doresc multe lucruri bune, cum ar fi securitatea, prosperitatea și familii stabile, dar urmăresc aceste lucruri cu o filosofie lumească și cu hotărârea de a le găsi fără a se supune Cuvântului lui Dumnezeu. Acest lucru înseamnă că urmașii lui Cristos nu își pot urma complet propria cultură. Unele culturi sunt mai influențate de principiile biblice decât altele, dar nicio cultură națională nu este pe deplin creștină.

► Pe baza a ceea ce am studiat până acum, ce presupune faptul că discipolii lui Isus nu sunt „din lume”?

Credincioșii nu urmează dorințe și ambiții păcătoase. Ei vor să Îl mulțumească pe Dumnezeu mai presus de toate. Afecțiunile lor au fost și sunt în permanență transformate (Filipeni 1:9-11). Legea lui Dumnezeu a fost scrisă în inimile lor (Ieremia 31:33). Poruncile lui Dumnezeu nu sunt împovărătoare pentru credincioși, ci dimpotrivă, sunt o delectare (1 Ioan 5:1-3, Psalmul 19:7-11). Credincioșii au priorități eterne (Matei 6:33). Comportamentul lor arată că vor să reziste tentației și să trăiască în biruință asupra păcatului.

Oamenii din lume cred că credincioșii sunt ciudați pentru că nu sunt interesați de aceleași lucruri ca și ei (1 Petru 4:4). Isus a spus că lumea urăște o persoană care este diferită spiritual (Ioan 17:14). Lumea este ostilă față de cei care nu fac parte din ea. Ei nu înțeleg, ei resping neprihănirea și sunt condamnați de propriul lor păcat. Acesta este motivul pentru care Isus a spus, „În lume veți avea necazuri” (Ioan 16:33). Apostolul Pavel a spus: „De altfel, toți cei ce voiesc să trăiască cu evlavie în Hristos Isus vor fi prizonieri” (2 Timotei 3:12).

► Un student va citi 2 Corinteni 6:14-18 pentru întregul grup.

Biblia le spune credincioșilor să se deosebească de lume. Această distincție începe cu atitudinea fiecăruia, așa cum a învățat Isus în Predica de pe Munte. Aici El a descris atitudinea credinciosului ca fiind o atitudine de umilință, întristare pentru păcat, blândețe, dreptate, milă, puritate a inimii, pace și dorința de a îndura persecuția. Atitudinile distincte vor avea ca rezultat un comportament distinct. De exemplu, credincioșii nu pot forma parteneriate care să le ceară să facă lucruri care sunt greșite. Dumnezeu promite să fie un Tată pentru cel care este distinct de lume. Amintiți-vă, ne-am uitat la un verset care spune că cel care este prieten cu lumea este dușmanul lui Dumnezeu (Iacov 4:4).

► Un student va citi Matei 5:13-16 pentru întregul grup.

A fi distincți și separați de lume nu înseamnă că credincioșii trebuie să se separe de societate și să își formeze propriile comunități. Isus a spus că El nu Se roagă ca ucenicii Săi să fie scoși din lume (Ioan 17:15). El a mai spus că discipolii Săi sunt sare și lumină pentru lume, ceea ce înseamnă că ei trebuie să fie prezenți și vizibili în societate. Credincioșii ar trebui să participe la guvernare și la afacerile comunității, cu excepția cazului în care această participare le-ar cere să facă ceva greșit.

Gerald Sittser ne spune cum arăta acest lucru în creștinismul timpuriu:

Aristide, un filosof atenian care... a trăit în secolul al II-lea, a enumerat o serie de atribute care îi deosebeau pe creștini de restul populației. Creștinii, a notat el, au modelat [fidelitatea față de promisiunile lor], sinceritatea, mulțumirea, respectul față de părinți, dragostea față de vecini, puritatea, răbdarea în fața persecuției și bunătatea față de străini. Ei aveau grijă de văduve și orfani. De asemenea, îi tratau pe sclavi cu o bunătate neobișnuită. „Pe toți sclavii, bărbați și femei... îi convingeau să devină creștini datorită dragostei pe care o aveau față de ei. Dacă deveneau creștini, erau frați fără nici o discriminare.”²

O credință autentică

Epistola lui Iacov subliniază faptul că adevărata credință creștină este demonstrată în viață. Iacov a spus că oamenii care aud Cuvântul lui Dumnezeu și nu îl pun în practică se înșală singuri (Iacov 1:22). Unii oameni cred că sunt mai buni decât alții pentru că știu mai mult adevăr creștin - chiar dacă nu îl urmează - dar acest lucru nu este adevărat.

Iacov a spus că unii oameni sunt religioși, dar religia lor este lipsită de valoare. Dumnezeu este mulțumit de religia oamenilor care răspund nevoilor celorlalți și se păstrează puri, nefiind contaminați de lume (Iacov 1:27).

► Un student va citi Iacov 2:14-26 pentru întregul grup.

Există oameni care spun că, deoarece mântuirea este primită prin credință și nu prin fapte, comportamentul nostru nu contează. Ei cred că este posibil ca o persoană să aibă credința mântuitoare chiar dacă atitudinile și stilul său de viață sunt ca cele ale unui necredincios. Acest pasaj din epistola lui Iacov le vorbește unor astfel de oameni.

Iacov spune că *credința* nu este suficientă, or chiar și demonii au credințe corecte, însă nu sunt într-o relație corectă cu Dumnezeu (versetul 19). O persoană care crede în Dumnezeu, dar nu se supune lui Dumnezeu este ca o persoană care aude Evanghelia, dar nu se pocăiește.

Este important să explicăm versetele 21 și 24. Acestea spun că Avraam a fost justificat prin fapte și că o persoană este justificată atât prin fapte, cât și prin credință. Acest lucru pare să contrazică alte pasaje scripturale care subliniază că o persoană este mântuită doar prin

---

² Gerald L. Sittser. *Water from a Deep Well*. (Downers Grove: InterVarsity Press, 2007), 54.

har și nu prin fapte (Efeseni 2:8-9, Galateni 2:16, Romani 3:28). Prin termenul *justificat*, Iacov nu se referă la faptul că o persoană este mântuită prin credință și fapte, ci la faptul că o persoană se dovedește a fi o persoană mântuită prin faptul că are credință și fapte. Persoana nu este mântuită prin fapte, dar, în același timp, dacă nu trăiește o viață evlavioasă, înseamnă că nu are nici credința mântuitoare. Iacov spune că credința unei persoane este moartă dacă aceasta nu are o viață care să corespundă credinței (versetul 26).

Iacov a spus că, așa cum este imposibil ca un copac să rodească două feluri de fructe sau ca un izvor să dea două feluri de apă, tot așa o persoană nu ar putea rosti atât binecuvântări, cât și blesteme (Iacov 3:9-12). Comportamentul unei persoane ar trebui să corespundă în mod consecvent credinței sale creștine.

Conceptul de integritate

În Romani 2:21-24, Pavel s-a adresat evreilor care credeau că sunt superiori neamurilor pentru că aveau Scriptura, chiar dacă nu o respectau. El a întrebat: „Tu, care propovăduiești: «Să nu furi», furi?” El spunea: „Tu, care te fălești cu Legea, necinstești pe Dumnezeu prin călcarea acestei Legi?” Faptul că se înălțau pe ei înșiși ca oameni religioși, dar nu aveau un caracter bun, a făcut ca neamurile să spună lucruri blasfematoare despre Dumnezeu și Scriptură.

Dacă o persoană este integră, comportamentul său corespunde convingerilor sale. De exemplu, o persoană care este onestă va integra onestitatea în tot comportamentul și discursul său. O persoană care spune că este cinstită, dar face ceva necinstit, nu are integritate.

Termenul *integritate* poate fi aplicat caracterului unei persoane. În unele limbi, termenul este folosit și pentru a descrie alte lucruri, cum ar fi structura unei clădiri.

► Ce credeți că înseamnă pentru construcția unei clădiri să ai integritate?

Este important ca o clădire să stea în picioare. Aceasta trebuie să suporte propria greutate și greutatea oricăror activități care au loc în interiorul său. Dacă se prăbușește, oamenii și bunurile pot fi accidentate, iar valoarea clădirii este pierdută. Integritatea unei clădiri înseamnă că principiile de construcție solidă sunt utilizate în întreaga structură.

De asemenea, este bine ca o clădire să reziste mult timp. O persoană care construiește o casă poate spera că aceasta va rezista toată viața. Clădirile pentru administrația publică sau întreprinderile mari necesită investiții mari și se poate aștepta ca acestea să reziste timp de mai multe generații.

Dacă o clădire începe să se încline sau să se prăbușească, înseamnă că îi lipsește integritatea. Uneori, o clădire este avariata de un cutremur și, deși este încă în picioare, nu este un loc sigur. Ea nu are integritate.

Înainte de începerea construcției unei clădiri importante, există un plan – o schiță detaliată. Cele mai importante detalii se referă la asigurarea modului în care clădirea va fi suficient de puternică pentru a rezista. Părțile clădirii trebuie să fie conectate și să se susțină reciproc.

Este important ca constructorul să respecte planul atunci când construiește. Dacă el reduce cheltuielile prin omiterea părților necesare ale construcției, clădirea nu va fi sigură.

► Ce înseamnă pentru o persoană să aibă integritate?

Isus a folosit ilustrația integrității construcției unei clădiri. El a spus că o persoană care Îl ascultă și se supune lui Dumnezeu este ca o persoană care își construiește casa pe o stâncă. Acea casă rezistă atunci când vin furtunile. O persoană care nu ascultă de Dumnezeu este ca o persoană care își construiește casa pe nisip (Matei 7:24-27). Nu este suficient doar să auzi și să cunoști adevărul.

► Un student va citi Iacov 1:22-25 pentru întregul grup.

Iacov afirmă că oamenii se înșală singuri dacă aud Cuvântul lui Dumnezeu, dar nu îl pun în practică. El se referă la oamenii care cred că sunt buni pentru că cunosc adevărul biblic, chiar dacă nu trăiesc în mod consecvent în conformitate cu acesta. Astfel de oameni nu au integritate.

Iacov spune că atunci când citim Cuvântul lui Dumnezeu nu trebuie să fim ca oamenii care se uită în oglindă, dar nu se schimbă ca urmare a ceea ce văd. Adevărul lui Dumnezeu este transformator. Când ne uităm în Cuvântul lui Dumnezeu, ne vedem defectele și ar trebui să permitem Duhului lui Dumnezeu să ne schimbe caracterul și comportamentul pentru a corespunde adevărului lui Dumnezeu.

Integritatea este demonstrată în stilul de viață. Credincioșii nu ar trebui să fie mulțumiți de ei înșiși atunci când își dau seama că o atitudine sau un comportament nu este în concordanță cu adevărul lui Dumnezeu.

Testul fructului

Isus a spus că vor fi mulți profeți falși. Aceștia sunt oameni care doresc statutul de lider religios sau vor să facă o afacere din slujire, dar nu au caracter creștin. El a spus că îi putem recunoaște după roadele lor (Matei 7:15-18). Roadele nu se referă la succes. **Dimpotrivă, fructele sunt expresia naturală a caracterului pomului.** Rosta unei persoane este manifestarea caracterului său interior în viața practică. Dacă o persoană nu produce roada Duhului (Galateni 5:22-23, 1 Corinteni 13) sau trăiește o viață de păcat, ea are un caracter păcătos și nu este un adevărat lider spiritual (1 Corinteni 6:9-10, 2 Corinteni 11:13-15).

Apostolul Petru a spus că credincioșii nu trebuie să se lase controlați de dorințele lor anterioare, ci trebuie să fie sfinți în tot ceea ce fac (1 Petru 1:14-15).

Rosta bună nu înseamnă că o persoană înțelege cum să aplice perfect toate principiile creștine în comportamentul său. Cu toții suntem în procesul de învățare a adevărului lui

Dumnezeu. Un copil care lucrează într-o grădină poate smulge din greșeală plantele greșite. Dumnezeu nu ne judecă pentru greșelile din neștiință. Cu toate acestea, harul nu scuză o persoană care refuză să se pocăiască de păcatul său. Apostolul Ioan ne spune că o persoană este curățită pe măsură ce umblă în lumină, trăind potrivit adevărului (1 Ioan 1:7).

Integritate în conducere

Liderii iau decizii pe care alții nu trebuie să le ia. Responsabilitățile și oportunitățile unui lider creează multe ocazii de tentație. Deciziile unui lider sunt deosebit de importante, deoarece afectează mulți alți oameni.

Un lider de slujire trebuie să își amintească faptul că el, urmând exemplul lui Isus, este chemat să Îl slujească pe Dumnezeu și pe oameni. Scopul său nu trebuie să fie acela de a deveni o celebritate care este lăudată și slujită de alții.

Dacă o congregație are un număr mare de oameni care nu sunt închinători sinceri ai lui Dumnezeu, aceștia încearcă să schimbe serviciul de închinare pentru a se concentra pe performanță. Acești oameni onorează talentul mai mult decât concentrarea spirituală. Ei doresc ca serviciul de închinare să fie condus mai degrabă de artiști decât de adevărați lideri spirituali. Ei sunt amuzați de spectacole senzuale. Ei sunt dispuși să angajeze muzicieni neconvertiți care sunt la fel de dispuși să cânte în discoteci și nu sunt calificați să participe la închinare. Pastorul trebuie să păzească închinarea bisericii astfel încât să atragă și să slujească adevăraților închinători.³

► Dacă o persoană vizitează o biserică duminică dimineața și vede aceiași muzicieni pe care i-a văzut într-o discotecă sâmbătă seara, ce va crede despre biserică?

Un lider poate fi tentat să se considere scutit de regulile obișnuite ale moralității. Unii pastori au relații greșite cu bărbați sau femei din congregația lor, la fel cum fac liderii lumești din cultura lor. Unele biserici tolerează în mod greșit comportamentul imoral al pastorilor din cauza statutului lor.

Un pastor poate fi tentat să creadă că biserica îi aparține. Dacă gândește în acest fel, pune oamenii în funcții pentru că îi sunt loiali, și nu pentru că vor face o treabă bună. Acest tip de pastor favorizează rudele și vrea să aleagă cine va moșteni biserica după el. El acoperă păcatele și greșelile susținătorilor săi din biserică. El tratează banii și proprietățile bisericii ca și cum ar fi ale sale.

Mărturia Bisericii

Biserica poate deveni coruptă atunci când nu are pretenția de a fi integră. Atunci când congregația împărtășește dorințele lumii, ea acceptă lideri care sunt ca oamenii din lume. Ea tolerează păcatul în liderii săi religioși. Chiar și credincioșii sinceri pot urma lideri păcătoși

---

³ Pentru o explorare completă a închinării creștine, vezi Shepherds Global Classroom cursul *Introducere în închinarea creștină*, disponibilă pe <https://www.shepherdsglobal.org/courses>.

pentru că nu înțeleg necesitatea integrității și a roadei bune. Când se întâmplă acest lucru, oamenii din lume preiau controlul asupra bisericii, iar aceasta își pierde mărturia.

Petru a avertizat că liderii spirituali falși vor face o afacere din biserică (2 Petru 2:3). Atunci când biserica devine populară în societatea sa, oamenii lumești devin interesați să obțină un statut în biserică. Ei învață formele de închinare și conducerea religioasă, dar nu s-au pocăit de păcatele lor și nu au găsit mântuirea prin Cristos. O biserică care nu are o doctrină bună nu reușește să demaște acești lideri falși.⁴

Isus a folosit ilustrația sării pentru a explica ce se întâmplă atunci când biserica își pierde caracteristica distinctivă (Matei 5:13). Sarea care își pierde salinitatea nu este mai bună decât nisipul sau pietrișul.

Atunci când biserica devine ca societatea, biserica nu mai poate schimba societatea.

Lumea își bate joc de biserică atunci când aceasta urmează tiparele lumii și nu aderă la adevărurile biblice.

Reprezentându-L pe Dumnezeu

Teologia este sistemul convingerilor noastre creștine, inclusiv doctrinele despre Dumnezeu, umanitate, păcat, Cristos și mântuire. Convingerile noastre despre Dumnezeu sunt fundamentale pentru toate celelalte convingeri.

Când Dumnezeu a început să Se reveleze, primul scop al revelației Sale a fost să arate ce fel de Dumnezeu este El. Dumnezeu S-a descris, în primul rând, ca fiind sfânt. Cuvântul ebraic pentru sfințenie (kadosh) apare de peste 600 de ori în Vechiul Testament. De exemplu, Isaia s-a referit în mod repetat la Dumnezeu ca „Sfântul lui Israel”. Sfințenia lui Dumnezeu era tema închinării (Psalmul 99:3, 5). Poporul lui Dumnezeu nu se închina doar datorită puterii Sale, ci datorită sfințeniei Sale.

Dumnezeu S-a revelat și ca iubire. Pasajul predominant din Vechiul Testament în care Dumnezeu Se revelează lui Moise și Israelului este Exodul 34:6-7. Acolo Dumnezeu se descrie astfel: „...Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și credincioșie, care Își ține dragostea până în mii de neamuri de oameni, iartă fărădelegea, răzvrătirea și păcatul, dar nu socotește pe cel vinovat drept nevinovat...” Este important să păstrăm împreună sfințenia și dragostea lui Dumnezeu. Un termen adesea folosit pentru a descrie natura lui Dumnezeu este „iubire sfântă”. Pentru că Dumnezeu este sfânt, El cere sfințenie din partea noastră; pentru că Dumnezeu este iubire, El a făcut o cale pentru ca noi să devenim sfinți, așa cum El este sfânt.

Sfințenia lui Dumnezeu a arătat că oamenii nu sunt potriviți să-L slujească și să se închine lui Dumnezeu fără să fie mai întâi transformați prin har. Profetul Isaia a văzut că avea ceva în comun cu păcătoșii cărora le predicase - avea o inimă care nu era curată (Isaia 6:5).

---

⁴ 2 Petru 2 și cartea Iuda sunt scrise pe tema liderilor spirituali falși.

„Buzele necurate” reprezentau cuvinte și acțiuni greșite care proveneau dintr-o inimă necurată. Această impuritate îl făcea pe Isaia nepotrivit pentru a fi în prezența lui Dumnezeu. Isaia nu a încercat să își justifice starea și nici Dumnezeu nu a încercat. Dumnezeu a răspuns mărturisirii profetului cu har: nu harul toleranței, ci harul purificator și transformator (Isaia 6:6-7).

Dumnezeul lui Israel era diferit de dumnezeii falși și necesita un alt tip de închinare. În Psalmul 24, regele David descrie persoana căreia îi este permis să intre în prezența Domnului. Pe cine acceptă Dumnezeu ca închinător? „Cel ce are mâinile nevinovate și inima curată” (Psalmul 24:4). Nu oricine este acceptat ca închinător al lui Dumnezeu. Un închinător nu este doar o persoană care își poate ridica mâinile și simți emoții. O persoană păcătoasă nu se califică ca și închinător.⁵

Dumnezeu a spus că propria Sa sfințenie este baza cerinței Sale ca închinătorii Săi să fie sfinți. „Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt, Eu, Domnul Dumnezeu vostru” (Leviticul 19:2, Leviticul 11:44-45, Leviticul 20:26, Leviticul 21:8). Dumnezeu nu era un zeu precum zeitățile din Orientul antic sau zeii din mitologia greacă și romană de mai târziu. Miturile despre acești zei îi descriau ca fiind corupți, înșelători și cruzi. Acești zei aveau toate defectele de caracter ale umanității. Asemenea umbrelor de pe un perete, ei constituiau distorsiuni exagerate ale imaginii omului. Acești zei nu necesitau un standard moral sau un standard de caracter, iar adoratorii lor erau răi și cruzi.

Dumnezeul lui Israel nu este o proiecție a imaginii omului. El nu este imaginar și fictiv, ci El S-a revelat oamenilor. El este diferit și de aceea închinătorii Săi trebuie să fie diferiți.

Standardul lui Dumnezeu este repetat în Noul Testament: „Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră. Căci este scris: «Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt»” (1 Petru 1:15-16). *Purtarea* este un cuvânt care se referă la atitudinile și comportamentul nostru - fiecare parte a vieții. Dumnezeu nu cere doar ca închinătorii Săi să fie sfinți din punct de vedere *ceremonial* sau *să fie numiți „sfinți”* atunci când, de fapt, nu sunt. El Se așteaptă ca închinătorii Săi să trăiască efectiv vieți sfinte.

Atitudinile și comportamentul nostru arată ce credem despre Dumnezeu și ce fel de relație avem cu El. Apostolul Pavel a spus că evreii, care erau mândri că au legea lui Dumnezeu, L-au dezonorat pe Dumnezeu prin încălcarea ei. Din cauza comportamentului lor, oamenii spuneau lucruri rele despre ei și despre Dumnezeul lor (Romani 2:23-24).

Ce fel de Dumnezeu reprezintă tu? Cum cred oamenii că este Dumnezeul tău? Dacă dorești ca oamenii să știe că Dumnezeu este sfânt și, în același timp, iertător și milostiv, ei trebuie să vadă că tu ești așa.

Bisericele au nevoie ca pastorii lor să predea o doctrină consecventă și temeinică. Un pastor nu trebuie să neglijeze doctrina de bază. Fiecare generație și toți noii convertiți au nevoie

---

⁵ Pentru o explorare completă a închinării autentice, vezi Shepherds Global Classroom cursul *Introducere în închinarea creștină*, disponibil la <https://www.shepherdsglobal.org/courses>.

să o audă. Chiar și credincioșii maturi au nevoie să li se reamintească doctrinele fundamentale. Predicile pastorului nu trebuie să fie doar spectacole emoționale, dinamice, pentru a crea entuziasm. El trebuie să-L descrie pe Dumnezeu și să descrie modul în care viața creștină ar trebui să corespundă conceptului biblic despre Dumnezeu în toate detaliile sale.

Biserica ar trebui să transforme societatea și cultura, dar acest lucru se va întâmpla doar în măsura în care conceptul nostru biblic despre Dumnezeu este aplicat în fiecare aspect al vieții noastre.

Discuții de grup

- Ce concepte din această lecție au fost noi pentru tine? Cum intenționezi să îți schimbi atitudinea față de viața creștină?
- Care este un concept care crezi că este frecvent neglijat în bisericile din cultura ta? Cum ai explica acest concept cuiva pe care îl cunoști?

Rugăciune

Tată Ceresc,

Vreau să Te onorez cu o viață care este în acord cu caracterul Tău. Vreau să Te reprezint într-o lume care nu Îți este supusă.

Fă ca viața mea să fie în concordanță cu adevărul Tău. Ajută-mă să fiu dispus să schimb orice lucru care nu ar trebui să facă parte din viața unui credincios.

Îți mulțumesc pentru Duhul Tău care îmi conferă putere și pentru harul Tău transformator.

Amin.

Lecția 1. Sarcini de lucru

(1) Scrie un paragraf despre o valoare lumească care ți-a influențat gândirea sau comportamentul în trecutul recent. Apoi găsește două pasaje din Scriptură care abordează această parte a vieții și notează-le. Scrie un alineat cum poți începe să trăiești în ascultare de aceste pasaje biblice.

(2) Studiază Tit 2:11-14. Pregătește o scurtă prezentare despre integritatea creștină bazată pe acest pasaj. Folosește acest pasaj pentru a explica de ce adevărurile biblice trebuie să fie aplicate în toate detaliile vieții. Împărtășește această prezentare la începutul următoarei ore de curs.

Lecția 2

Practica ascultării de Dumnezeu

Obiectivele lecției

Până la sfârșitul acestei lecții, studentul ar trebui:

- (1) Să exploreze relația practică dintre dragostea creștină și viața personală a credinciosului.
- (2) Să reflecteze asupra a zece domenii în care credincioșii ar trebui să își alinieze tot mai mult viața la principiile scripturale.
- (3) Să explice cel puțin două motive pentru care credincioșii au opinii diferite în ceea ce privește aplicarea personală a principiilor scripturale legate de problemele legate de stilul de viață.
- (4) Să rezume nouă principii (oferite în text) pentru luarea deciziilor legate de stilul de viață.

Un fiu ascultător

O mamă africană a ieșit afară pentru a-și verifica fiul care se juca sub un copac. A fost șocată să vadă un șarpe otrăvitor enorm atârnat de copac chiar deasupra capului fiului ei. Se părea că șarpele era pe punctul de a-l mușca pe băiat. Mama știa că, dacă va încerca să-și avertizeze fiul, acesta se va uita în sus în loc să se îndepărteze rapid. În loc să-i explice, ea i-a strigat: „Fiule, culcă-te jos la pământ chiar acum!”. Băiatul a fost nedumerit, dar pentru că a fost învățat să se supună, a făcut așa. Apoi mama lui i-a spus: „Rămâi culcat și târăște-te spre mine”. Din nou, el s-a supus și a fost în curând în siguranță departe de șarpe.

De ce s-a supus băiatul fără să înțeleagă motivul pentru care i s-a dat ordinul? Și-a ascultat mama pentru că fusese deja învățat să asculte și fusese corectat atunci când nu ascultase. De asemenea, el a avut încredere în mama sa pentru că știa că mama sa îl iubea. Noi ar trebui să ne supunem lui Dumnezeu în totalitate, nu doar pentru că ne temem de corecția Sa, ci și pentru că știm că ne iubește.

Motivația iubirii

► Care ar fi rezultatele dacă o persoană L-ar iubi mai mult pe Dumnezeu? Ai putea reflecta la întrebare terminând această afirmație: „Dacă L-aș iubi mai mult pe Dumnezeu, aș...”

Un rezultat al iubirii mai sincere a lui Dumnezeu este descris în Filipeni 1:9-11:

Și mă rog ca dragostea voastră să crească tot mai mult în cunoștință și orice pricepere, ca să deosebiți lucrurile alese, pentru ca să fiți curați și să nu vă poticniți până în ziua venirii lui Hristos, plini de roada neprihănirii, prin Isus Hristos, spre slava și lauda lui Dumnezeu.

Aceste versete vorbesc despre un proces continuu în viața credinciosului. Dragostea lui trebuie să crească continuu. Pe măsură ce dragostea sa pentru Dumnezeu crește, capacitatea sa de a discerne ce este mai bine este întărită și extinsă. Pe măsură ce discerne ce este mai bine, își adaptează viața pentru a se concentra pe ceea ce este mai bine. Acest lucru trebuie să se producă pentru ca credinciosul să fie sincer și fără supărare.

Așa cum un nou-născut are în față o viață întreagă de învățare și creștere, tot așa și noi, în momentul convertirii noastre, nu înțelegem tot adevărul care ar trebui să ne ghideze viața. În versetele de mai sus, Pavel le-a scris unor oameni care erau deja adepți ai lui Cristos de ceva timp. Cu toate acestea, Pavel s-a rugat ca ei să continue să-L iubească tot mai mult pe Dumnezeu și, prin această iubire, să fie capabili să înțeleagă și să asculte mai bine voia lui Dumnezeu.

Ar trebui să ne așteptăm că viața noastră se va îmbunătăți continuu pe măsură ce Dumnezeu ne dă discernământ. Dumnezeu dorește supunerea noastră deplină în toate aspectele vieții noastre, nu doar în ceea ce privește respectarea rânduielilor religioase.

Nu trebuie să presupunem că știm deja tot ce trebuie să știm despre cum ar trebui să trăim. Nu trebuie să presupunem că am făcut deja toate ajustările pe care trebuie să le facem în viața noastră.

Câteva domenii pe care un credincios ar trebui să le îmbunătățească

(1) Grija de influența produsă (Proverbele 22:1, Matei 5:14-16)

Există lucruri pe care le faci tu și pe care nu ai vrea să le facă alții? Ai fi dezamăgit dacă l-ai vedea pe pastorul tău făcând lucrurile pe care le faci tu?

(2) Autocontrolul (Proverbele 16:32, Proverbele 25:28; Galateni 5:22-23)

Îți controlezi suficient sentimentele și dorințele pentru a face ceea ce ar trebui să faci sau uneori lași sentimentele să te determine să acționezi într-un mod care ar fi de așteptat de la un necredincios?

(3) Grija pentru sănătate (1 Corinteni 6:19, 1 Corinteni 10:31)

Ai grijă de corpul tău ca de un instrument indispensabil conceput pentru a sluji lui Dumnezeu? Deoarece trupul tău Ți aparține lui Dumnezeu, nu ar trebui să fie deteriorat. Nu trebuie să îl tratezi cu nepăsare.

(4) Alegerea divertismentului (Coloseni 3:17, 1 Corinteni 6:12)

Divertismentul tău tinde să te aducă în lupta cu ispita, provocându-ți gânduri sau atitudini greșite? Ferește-te de tot ceea ce prezintă păcatul ca fiind atractiv sau amuzant.

(5) Manierele (Romani 13:9, Coloseni 3:19, 1 Timotei 2:8, 1 Petru 3:2)

Tratează-i pe ceilalți cu respect, deoarece oamenii sunt făcuți după chipul lui Dumnezeu și au destine eterne. Oamenii au obiceiul de a fi politicoși. Ar trebui să înveți să fii politicos într-un mod pe care oamenii să îl recunoască. Ar trebui să fii amabil chiar și atunci când cineva nu o merită.

(6) Etica în afaceri (Proverbele 20:23)

Ești complet sincer în toate negocierile tale? Descrie lucrurile exact așa cum sunt sau faci pe cineva să creadă ceva ce nu este adevărat?

(7) Punctualitatea (Galateni 5:14)

Timpul este o resursă valoroasă pe care ar trebui să o folosim pentru Dumnezeu. Prețuiești timpul tău și timpul altora respectând programul ori de câte ori este posibil?

(8) Vestimentația (1 Timotei 2:9, 1 Petru 3:3-4)

Prezintă hainele tale următoarele valori?

- Decență - ascunderea suficientă a corpului;
- Smerenie - să nu încerci să atragi atenția sau admirația nejustificată prin ceea ce porți;
- Economisire - nu cumpărați haine mai scumpe decât aveți nevoie.

(9) Limbajul (Coloseni 4:6, Efeseni 4:29)

Este vorbirea ta pură și respectuoasă față de Dumnezeu și față de ceilalți? Multe dintre cuvintele pe care lumea le folosește ca exclamații provin din obscenități sau termeni la adresa lui Dumnezeu.

(10) Încrederea (Psalmul 61:8; Proverbele 20:6, Proverbele 28:20)

Îți ții angajamentele? Se pot aștepta oamenii să faci ceea ce spui? Îți uiți promisiunile dacă nu sunt convenabile?

Mulți oameni nu iau în serios nevoia lor de a se îmbunătăți. Ei se simt responsabili doar pentru poruncile clare ale Scripturii, fără să realizeze că acele porunci au multe aplicații.

Trebuie să ne dăm seama că îmbunătățirea este legată de creșterea dragostei noastre pentru Dumnezeu. Trebuie să medităm serios la versetele cu care am început această lecție

(Filipeni 1:9-11). Dacă dragostea noastră crește, discernământul nostru și alegerea comportamentelor corecte ar trebui să se îmbunătățească.

Discuții de grup

- Prezintă un exemplu de schimbare pe care ai făcut-o în viața ta atunci când Dumnezeu ți-a arătat că o atitudine, un obicei sau o acțiune nu era cea mai bună?
- Există ceva în stilul tău de viață pe care știi că ar trebui să îl schimbi? O vei face?
- Faci ceva ce nu ești sigur că Îi place lui Dumnezeu?
- Ești dispus să-L lași pe Dumnezeu să-ți arate în rugăciune orice schimbări pe care ar trebui să le faci?

Să ne angajăm să ne rugăm în această săptămână cu inima deschisă, astfel încât Dumnezeu să ne poată arăta valorile Sale și orice schimbări pe care vrea să le facă în viața noastră. Te angajezi să faci asta? Săptămâna viitoare te voi întreba dacă ai făcut-o.

Aplicarea personală a principiilor biblice

- Ai observat vreodată diferențe între credincioși, în special în chestiuni practice legate de ceea ce fac și ceea ce nu fac? De ce există aceste diferențe, când ei folosesc aceeași Biblie? Din moment ce există atât de multe diferențe între credincioși, contează cu adevărat ce facem noi? De ce?

Nu toți credincioșii sunt de acord cu privire la detaliile modului în care trebuie trăite principiile și valorile biblice. Totuși, un urmaș al lui Cristos trebuie să fie serios în ceea ce privește trăirea în concordanță cu ceea ce crede.

Comportamentul, opțiunile de divertisment și îmbrăcămintea sunt indiciatori ale înclinațiilor inimii.

Iată câteva principii pe care fiecare credincios ar trebui să și le amintească în timp ce încearcă să discearnă ce este mai bine în chestiuni specifice legate de stilul de viață.

Principii pentru deciziile privind stilul de viață

(1) Trebuie să ne supunem tuturor poruncilor Bibliei pentru credincioși.

Isus a spus în Matei 5:19:

Așa că oricine va strica una din cele mai mici din aceste porunci și va învăța pe oameni așa va fi chemat cel mai mic în Împărăția cerurilor; dar oricine le va păzi și va învăța pe alții să le păzească va fi chemat mare în Împărăția cerurilor.

Nu putem alege doar punctele pe care le considerăm cele mai importante. Nicio poruncă din Scriptură nu este atât de neimportantă încât să fie ignorată.

(2) Poruncile lui Dumnezeu sunt pentru binele nostru.

Deuteronomul 10:12-13:

Acum, Israele, ce alta cere de la tine Domnul Dumnezeu tău, decât să te temi de Domnul Dumnezeu tău, să umbli în toate căile Lui, să iubești și să slujești Domnului Dumnezeului tău din toată inima ta și din tot sufletul tău, să păzești poruncile Domnului și legile Lui pe care ți le dau astăzi, ca să fii fericit?

Psalmul 84:11,

Căci Domnul Dumnezeu este un soare și un scut, Domnul dă îndurare și slavă și nu lipsește de niciun bine pe cei ce duc o viață fără prihană.

Dumnezeu nu ascunde de noi ceva care este bun și nici nu ne poruncește ceva care este dăunător pentru noi. Nu ne-ar fi mai bine fără restricțiile Sale. A respinge instrucțiunile Sale înseamnă a ne îndoii de înțelepciunea și iubirea Sa. Noi dovedim că avem cu adevărat credință în bunătatea și înțelepciunea lui Dumnezeu atunci când ne supunem instrucțiunilor din Cuvântul Său în loc să urmăm ideile oamenilor.

(3) Libertatea creștină nu este libertatea de a nu asculta de Dumnezeu.

Pavel a scris acest lucru credincioșilor în 1 Corinteni 9:21:

Cu cei ce sunt fără Lege m-am făcut ca și cum aș fi fost fără lege (măcar că nu sunt fără o lege a lui Dumnezeu, ci sunt sub legea lui Hristos), ca să câștig pe cei fără lege.

Suntem eliberați de lege – atât de Legea lui Moise, cât și de cerințele morale ale lui Dumnezeu - ca mijloc de justificare, deoarece suntem mântuiți prin har, nu prin împlinirea poruncilor lui Dumnezeu. De asemenea, suntem eliberați de condamnarea legii, deoarece păcatele pe care le-am comis sunt iertate.

Cu toate acestea, nu suntem eliberați de cerința de a ne supune lui Dumnezeu sau de obligația de a iubi, „Fraților, voi ați fost chemați la slobozenie. Numai nu faceți din slobozenie o pricină ca să trăiți pentru firea pământească, ci slujiți-vă unii altora în dragoste” (Galateni 5:13). După cum arată 1 Corinteni 9:21 (mai sus), suntem sub autoritatea lui Dumnezeu. Voința Sa pentru noi este revelată în Biblie.

Unii oameni cred în mod greșit că trebuie să respecte legile lui Dumnezeu ca mijloc de a primi iertarea păcatelor sau ca mijloc de maturizare spirituală. Adevărul este că suntem salvați prin har, prin credință, nu prin respectarea legii (Efeseni 2:8-9).

Deși nu suntem îndreptățiți ca urmare a ceea ce facem, ar trebui să ne supunem lui Dumnezeu în toate detaliile vieții, deoarece am fost îndreptățiți față de El. „Și prin chiar faptul că ați fost izbăviți de sub păcat, v-ați făcut robi ai neprihănirii” (Romani 6:18).

Pentru că Îl iubim pe Dumnezeu și suntem recunoscători pentru harul Său, Îl ascultăm cu bucurie (1 Ioan 5:3). Ascultarea celor care sunt îndreptățiți este o dovadă a dragostei față de El (Ioan 14:15).

(4) Dacă Îl iubim pe Dumnezeu, vrem să cunoaștem voia Lui, nu să o evităm.

1 Ioan 5:2-3 spune:

Cunoaștem că iubim pe copiii lui Dumnezeu prin aceea că iubim pe Dumnezeu și păzim poruncile Lui. Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui. Și poruncile Lui nu sunt grele.

Ieremia 31:33 spune: „Ci iată legământul pe care-l voi face cu casa lui Israel după zilele acelea ... Voi pune Legea Mea înăuntrul lor, o voi scrie în inima lor”.

O persoană care Îl iubește pe Dumnezeu nu va întreba mai întâi: „Mă va condamna Dumnezeu pentru că fac asta?”, ci: „Cu ce ar fi Dumnezeu cel mai mulțumit?” sau „Care este cel mai bun lucru pe care îl pot face?” (Filipeni 1:10, Tit 3:8).

(5) Scriptura oferă o bază pentru stabilirea unor reguli specifice pentru viața noastră.

Biblia nu oferă doar principii generale. În Sarcina 2 sunt enumerate câteva pasaje care oferă o bază pentru o viață creștină precaută. Unele dintre ele dau indicații specifice pentru stilul de viață creștin.

(6) Regulile privind detaliile vieții nu sunt cele mai importante convingeri ale noastre.

Fariseii au făcut greșeala de a pune cel mai mare accent pe lucrurile minore. În Matei 23:23, Isus le-a spus acestora:

Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că voi dați zeciuială din izmă, din mărar și din chimen și lăsați nefăcute cele mai însemnate lucruri din Lege: dreptatea, mila și credincioșia; pe acestea trebuie să le faceți, și pe acelea să nu le lăsați nefăcute.

Acest verset nu spune că există vreun adevăr care nu contează, ci spune că unele lucruri contează mai mult decât altele. Ar trebui să fim mai preocupați de cele mai importante lucruri.

(7) Respectarea regulilor nu este suficientă pentru a ne dovedi ascultarea sau dragostea pentru Dumnezeu.

În aceeași discuție cu fariseii, Isus a spus (Matei 23:25):

Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că voi curățiți partea de afară a paharului și a blidului, dar înăuntru sunt pline de răpire și de necumpătate.

O persoană poate avea un stil de viață foarte riguros și totuși să nu-L iubească pe Dumnezeu sau chiar să nu-L asculte complet. Pe de altă parte, o persoană Îl poate iubi pe Dumnezeu din toată inima și totuși să nu vadă motivul respectării unor standarde. Prin urmare, persoana mai strictă nu este neapărat mai spirituală.

(8) Încrederea noastră în mărturia altora nu depinde de micile detalii ale stilului lor de viață.

În Romani 14:10 Pavel îi întreabă pe credincioși:

Dar pentru ce judeci tu pe fratele tău? Sau pentru ce disprețuiești tu pe fratele tău? Căci toți ne vom înfățișa înaintea scaunului de judecată al lui Hristos.

Acest verset apare într-un pasaj în care se discută diferitele puncte de vedere pe care credincioșii le au cu privire la problemele practice. Deseori există dezacorduri serioase cu privire la ceea ce ar trebui și nu ar trebui să facă un urmaș al lui Cristos.

Este posibil ca un alt credincios să nu fie de acord cu interpretarea noastră a unui anumit pasaj din Scriptură sau să nu vadă nocivitatea unor lucruri pe care noi le-am respins. S-ar putea ca Dumnezeu să lucreze la diferite aspecte ale vieții sale sau ca Dumnezeu să-l fi plasat într-un context cultural diferit. Aceasta nu înseamnă că persoana respectivă nu este un credincios adevărat.

► Ce părere ai despre această afirmație: „Dumnezeu va arăta tuturor adevărul despre modul corect de viață, prin urmare, toți credincioșii ar trebui să aibă aceleași practici”?

Urmașii lui Cristos nu au avut niciodată un acord cu privire la toate practicile de viață. Oamenii care Îl iubesc pe Dumnezeu și trăiesc vieți evlavioase nu sunt toți de acord cu privire la practici și detalii de doctrină. Este greșit din partea noastră să spunem că alții nu sunt credincioși pentru că interpretează sau aplică Scripturile în mod diferit. Îi putem accepta ca fiind credincioși sinceri, deși credem că opiniile lor sunt greșite. Lucrarea Duhului Sfânt nu face ca toți credincioșii să aibă un stil de viață identic.

De asemenea, trebuie să fim pregătiți să învățăm din perspectivele altor credincioși. Mândria mă face să cred că întotdeauna interpretez sau aplic Scriptura perfect. Dar un spirit smerit, capabil să învețe și să accepte, cultivă unitatea creștină și edifică Trupul lui Cristos.

(9) Toleranța față de opinii diferite nu scuză neglijența personală.

„Fiecare să fie deplin încredințat în mintea lui” (Romani 14:5b).

„Dar cine se îndoiește și mănâncă este osândit, pentru că nu mănâncă din încredințare. Tot ce nu vine din încredințare e păcat” (Romani 14:23).

Rezultatele dezastruoase vor urma atunci când cineva își încalcă propria conștiință. Dacă o persoană decide să facă ceva ce crede că este greșit, ea este vinovată de păcat. Este binecuvântat omul care umblă în lumina pe care Dumnezeu i-a dat-o (1 Ioan 1:7).

Discuții de grup

Nu va fi nicio dificultate de a începe o discuție pe această temă. Unii studenți pot sublinia necesitatea ca bisericile să impună reguli de comportament. Alții pot pune accentul pe toleranța față de diferențe.

Încearcă să obții o examinare echitabilă pentru fiecare dintre cele nouă principii enumerate mai sus.

- Care dintre aceste principii crezi că sunt uitate de cei mai mulți oameni?
- Care dintre aceste principii este cel mai probabil să le uiți?

Rugăciune

Tată Ceresc,

Vreau ca dragostea mea pentru Tine să crească continuu. Vreau să înțeleg mai bine voia Ta pentru mine.

Ajută-mă să învăț să discern ceea ce este cel mai plăcut pentru Tine, astfel încât să pot trăi o viață curată și fără abatere.

Ajută-mă să văd obiceiurile și atitudinile care trebuie să se schimbe și să dobândesc obiceiuri și atitudini care să Te glorifice.

Vreau să aduc roade pentru gloria lui Dumnezeu.

Amin.

Lecția 2. Sarcini de lucru

(1) Studiază 1 Corinteni 13. Acest capitol descrie dragostea pe care o persoană ar trebui să o aibă pentru alții. Lasă-L pe Dumnezeu să-ți arate cum vrea să te schimbe pentru ca viața ta să fie mai corespunzătoare cu acest model de dragoste. Enumeră câteva schimbări pe care ai vrea ca Dumnezeu să-ți dea posibilitatea să le faci în viața ta.

(2) Studiază următoarele versete care oferă o bază pentru un comportament creștin precaut:

- 1 Corinteni 6:19-20
- 1 Corinteni 10:31
- 1 Corinteni 11:14-15
- 1 Timotei 2:9-10
- 1 Petru 3:3-4
- Psalmul 19:14
- Psalmul 101:3

Scrive semnificația de bază a fiecărui pasaj. Descrie detalii ale stilului de viață pe care crezi că ar trebui să îl practici potrivit acestor pasaje.

Lecția 3

Munca

Obiectivele lecției

Până la sfârșitul acestei lecții, studentul ar trebui:

- (1) Să explice ce ne învață Biblia despre muncă.
- (2) Să demonstreze caracteristicile unei etici creștine a muncii.

Fratele Lawrence, lucrător pentru Dumnezeu

Fratele Lawrence a fost un călugăr simplu care a trăit într-o mănăstire în anii 1600. El a devenit faimos pentru că făcea munci foarte obișnuite - curăța cartofi și spăla vase - din dragoste pentru Dumnezeu și pentru că nu lăsa niciodată prezența lui Dumnezeu să fie departe de mintea sa. El l-a pus pe Dumnezeu în centrul atenției în întreaga sa viață, inclusiv în munca sa.

Practica prezenței lui Dumnezeu este o carte foarte scurtă care a fost citită de milioane de oameni. Ea conține interviuri și scrisori de la fratele Lawrence. El scrie: „Sfințirea noastră nu depinde de schimbarea faptelor noastre, ci de a face de dragul lui Dumnezeu ceea ce facem de obicei pentru noi înșine.”

► Ce este munca? Este munca doar un *loc de angajare* - a fi angajat pentru a face ceva?

Munca include angajarea, dar constă, de asemenea, în a avea grijă de noi înșine și de ceilalți, în a gestiona lucrurile pe care le avem, în a produce lucruri, în a face afaceri pentru profit și în a-i ajuta pe alții în mod liber.

► Ar trebui să muncească un credincios? De ce?

Mulți oameni cred că ar fi minunat să aibă suficienți bani încât să nu fie nevoiți să muncească. Ei cred că cea mai plăcută viață ar fi o viață de agrement.

O înțelegere biblică despre muncă

Gândiți-vă la modul în care Dumnezeu a proiectat lumea la început. Era perfectă (Geneza 1:31). A fost mediul perfect pentru primii oameni creați de Dumnezeu. Dumnezeu a dat locuri de muncă primilor oameni (Geneza 1:28). Dumnezeu ar fi putut proiecta lumea pentru a satisface toate nevoile oamenilor fără muncă, dar nu a făcut-o. Dumnezeu știa că cea mai bună viață pentru oameni include munca.

Dumnezeu a planificat ca munca noastră să fie implicată în relațiile noastre. Oamenii trebuie să învețe să coopereze, să depindă unii de alții, să fie de încredere unii pentru alții, să-și folosească punctele forte și să-i ajute pe alții cu punctele slabe, să facă față provocărilor

împreună, să rezolve dezacordurile, să corecteze greșelile, să fie instruiți și să-i instruiască pe alții.

Dumnezeu le-a dat oamenilor autoritatea și responsabilitatea de a administra pământul, de a-l aduce sub control și de a-l dezvolta pentru gloria Sa. Această sarcină a dus la dezvoltarea agriculturii, creșterea animalelor, extragerea mineralelor din pământ și dezvoltarea tehnologiei.

Dumnezeu ne-a creat mai presus de restul naturii pentru că avem ceva din natura Sa în noi. Psalmul 8:6-8 spune:

I-ai dat stăpânire peste lucrurile mâinilor Tale, toate le-ai pus sub picioarele lui: oile și boii laolaltă, fiarele câmpului, păsările cerului și peștii mării, tot ce străbate cărările mărilor.

Din cauza primului păcat, lumea s-a schimbat, iar munca include multe dificultăți și frustrări care nu făceau parte din planul inițial al lui Dumnezeu (Geneza 2:17-19). Cu toate acestea, trebuie să ne dăm seama că Dumnezeu ne-a proiectat să avem nevoie de muncă.

Munca noastră este similară cu munca de creație a lui Dumnezeu. Munca este modul omului de a-și remodela mediul înconjurător. Câștigarea unui venit nu este singurul scop al muncii. Oamenii au instinctul de a-și schimba mediul. Ei încearcă să își îmbunătățească casele. Încearcă să scape de gunoaie. O persoană care nu mai dorește să muncească a renunțat la dorința și capacitatea sa de a-și schimba mediul. El renunță la o parte din ceea ce înseamnă să fii om.

► La ce vă gândiți când vedeți o casă sau o curte care nu este bine întreținută?

Orientarea umană spre creație, planificare, organizare și producție - munca - face parte din chipul lui Dumnezeu în om. Prin urmare, toată munca este sacră pentru credincios. Orice muncă este un act de închinare atunci când este făcută pentru a plăcea Domnului (Coloseni 3:17, 23). Isus a spus că Tatăl Său lucra și, prin urmare, și El lucra (Ioan 5:17).

Nu trebuie să te gândești la muncă ca la o necesitate neplăcută, ca și cum ai lua medicamente când ești bolnav. Munca nu este doar ceva care este necesar pentru supraviețuire. Ea face parte din planul lui Dumnezeu pentru umanitate.

2 Tesaloniceni 3:10 spune că ar trebui să muncim, „Căci, când eram la voi, vă spuneam lămurit: «Cine nu vrea să lucreze nici să nu mănânce.»”

Ce ar trebui să facem dacă munca noastră pare ne semnificativă? Mahatma Gandhi spunea: „Ceea ce faci poate părea ne semnificativ, dar cel mai important este că o faci”. Imaginați-vă un om care a fost angajat să măture podelele. Poate părea o muncă ne semnificativă, dar el face o alegere importantă. Atunci când merge la muncă în fiecare zi, el alege să facă acest lucru în loc să își petreacă timpul degeaba, fără să ofere valoare nimănui. El alege să își asume responsabilitatea de a se întreține singur, în loc să fie un parazit pentru prieteni sau familie. El are grijă de cei care depind de el, poate soția și copiii, în loc să-i forțeze să

caute ajutor. Toate aceste considerații ne ajută să realizăm că, deși munca în sine poate părea nesemnificativă, este semnificativ faptul că el alege să o facă.

Există mulți oameni care chiar nu pot munci? Nu. Chiar dacă o persoană nu poate fi angajată pentru a munci pentru un salariu, probabil că ar putea face ceva pentru a ajuta la satisfacerea nevoilor altora.

Urmașii lui Cristos ar trebui să muncească pentru că sunt responsabili pentru ei înșiși și pentru ceilalți. Ei nu ar trebui să se aștepte ca alții să le asigure nevoile dacă nu sunt dispuși să facă ceea ce pot.

Un credincios este, în primul rând, responsabil pentru familia sa. „Dacă nu poartă cineva grijă de ai lui, și mai ales de cei din casa lui, s-a lepădat de credință și este mai rău decât un necredincios” (1 Timotei 5:8).

Scriptura îi poruncește credinciosului să muncească pentru a putea satisface nevoile altora. „Cine fura să nu mai fure, ci mai degrabă să lucreze cu mâinile lui la ceva bun, ca să aibă ce să dea celui lipsit” (Efeseni 4:28). Observați contrastul dintre cel care fură, luând ceva pentru care nu a depus nici un efort, și cel care muncește pentru a putea da. Un credincios nu este doar cel care nu fură, ci și cel care muncește pentru a da.

Poți găsi de lucru chiar dacă nu ești angajat de nimeni. Găsește modalități de a fi de ajutor și de a satisface nevoile altora. Este mai bine să trăiești astfel decât să nu faci nimic și să te plângi că nimeni nu te ajută.

Credincioșii ar trebui să muncească pentru a se întreține pe ei înșiși și familiile lor și pentru a fi în măsură să dea altora care au nevoi.

Modul obișnuit al lui Dumnezeu de a ne satisface nevoile

► Ce i-ai spune unei persoane care spune că nu va lucra pentru că depinde de Dumnezeu pentru a-și satisface nevoile?

Imaginează-ți că la sfârșitul verii ai intrat în curtea din spate și ai descoperit că pe o mare parte din ea au crescut roșii, porumb, fasole și alte legume, și că erau suficiente pentru a te întreține o lungă perioadă de timp.

Ți s-ar părea un miracol? Miilor de oameni li s-a întâmplat aceasta vara trecută. Au intrat în curțile lor și au găsit tot ceea ce crescuse și chiar mai mult. Dar nu au fost uimiți, nici măcar surprinși, pentru că, cu câteva luni înainte, au cultivat pământul, apoi au plantat semințe în el, apoi luni întregi s-au asigurat că este udat și plivit de buruieni. Așa că atunci când au găsit recolta care creștea, era exact ceea ce se așteptau.

Ai putea replica: „Păi, atunci nu a fost un miracol de fapt!”. Dar Dumnezeu a făcut milioane de plante, iar oamenii nu au făcut niciodată una. Psalmul 104:14 spune: „Tu faci să crească iarba pentru vite și verdețuri pentru nevoile omului, ca pământul să dea hrană.” Dumnezeu

o face, dar oamenii se pregătesc pentru ea prin pregătirea terenului, plantarea semințelor și udarea atunci când este necesar.

Mulți oameni se gândesc la o lucrare a lui Dumnezeu ca la ceva neobișnuit, o excepție de la legea naturală, precum vindecările săvârșite de Isus sau când soarele a stat pe loc. Deci, în acest sens, creșterea plantelor nu este miraculoasă, deoarece este ceva obișnuit.

Dar, dorindu-ne un miracol, ignorăm prea des modul normal în care Dumnezeu face lucrurile. Au fost milioane de oameni care au intrat astăzi în curțile lor și nu au găsit nimic care să crească și pe care să-l poată mânca. Ei nu s-au implicat în modul în care Dumnezeu produce hrana. Procesul de creștere a alimentelor este doar un exemplu al modului normal de lucru al lui Dumnezeu. De exemplu, modul normal al lui Dumnezeu de a asigura nevoile oamenilor este prin munca oamenilor. Proverbele 14:23 ne învață că „Oriunde se muncește este și câștig,” în timp ce Proverbele 19:15 ne atenționează că „sufletul molatic suferă de foame.”

Există oameni care își doresc ca Dumnezeu să le ofere ceva, dar ei resping oportunitățile de a munci, pentru că aceste oportunități nu sunt lucruri pe care vor să le facă.

Ce se întâmplă dacă ești dispus să muncești, dar nu ai găsit pe nimeni care să te angajeze? Există muncă pe care o poți face pentru a-i ajuta pe alții, iar prin acea muncă, unele dintre nevoile tale pot fi satisfăcute. Dacă ești șomer, ai timp. De ce să nu te uiți în jur și să vezi ce poți face pentru a ajuta pe cineva?

Imaginați-vă un om care este șomer și petrece ore întregi în fiecare zi stând și nefăcând nimic. Chiar nu există nimic valoros pentru el de făcut? În cartierul său sunt oameni care au nevoie de ajutor. În curtea lui și pe stradă sunt gunoaie care ar trebui curățate. Există teren care ar putea fi cultivat pentru a crește alimente. Sunt cărți pe care să le citească și să își îmbogățească cunoștințele. Întotdeauna există ceva pentru care se poate ruga. Omul care stă și nu face nimic are un singur angajat, pe el însuși, iar angajatul său nu produce sau nu se dezvoltă. El însuși nu este un bun angajator pentru el însuși, așa că probabil nu va putea să aibă oportunitatea de a-i organiza pe alții.

În multe timpuri și locuri, majoritatea oamenilor nu sunt angajați de cineva. Ei produc ceva pentru a face schimb sau oferă un serviciu altora. Acestea sunt toate modalități prin care Dumnezeu ne asigură și ne suplinește nevoile.

Principii biblice pentru angajarea creștină

Principiile responsabilității și onestității oferă câteva norme etice pe care credincioșii trebuie să le aplice în munca lor.

► Cum ar trebui un credincios să aplice principiile biblice atunci când lucrează pentru un angajator?

Noul Testament dă indicații pentru angajați. În momentul în care au fost scrise cărțile Noului Testament, mulți lucrători erau sclavi. Un angajat de astăzi diferă de un sclav prin faptul că

poate avea posibilitatea de a se muta la un alt loc de muncă. Această libertate îi permite să accepte sau să respingă condițiile de angajare. Cu toate acestea, dacă au fost de acord să lucreze în schimbul anumitor beneficii, Scriptura le cere să fie lucrători buni atâta timp cât rămân la angajatorul respectiv.

Este posibil să te afli într-o situație în care nu ești liber să alegi munca pe care vrei să o faci. Poate că ești forțat să lucrezi într-o atmosferă opresivă. Ar trebui să ai totuși atitudinea lui Cristos. Unii oameni lucrează încet și prost atunci când sunt forțați pentru că vor să arate că nu sunt dispuși să muncească. Când o persoană face asta, arată că nu este liberă. Dacă vrei să acționezi liber, ar trebui să muncești cu bucurie și să faci munca bine. Când muncești astfel, acționezi liber, pentru că nimeni nu te poate forța să faci asta.

Dacă nimeni nu te-a angajat, ești propriul tău supraveghetor. Ce fel de angajat ai fost pentru tine?

Efesenii 6:5-8 — Principiul responsabilității

► Un student va citi Efesenii 6:5-8 pentru întregul grup. Discutați semnificația acestui pasaj, apoi consultați lista de mai jos pentru a vă completa observațiile.

Câteva aplicații din Efesenii 6:5-8:

1. Un lucrător trebuie să se supună angajatorului său, nu doar atunci când este supravegheat, ci întotdeauna. Aceasta înseamnă, de asemenea, că el nu trebuie să negligeze detaliile despre care știe că este puțin probabil să fie inspectate („...nu numai când sunteți sub ochii lor...”).
2. Un lucrător ar trebui să mențină calitatea și sârguința muncii sale ca și cum ar lucra pentru Dumnezeu („...ca niște robi ai lui Cristos, care fac din inimă voia lui Dumnezeu...”).
3. Un lucrător va fi binecuvântat de Dumnezeu pentru credințioșia sa în muncă („va primi răsplată de la Domnul...”).

Tit 2:9-10 — Principiul onestității

► Un student va citi Tit 2:9-10 pentru întregul grup. Discutați semnificația acestui pasaj, apoi consultați lista de mai jos pentru a vă completa observațiile.

Câteva aplicații din Tit 2:9-10:

1. Un lucrător trebuie să fie respectuos în răspunsul său la indicațiile angajatorului său („...să nu le întorcă vorba...”). Care sunt unele consecințe atunci când un lucrător vorbește fără respect despre angajatorul său cu alți lucrători?
2. Un lucrător nu ar trebui să fure de la angajatorul său, chiar dacă el crede că merită un salariu mai mare („...să nu fure nimic...”).

3. Munca devotată este o mărturie pentru Evanghelie, pe când munca nepăsătoare și neglijentă este o ocară pentru Evanghelie („...ca să facă în totul cinste învățaturii lui Dumnezeu...”).

► Care sunt câteva moduri în care unii oameni sunt necinstiți în munca lor? Descrie modul în care un credincios ar trebui să fie diferit.

Pasajele biblice din Tit și Efeseni descriu modul în care ar trebui să lucreze o persoană dacă cineva o angajează. Aceleași principii se aplică unei persoane care este angajată să construiască sau să repare ceva. El ar trebui să facă aceeași calitate a muncii pe care ar vrea să o facă cineva pentru el. O persoană care face lucruri pentru a le vinde nu ar trebui să ascundă defectele pentru a-i face pe cumpărători să creadă că primesc ceva mai bun.

Dezvoltarea calităților indispensabile pentru angajare

Ce calități îți doresc angajatorii de la un angajat? Cercetările arată că angajatorii doresc persoane care au o atitudine pozitivă față de muncă. Ei doresc persoane de încredere și gata să învețe. Adesea, oamenii sunt angajați pentru atitudinea lor față de muncă mai mult decât pentru pregătirea sau talentele lor. Și lui Dumnezeu Îi pasă de atitudinea noastră față de muncă, așa cum am văzut deja în Scriptură.

Dezvoltă-ți calitățile care te fac un lucrător valoros. Trebuie să fii gata să slujești. Trebuie să fii onest, de încredere și răbdător. Unii șomeri se gândesc doar la ceea ce au nevoie. Un angajator nu te angajează pentru a te ajuta, ci te angajează pentru a-l ajuta tu pe el. Trebuie să fii genul de persoană care ar fi valoroasă pentru un angajator.

O persoană poate spune: „Aș fi prietenos, de ajutor și cinstit dacă aș fi plătit pentru asta”, dar angajatorii nu angajează o persoană neprietenoasă și nu o plătesc să fie prietenoasă. Ei nu angajează o persoană necinstită și nu o plătesc pentru a fi cinstită. Ei caută o persoană prietenoasă, amabilă și cinstită pe care să o angajeze.

În biserică lucrurile stau diferit. Nu așteptăm ca oamenii să ofere sau să fie prietenoși înainte de a fi dispuși să îi ajutăm. De asemenea, Dumnezeu ajunge la tine și te binecuvântează înainte ca tu să faci ceva bun. Dar, pentru binele tău, trebuie să începi să răspunzi la har. Învăță să dăruiești, să slujești și să zâmbești.

Dezvoltă-ți calitățile. Învăță abilități lucrând cu oameni care au deja acele abilități. Poate că poți oferi un serviciu altora. Poate că poți face un produs pe care să-l vinzi. Poate că poți crește o recoltă. Mai presus de toate, adoptă o atitudine de ajutorare a celorlalți chiar și atunci când nu îți aduce niciun profit. Dumnezeu îți va binecuvânta slujirea.

Ce înseamnă să slujești? A sluji înseamnă a-ți folosi abilitățile, timpul și energia în beneficiul altcuiva.

Indiferent dacă lucrezi sau nu pentru un angajator, slujirea îți cere să renunți la unele dintre drepturile și privilegiile tale. De exemplu, dacă lucrezi pentru alții, este posibil să nu poți dormi cât de mult dorești dimineața și să nu-ți poți petrece timpul de lucru făcând ceea ce

vrei tu să faci. Îți supui anumite aspecte ale vieții unui scop pentru care ești angajat. Angajarea afectează chiar și modul în care te îmbraci și felul în care te porți cu ceilalți.

Disponibilitatea de a sluji aduce multe beneficii:

1. Formează relații care au ca rezultat satisfacerea unora dintre nevoile tale. Adesea, acest lucru se întâmplă în moduri imprevizibile, astfel încât nu este vorba doar de a ajuta persoanele despre care crezi că vor putea face ceva pentru tine.
2. Îți oferă un loc valoros în biserică, Trupul lui Cristos.
3. Te poate face o persoană pe care cineva dorește să o angajeze.

Ce-ar fi dacă ai începe să-ți formezi o nouă mentalitate - să cauți modalități de a-i sluji pe alții? Isus a spus: „Este mai ferice să dai decât să primești” (Faptele Apostolilor 20:35). Chiar crezi aceasta? Trăiești ca și cum ai crede aceasta?

Există un principiu spiritual de a te gândi la nevoile celorlalți și de a nu fi absorbit în totalitate de propriile tale nevoi (Filipeni 2:4). Există, de asemenea, un principiu practic. Amintește-ți că, de obicei, cei care angajează oameni nu o fac pentru a-i ajuta pe cei pe care îi angajează. Ei angajează pe cineva pentru că ei cred că acea persoană poate satisface o nevoie pe care ei o au. Așadar, dacă o persoană este capabilă să se gândească doar la ceea ce vrea ca cineva să facă pentru ea, s-ar putea să nu merite să fie angajată.

Beneficiile se întâmplă atunci când oamenii sunt dispuși să muncească. Aceste beneficii sunt lucruri care ar părea miracole dacă s-ar întâmpla pe neașteptate, dar Dumnezeu are un mod normal de a aduce aceste beneficii în viața ta.

Probabil că este o pierdere de timp să speri, să-ți dorești sau chiar să te rogi ca Dumnezeu să facă un miracol dacă nu ești dispus să muncești pentru a putea primi ajutor așa cum Îi place lui Dumnezeu să îl ofere.

Discuții de grup

- Cineva ar putea împărtăși o istorie despre felul în care munca sânguincioasă pentru un angajator a constituit o oportunitate pentru Evanghelie.
- Cineva ar putea împărtăși o istorie despre cum a ajutorarea cuiva din cartierul său a fost o bună manifestare a grijii creștine.
- Grupul ar trebui să împărtășească împreună idei despre oportunitățile de angajare disponibile pentru un șomer.

Rugăciune

Tată Ceresc,

Îți mulțumesc pentru privilegiul pe care îl am de a lucra creativ. Ajută-mă să văd oportunități de a-i ajuta pe alții. Asigură-mi nevoile în timp ce lucrez pentru a-mi asuma responsabilitatea pentru mine și pentru ceilalți.

Binecuvântează-mă cu resurse, astfel încât să-mi pot întreține familia, să donez bisericii și să-i ajut pe alții în nevoile lor.

Ajută-mă să fiu cinstit și de încredere în toate responsabilitățile mele. Pregătește-mă pentru oportunități și responsabilități mai mari, dacă aceasta este voia Ta. Îți mulțumesc pentru că mi-ai fost mereu credincios.

Amin.

Lecția 3. Sarcini de lucru

(1) Studiază aceste pasaje:

- Proverbele 6:6-11
- Proverbele 10:4-5
- Proverbele 12:11, 24, 27
- Proverbele 13:4, 11
- Proverbele 14:23
- Proverbele 18:9
- Proverbele 20:13
- Proverbele 22:29
- Proverbele 24:30-34
- Proverbele 26:13-16

Scrie o pagină de repere și aplicații despre muncă și lene din aceste pasaje.

(2) Colaborează cu un alt coleg de clasă pentru a pregăti o scurtă prezentare pe unul dintre subiectele enumerate mai jos. (Liderul clasei va atribui un subiect fiecărei echipe.) Împărtășiți prezentarea la începutul orei următoare.

- Munca și chipul lui Dumnezeu în om
- Munca și responsabilitatea pentru sine și pentru alții
- Modul în care ar trebui să lucreze un angajat creștin (Această prezentare ar trebui să se bazeze pe Efeseni 6:5-8 și Tit 2:9-10.)
- Modul în care Dumnezeu asigură, de obicei, nevoile oamenilor
- Munca și relațiile cu ceilalți

Lecția 4

Relațiile

Obiectivele lecției

Până la sfârșitul acestei lecții, studentul ar trebui:

- (1) Să aplice principiile iubirii, păcii și respectului în relațiile cu ceilalți.
- (2) Să însușească nouă reguli scripturale datorită cărora vorbirea unui credincios îi poate binecuvânta pe alții și Îl glorifică pe Dumnezeu.

Robinson Crusoe, surprins de relații

În romanul de ficțiune „Robinson Crusoe” se povestește despre un bărbat care a supraviețuit unui naufragiu pe mare înotând până la o insulă. Acolo a rămas singur timp de luni de zile. Și-a construit un adăpost, și-a făcut haine și a învățat cum să găsească hrană. Apoi, într-o zi, în timp ce se plimba pe lângă mare, a fost șocat să vadă o urmă de om în nisip. Aceasta însemna că o altă persoană se afla acolo. Nu știa dacă acea persoană era un prieten sau un dușman. Nu știa nimic despre caracterul, limba, etnia sau motivul pentru care persoana se afla acolo. Nu știa cum această persoană îi va schimba viața pe insulă. Deoarece relațiile au un impact major asupra vieții unui individ, Robinson a experimentat atât speranță, cât și teamă atunci când a văzut urma în nisip.

Importanța relațiilor pentru dezvoltarea spirituală

Biserica din primul secol, formată din bărbați și femei, evrei și neamuri, oameni din diferite clase sociale și culturi, a trebuit să depășească o serie de conflicte. Apostolul Pavel le-a spus să se primească unii pe alții (Romani 15:7).

► Imaginează-ți un om singur pe o insulă. Poate fi el răbdător cu cineva? Poate el să ierte pe cineva?

Nu ai putea dezvolta și arăta calitatea creștină a răbdării fără a fi în relații cu alți oameni. Nu ai putea da iertare altora sau să fii iertat de alții fără relații.

► Care sunt alte calități și activități creștine care solicită alți oameni?

Aceste lucruri se întâmplă în relațiile cu alți oameni. Calitățile pot fi dezvoltate și demonstrate doar în relații. Aceasta înseamnă că relațiile noastre cu oamenii au un mare impact asupra dezvoltării noastre spirituale.

Biblia oferă indicații pentru diferite tipuri de relații. Există direcții specifice pentru relațiile dintre soți și soții, părinți și copii, angajatori și angajați, pastori și biserică, persoane în vârstă și tineri.

Există cel puțin trei principii în Scriptură care se aplică oricărui tip de relație umană: principiile păcii, ale iubirii și ale respectului.

Principiul păcii

„Urmăriți pacea cu toți și sfințirea, fără care nimeni nu va vedea pe Domnul” (Evrei 12:14).

Acest verset precizează foarte clar importanța relațiilor. Sfințenia este strâns legată de urmărirea păcii cu toată lumea.

► Care sunt câteva lucruri pe care ar trebui să le facem pentru a urmări pacea cu oamenii?

Pentru a urmări pacea, vei oferi fiecărei persoane cel puțin tratamentul pe care îl datorezi (Romani 13:7). Celor cărora le datorezi recunoștință, respect sau supunere, trebuie să i le oferi. Dacă nu o faci, ești vinovat de provocarea unui conflict. Dacă nu reușești să îți îndeplinești responsabilitățile, să îți respecti promisiunile sau să plătești ceea ce ar trebui altora, nu urmărești pacea. Când îți dai seama că nu ai reușit să dai ceea ce ar trebui, ar trebui să cauți iertarea și să-ți îndeplinești obligațiile cât de mult poți.

Dar pentru a urmări pacea este nevoie de mai mult decât să dai ceea ce datorezi. Aceasta include să dai dragostea și bunătatea pe care nu le datorezi.

► Un student va citi Tit 3:2-3 pentru întregul grup.

Ar trebui să fim răbdători și iertători, înțelegând că oamenii neconvertiți tind să aibă atitudini și motive greșite.

Dacă vrei pace, vei căuta reconcilierea atunci când există un conflict. Vei fi dispus să ierți. Nu te vei grăbi să presupui că pacea nu poate fi restabilită. Nu vei accepta cu ușurință o separare permanentă.

Isus a spus că trebuie să te duci la persoana care ți-a greșit și să-i explici ce a făcut (Matei 18:15). Dacă consideri că problema este prea mică pentru a merita o confruntare, atunci nu trebuie să le spui altora despre ea sau să păstrezi resentimente împotriva celui care a greșit.

Uneori, oamenii se luptă cu neiertarea față de alți credincioși care au greșit față de ei. Ne putem aștepta la tratament necorespunzător din partea oamenilor neconvertiți, dar este greu de înțeles când alți credincioși fac ceva rău împotriva noastră.

Isus a spus că trebuie să fim dispuși să continuăm să iertăm chiar și atunci când oamenii ne ofensează în mod repetat (Matei 18:21-22). Un motiv comun pentru care oamenii părăsesc biserica și cad spiritual este resentimentul față de tratamentul necorespunzător din partea creștinilor. Resentimentul vine adesea înaintea altor tipuri de eșec spiritual.

Atunci când o persoană refuză să ierte, ea pune o zonă a vieții sale într-o stare de rezistență față de autoritatea lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu ne cere să iertăm. (Citiți Efeseni 4:32.) Acea zonă devine un teritoriu din care Satana poate afecta alte domenii ale vieții.

Dacă o persoană refuză să ierte, ea va fi în curând incapabilă să reziste ispitelor care par să nu aibă nicio legătură.

Baza fiecărei jigniri personale este valoarea pe care o conferim drepturilor noastre. Pentru că noi considerăm că merităm un anumit tratament sau respect, ne simțim jigniți atunci când nu le primim. Credem că merităm mai mult decât primim.

Cheia pentru a-i ierta pe ceilalți este să înțelegem răscumpărarea. A răscumpăra înseamnă a recăpăta. Din moment ce Dumnezeu ne-a răscumpărat, Îi aparținem, iar drepturile noastre Îi aparțin. Trebuie să cedăm conștient drepturile noastre lui Dumnezeu. Te poți ruga: „Doamne, știu că toate drepturile mele Îți aparțin. Vreau să Te ocupi de ele și să-mi dai doar ceea ce vezi că este bine să am”. Apoi, când oamenii te tratează bine, Îi poți mulțumi lui Dumnezeu că ți-a permis acest privilegiu. Când cineva te tratează rău, îți poți aminti că Dumnezeu se ocupă de drepturile tale și că El a văzut că ai putea fi mai bine dezvoltat fără a avea acel drept în momentul dat.

Iertându-i pe alții, te supui lui Dumnezeu și Îl lași să te transforme așa cum dorește El. Acest principiu de renunțare la drepturile tale în fața lui Dumnezeu se aplică oricărei relații umane. (Alte referințe la iertare includ Coloseni 3:13, Matei 6:15, and Romani 12:19).

Principiul iubirii

Persoana căreia nu-i datorăm nimic trebuie totuși tratată cu dragoste. Pentru că am primit harul, suntem datori față de Dumnezeu. Nu Îi putem plăti înapoi. El nu are nevoie, dar ne-a spus să dăruim altora dragostea nemeritată pe care am primit-o.

„Să nu datorați nimănui nimic, decât să vă iubiți unii pe alții” (Romani 13:8).

Dragostea este dovada că o persoană este un credincios adevărat.

Dacă zice cineva: «Eu iubesc pe Dumnezeu» și urăște pe fratele său este un mincinos, căci cine nu iubește pe fratele său pe care-l vede cum poate să iubească pe Dumnezeu, pe care nu-L vede? (1 Ioan 4:20).

Există o dragoste specială între credincioșii creștini, iar Isus Își atribuie personal acțiunile și atitudinile noastre față de alți credincioși. El va spune la judecată: „Adevărat vă spun că, ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut” (Matei 25:40).

Dar dragostea creștină trebuie să fie exprimată nu doar față de alți credincioși. În Matei 5:44-45, Isus spune:

Dar Eu vă spun: Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc, ca să fiți fii ai Tatălui vostru care este în ceruri; căci El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni și dă ploaie peste cei drești și peste cei nedrești.

Unii oameni consideră că este dificil să fie amabili cu cei care îi jignesc, dar nu există niciodată o scuză pentru a fi nepoliticos. Nu trebuie să tratăm oamenii așa cum merită. Trebuie să îi tratăm cu dragoste și bunătate, indiferent dacă par să o merite sau nu (1 Corinteni 16:14). Trebuie să ne amintim că, atunci când eram necredincioși, nu eram vrednici de dragostea lui Dumnezeu, dar El ne-a iubit oricum (Tit 3:2-3).

Principiul respectului

► Dacă ți-aș oferi gratuit o bancnotă de 100 de lei murdară și ruptă, ai dori-o? Ai refuza-o pentru că este murdară și ruptă?

Ai accepta-o pentru că are o valoare care nu depinde de starea ei.

Fiecare persoană merită respect deoarece ființele umane sunt create după chipul lui Dumnezeu (Geneza 1:27). Chipul lui Dumnezeu conferă fiecărei persoane o valoare inerentă.

Unii oameni pot să nu aibă o inteligență de nivel înalt. Unii oameni nu au abilități, pregătire sau altceva care i-ar face de succes sau utili după standardele obișnuite. Cu toate acestea, ei încă au valoare pentru că au fost făcuți după chipul lui Dumnezeu.

Toți oamenii au această valoare esențială, chiar dacă s-au făcut mai puțin valoroși în alte moduri prin alegerile lor neînțelepte. Cei care au părăsit școala fără să o termine, și-au distrus sănătatea sau și-au format obiceiuri proaste sunt, în continuare valoroși ca persoane create după chipul lui Dumnezeu.

Din cauza valorii inerente a chipului lui Dumnezeu în fiecare persoană, ar trebui să manifestăm respect în orice interacțiune cu oamenii. Politețea este aspectul minim pe care trebuie să-l manifestăm.

Manipularea și înșelăciunea sunt greșite, deoarece fiecare face alegeri cu consecințe eterne și trebuie să cunoască factorii reali ai unei decizii. A determina o persoană să facă ceva corect dintr-un motiv greșit nu este un succes, pentru că ea tot nu a făcut alegerea corectă.

Pe cât este posibil, ar trebui să tratăm oamenii cu respect chiar și atunci când comportamentul lor este greșit. Chiar și corectarea greșelilor și pedepsirea faptelor greșite (de către cei care au autoritatea potrivită să o facă) se face cu conștiința faptului că avem de-a face cu ființe nemuritoare, care posedă ceva din natura lui Dumnezeu.

Discuții de grup

Ar trebui să existe multe exemple de aplicare a acestor principii.

► Împărtășiți și cereți exemple de situații în care cineva a făcut un efort pentru a urmări pacea.

► Împărtășiți și cereți un angajament din partea membrilor de a-i ierta pe cei împotriva cărora au avut resentimente.

► Propuneți o situație în care o persoană ar putea arăta cuiva mai multă dragoste decât pare să merite.

► Discutați ce înseamnă să tratezi o persoană cu respect chiar și atunci când comportamentul său este greșit.

Principii biblice pentru conversație

► Există o afirmație veche care spune: „Stiloul este mai puternic decât sabia”. Ce înseamnă aceasta?

Există putere într-o idee, în persuasiune, în comunicare. Puteți realiza mai mult motivând oamenii decât forțându-i. O idee - un concept - se poate răspândi și poate influența mulți oameni.

Biblia vorbește despre puterea cuvintelor de a face bine sau rău (Iacov 3). Planul de mântuire este finalizat prin puterea Evangheliei, încredințată mesagerilor umani.

Cum ne putem folosi cuvintele pentru a realiza binele și a evita răul? Biblia oferă câteva principii.

(1) Nu vorbi prea mult.

„Nebunul spune o mulțime de vorbe...” (Eclesiastul 10:14).

„Cine vorbește mult nu se poate să nu păcătuiască, dar cel ce-și ține buzele este un om chibzuit” (Proverbele 10:19).

„Chiar și un prost ar trece de înțelept dacă ar tăcea și de priceput dacă și-ar ține gura” (Proverbele 17:28).

Deci, nu vorbi prea mult! Un vorbitor excesiv nu apreciază în mod corespunzător nici propriile cuvinte, nici cuvintele celorlalți. El spune lucruri pe care nu le crede cu adevărat și presupune că și ceilalți oameni fac la fel. Își exprimă opinia fără să aibă cunoștințele necesare pentru a face acest lucru. Nu trebuie să te dai cu părerea despre ceva ce nu cunoști; nu toate opiniile au aceeași valoare.

(2) Nu vorbi înainte de a gândi.

Nu permite ca sentimentele tale să te determine să faci afirmații pe care le vei regreta.

„Știți bine lucrul acesta, preaiubiții mei frați! Orice om să fie grabnic la ascultare, încet la vorbire, zăbavnic la mânie” (Iacov 1:19).

„Nebunul își arată toată patima, dar înțeleptul o stăpânește” (Proverbele 29:11).

„Cine este încet la mânie are multă pricepere, dar cine se aprinde iute face multe prostii” (Proverbele 14:29).

(3) Nu judeca pripit o situație.

„Cine răspunde fără să fi ascultat face o prostie și își trage rușinea” (Proverbele 18:13).

„Cel care vorbește întâi în pricina lui pare că are dreptate, dar vine celălalt și-l ia la cercetare” (Proverbele 18:17).

Majoritatea conflictelor se bazează pe neînțelegeri. Timpul și atenția le pot rezolva de obicei. Dacă cineva cu reputație de onestitate spune ceva ce ți se pare greșit, nu te grăbi să judeci acea persoană.

„Un trecător care se amestecă într-o ceartă care nu-l privește este ca unul care apucă un câine de urechi” (Proverbele 26:17).

(4) Fii atent cu glumele.

Din cauza efectului pe care îl pot avea cuvintele, umorul necontrolat este ca o armă în mâinile unui om nebun.

„Ca nebunul care aruncă săgeți aprinse și ucigătoare, așa este omul care înșală pe aproapele său și apoi zice: «Am vrut doar să glumesc!»” (Proverbele 26:18-19).

Nu îi determina pe oameni să facă greșeli grave pentru că au crezut în gluma ta. Nu le spune că ești serios când nu ești - nu te vor mai crede. Nu râde de defectele pe care oamenii nu le pot remedia. Nu glumi pe seama eșecurilor cuiva. Nu spune glume care fac păcatul să pară banal.

► Care sunt alte utilizări greșite ale umorului?

(5) Nu transmite informații persoanei nepotrivite.

„Cine umblă cu bârfeli dă pe față lucruri ascunse, dar sufletul credincios ține ce i s-a încredințat” (Proverbele 11:13).

„Când nu mai sunt lemne, focul se stinge; și când nu mai este niciun clevetitor, cearta se potolește” (Proverbele 26:20).

S-ar putea să fie nevoie să se spună ceva, dar s-ar putea să nu fii persoana potrivită pentru a o spune. Nu trebuie să o spui în locul autorității care ar trebui să o spună.

Nu răspândi informații despre greșelile oamenilor.

Oamenii nu îți vor încredința informații personale dacă cred că le vei spune altora.

„Apără-ți pricina împotriva aproapelui tău, dar nu da pe față taina altuia” (Proverbele 25:9).

Un laș își expune cauza oamenilor nepotriviti, în loc să urmeze procedura din Matei 18:15-17.

(6) Fii atent la critici.

Există timpul și modul potrivit pentru a critica.

„Mai bine o muștrare pe față decât o prietenie ascunsă. Rănile făcute de un prieten dovedesc credințioșia lui...” (Proverbele 27:5-6a).

Asigură-te că criticile tale sunt menite să construiască, și nu să distrugă. Ar trebui să demonstrezi că îți pasă de oameni și că vrei să îi ajuți. De obicei, este necesară o relație sănătoasă înainte ca critica ta să poată ajuta.

(7) Nu înșela.

„Nu vă mințiți unii pe alții, întrucât v-ați dezbrăcat de omul cel vechi, cu faptele lui” (Coloseni 3:9).

Înșelăciunea este potrivită în viața păcătoasă, nu în viața creștină.

„Buzele mincinoase sunt urâte Domnului, dar cei ce lucrează cu adevăr Îi sunt plăcuți” (Proverbele 12:22).

(8) Menține-ți vorbirea curată.

„Să nu se audă nici cuvinte porcoase, nici vorbe nechibzuite, nici glume proaste, care nu sunt cuviincioase, ci mai degrabă cuvinte de mulțumire” (Efeseni 5:4).

Nu vorbi despre scandaluri trecute sau prezente decât atunci când este necesar pentru a rezolva o anumită situație în mod oficial. Nu spune glume pe care trebuie să le spui în secret. Oamenii din lume folosesc de obicei termeni sexuali sau termeni pentru părți private ale corpului în exclamațiile lor, dar acest lucru nu este potrivit pentru un credincios. Este ireverențios să folosești termeni care se referă la Dumnezeu sau la Isus ca exclamație într-o perioadă de stres, cu excepția cazului în care Îl chemi pe Dumnezeu în mod sincer pentru ajutor.

(9) Nu dezbină oamenii prin cuvintele tale.

„Omul neastâmpărat stârnește certuri și pârătorul dezbină pe cei mai buni prieteni” (Proverbele 16:28).

„Șase lucruri urăște Domnul și chiar șapte Îi sunt urâte... [al șaptelea] cel ce stârnește certuri între frați” (Proverbele 6:16, 19).

Nu încerca să te faci să arăți mai bine pe seama altuia. Nu provoca conflicte între alții. Nu dăuna eficacității slujbei cuiva prin bârfă.

Înainte de a vorbi, gândește-te nu numai la „Este adevărat?”, ci și la „De ce ar trebui să spun asta?”

Concluzie

Un credincios ar trebui să fie dispus să își ceară scuze dacă își dă seama că a produs un rău prin cuvintele sale. El ar trebui să fie dispus să corecteze orice a spus dacă își dă seama că nu a fost corect.

Cuvintele dăunătoare și ofensatoare din partea altora nu justifică cuvintele greșite din partea ta.

Există unele erori de exprimare pe care le poți îmbunătăți treptat. De exemplu, poți învăța să gândești înainte de a vorbi. Există alte erori care arată o problemă a inimii, cum ar fi dorința de a răni pe cineva cu cuvintele tale. Dacă ești vinovat de acest fel de vorbire, trebuie să îi ceri lui Dumnezeu să te ierte și să îți curețe inima de această tendință.

Vorbirea ta dezvăluie multe despre inima ta (Luca 6:45). Nu-ți strica mărturia creștină vorbind într-un mod care nu este în concordanță cu valorile creștine.

Vorbirea ta îi poate binecuvânta pe cei din jurul tău. Cea mai mare parte a slujirii constă în comunicare. Impactul cuvintelor tale poate crește foarte mult dacă urmezi principiile biblice.

Discuții de grup

► Majoritatea oamenilor văd greșelile de exprimare ale altora, dar nu pe ale lor. Liderul ar putea împărtăși un exemplu de situație în care nu a reușit să respecte unul dintre aceste principii sau ar putea recunoaște în care dintre ele este cel mai slab.

► Solicită membrilor să aleagă un principiu în care sunt slabi și să se angajeze să îl îmbunătățească cu ajutorul lui Dumnezeu.

Rugăciune

Tată Ceresc,

Ajută-mă să trăiesc după principiile Scripturii cu privire la pace, dragoste și respect în toate relațiile mele.

Vreau să fiu iertător față de cei care fac rău împotriva mea. Ajută-mă să caut împăcarea cu cei care sunt în conflict cu mine.

Ajută-mă să respect fiecare persoană pentru că a fost făcută după chipul Tău. Ajută-mă să îmi amintesc efectele pe care le poate avea conversația mea și să îmi asum responsabilitatea pentru cuvintele mele. Vreau ca vorbele mele să facă bine, și nu rău.

Vreau ca mărturia mea pentru Tine să fie respectată.

Îți mulțumesc pentru privilegiul de a comunica adevărul Tău.

Amin.

Lecția 4. Sarcini de lucru

(1) Citește Iacov 3. Observă marele potențial al vorbirii descris aici. Conform versetelor 13-18, observă cum vorbirea decurge în mod natural din starea spirituală a persoanei. Citește Efeseni 4:25-32. Scrie un alineat de rugăciune ca răspuns la aceste versete.

(2) Studiază Efeseni 5:22-6:9. Enumeră și explică direcțiile specifice de comportament în diferite relații. Scrie o explicație a modului în care aceste direcții sunt legate de principiile iubirii, păcii și respectului discutate în această lecție.

(3) Alege trei dintre următoarele întrebări. Scrie un alineat pentru a răspunde la fiecare dintre ele:

- Care sunt implicațiile practice ale faptului că Dumnezeu ne-a chemat să căutăm pacea în relațiile noastre?
- De ce iertarea celorlalți este esențială pentru menținerea propriei mântuiri?
- Ce înseamnă pentru o persoană să își dea drepturile lui Dumnezeu?
- Care este motivația pentru dragostea noastră față de alții pe care ar putea să nu o merite?
- Cum ar trebui faptul că toți oamenii sunt făcuți după chipul lui Dumnezeu să ne afecteze relațiile cu ceilalți?

Lecția 5

Călăuzirea lui Dumnezeu

Obiectivele lecției

Până la sfârșitul acestei lecții, studentul ar trebui:

- (1) Să înțeleagă cum ne ajută Dumnezeu să luăm decizii.
- (2) Să știe cum să fie pregătit să discearnă voia lui Dumnezeu și să ia decizii bune.
- (3) Să evite erorile atunci când caută direcție.

Tsunami-ul din Palu - un eșec de comunicare

În septembrie 2004, un cutremur produs sub o insulă a provocat un tsunami (val uriaș) care s-a îndreptat spre orașul Palu, Indonezia. Un bărbat aflat pe acoperișul unei clădiri înalte a văzut valul apropiindu-se. El a strigat avertismente către oamenii de pe străzile de dedesubt, dar majoritatea l-au ignorat. Peste 4.000 de oameni au murit, iar 10.000 au fost răniți.

Cu zece ani înainte (2004), guvernul plasase în ocean 22 de balize plutitoare cu senzori electronici, concepute pentru a trimite un avertisment în cazul producerii unui tsunami. Cu toate acestea, în următorii câțiva ani, balizele nu au fost întreținute și toate au încetat să mai funcționeze. Niciuna dintre ele nu a transmis vreun avertisment cu privire la tsunami-ul din 2004.

Comunicarea cu Comandantul nostru

► Care este elementul care este instalat în fiecare vehicul militar?

Fiecare tanc, jeep și avion are un radio. Nu este un radio pentru ca soldații să asculte postul lor preferat de muzică, ci un radio pentru comunicare.

Comunicarea este esențială pentru câștigarea unei bătălii. Soldații aflați în luptă nu pot vedea întregul câmp de acțiune. Ei pot să nu știe unde sunt prietenii lor și unde sunt dușmanii lor. Ei nu știu în ce direcție ar trebui să tragă și în ce direcție ar trebui să se deplaseze, decât prin comunicare de la comandant.

Au fost multe cazuri în care soldații au fost uciși de „focuri prietenești”, gloanțe direcționate greșit de colegii lor. Au fost cazuri în care rachetele și bombele au lovit prieteni în loc de inamici din cauza unei comunicări defectuoase.

În războaiele moderne, este o strategie obișnuită să încerci să distrugi centrul de comunicații al inamicului. Partea careia îi reușește acest lucru va câștiga probabil bătălia.

Suntem într-un război spiritual. Diavolul ne ispitește și încearcă să ne înșele. Lumea încearcă să ne atragă în stilul ei de viață și în valorile ei. Oamenii din jurul nostru uneori ne împiedică și ne descurajează să trăim pentru Dumnezeu. Suntem ca niște soldați într-o țară ostilă, cu doar câțiva prieteni și mulți dușmani.

Dumnezeu vrea ca noi să câștigăm războiul spiritual. Rugăciunea este mijlocul nostru de comunicare cu Comandantul nostru.

Imaginează-ți un soldat într-o bătălie care a decis să ignore ordinele și să meargă pe cont propriu. Ar putea face rău în loc de bine; ar putea eșua în a ajuta oamenii care depind de el; și probabil că ar putea fi ucis sau capturat.

Faceți în toată vremea, prin Duhul, tot felul de rugăciuni și cereri. Vegheați la aceasta cu toată stăruința și rugăciune pentru toți sfinții (Efeseni 6:18).

Acest verset vine la sfârșitul unui pasaj în care Pavel a comparat armura spirituală a unui credincios cu armura militară a epocii sale. El a spus că dușmanii noștri nu sunt fizici, ci spirituali.

Poate că dacă soldații din acea vreme ar fi avut la dispoziție radiouri, Pavel le-ar fi folosit pentru a ilustra o altă parte a echipamentului soldatului spiritual - rugăciunea. După ce a descris armura, Pavel a spus că rugăciunea trebuie să fie folosită împreună cu armura spirituală.

În timp ce ne aflăm în luptă împotriva răului spiritual, trebuie să ne rugăm și să rămânem în legătură cu Comandantul nostru. Suntem chemați să fim vigilenți în rugăciune, să fim atenți și perseverenți.

Dumnezeu a promis călăuzire pentru cei care vor asculta.

Încrede-te în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta! Recunoaște-L în toate căile tale, și El îți va netezi cărările (Proverbele 3:5-6).

Domnul întărește pașii omului când Îi place calea lui (Psalmul 37:23).

Un urmaș al lui Cristos nu ia decizii așa cum o fac oamenii din lume. Unii oameni sunt ghidați doar de propriile dorințe și ambiții. Ei spun: „Trebuie să fac ceea ce este bine pentru mine”. Ei vor să spună că trebuie să se gândească mai întâi la propriile dorințe decât să îi lase pe alții să îi controleze. Ei cred că libertatea înseamnă să fii egocentric. Urmașii lui Cristos sunt diferiți pentru că vor să-I fie plăcuți lui Dumnezeu și să îi binecuvânteze pe alții prin viața lor.

Unii oameni ne sfătuiesc să căutăm toate răspunsurile în interiorul nostru. Ei cred că sentimentele și instinctele noastre sunt suficiente pentru a ne ghida în luarea deciziilor. Ei îi încurajează pe tineri să ignore tradiția și sfaturile oamenilor mai în vârstă. Ei disprețuiesc morala religioasă. Acest tip de sfat este popular în divertismentul modern de la Hollywood. Ele prezintă povești despre tinerii care reușesc răzvrătindu-se împotriva autorității și

tradiției pentru a-și urma propriul vis. Ele nu arată însă adevărul că astfel de decizii duc la tristețe și dezastru.

În unele culturi, deciziile individuale sunt limitate de familia extinsă, de trib sau clan. Nu se poate presupune ca indivizii să părăsească regiunea, să își schimbe ocupația, să urmeze studii superioare sau să se căsătorească fără aprobarea grupului. Cea mai dificilă schimbare în acest mediu este ca o persoană să își schimbe religia. Dacă o persoană devine un urmaș al lui Cristos și se ghidează după principii pe care poporul său nu le înțelege, ea poate suferi persecuții. Un credincios aflat într-o astfel de situație trebuie să se roage pentru înțelepciune și călăuzire.

Avem nevoie de călăuzirea lui Dumnezeu tot timpul, iar El ne călăuzește în moduri de care nu suntem întotdeauna conștienți. El nu ne uită niciodată, chiar și atunci când nu ne gândim la El. Dar există momente în care avem nevoie în mod special să căutăm îndrumarea Lui și să-L rugăm să ne ajute să vedem alegerile așa cum sunt ele cu adevărat. Dumnezeu poate dori să ne schimbe cursul într-un mod neașteptat.

► Care sunt momentele în care avem nevoie de îndrumare specială din partea lui Dumnezeu?

Ar trebui să căutăm instrucțiuni de la Dumnezeu:

1. **Atunci când se iau decizii care schimbă viața:** căsătorie, ocupație, educație, angajament față de o biserică locală.
2. **Atunci când se iau decizii practice:** oportunități de angajare, unde să locuim, achiziții mari.
3. **În planificarea și desfășurarea activității de slujire:**⁶ chemarea personală a unei persoane, unde și cu cine să slujească, teme de predicat și predat.
4. **Atunci când participă la viața bisericii:**⁷ cum să ne închinăm, ce să învățăm, ce să dăruim, cum să fim parte a Trupului lui Cristos pe pământ.

Cum să discerni mai bine călăuzirea lui Dumnezeu

(1) Rămâi aproape de Dumnezeu în rugăciune (Filipeni 4:6). Dacă o mare parte din viața ta devine deconectată de conversațiile tale cu Dumnezeu, îți urmezi propriile înclinații și percepții limitate.

⁶ Faptele Apostolilor 16:6-9 relatează despre călăuzirea specială pe care Duhul Sfânt a dat-o lui Pavel și lui Sila în timpul unei călătorii misionare.

⁷ Biserica primară era conștientă de faptul că Duhul Sfânt le dirija închinarea, le proteja doctrina, îi ghida în rezolvarea problemelor și le împuternicea mesajul. Vezi Faptele Apostolilor 15:28, Faptele Apostolilor 5:3-5, și Faptele Apostolilor 6:10.

(2) Nu te încrede în propriul raționament mai mult decât în adevărul scriptural incontestabil. Așa cum spune versetul de mai sus: „nu te bizui pe înțelepciunea ta” (Proverbele 3:5).

(3) Ascultă întotdeauna de ceea ce știi sigur că este voia lui Dumnezeu. Acest lucru îți va îmbunătăți percepția. O persoană care nu se supune Cuvântului lui Dumnezeu nu vrea cu adevărat voia lui Dumnezeu, deoarece Dumnezeu Își exprimă voia prin Scriptură. Dacă te supui doar unor părți din ceea ce știi despre voia lui Dumnezeu pentru tine, vei deveni mai confuz - lumina se va transforma în întuneric (Luca 11:35).

Noi știm că este voia lui Dumnezeu ca noi:

- Să ne luăm crucea în fiecare zi și să-L urmăm pe Isus (Luca 9:23)
- Să facem bine și să spunem adevărul în inimile noastre (Psalmul 15:2)
- Să respectăm liderii spirituali credincioși (1 Tesaloniceni 5:12-13).
- Să ne bucurăm tot timpul (1 Tesaloniceni 5:16).
- Să ne rugăm neîncetat (1 Tesaloniceni 5:17).
- Să mulțumim lui Dumnezeu pentru toate lucrurile (1 Tesaloniceni 5:18).
- Să nu stingem Duhul (1 Tesaloniceni 5:19).
- Să nu disprețuim profețiile (1 Tesaloniceni 5:20).
- Să cercetăm toate lucrurile (1 Tesaloniceni 5:21).
- Să păstrăm ce este bun (1 Tesaloniceni 5:21).
- Să ne ferim de orice se pare rău (1 Tesaloniceni 5:22).
- Să fim sfinți pe deplin (1 Tesaloniceni 5:23).

Și există multe alte porunci care se rezumă la un singur cuvânt: iubire! (Romani 13:8-10). Pe măsură ce facem ceea ce știm că este voia lui Dumnezeu, multe dintre deciziile noastre mai puțin importante devin evidente.

(4) Fii răbdător. S-ar putea să fie nevoie să aștepti în timp ce Dumnezeu deschide uși și pregătește situații pentru tine. Nu lua decizii prea repede din cauza nerăbdării. „Taci înaintea Domnului și nădăjduiește în El” (Psalmul 37:7). Nu face niciodată ceva ce știi că este greșit din cauza unui sentiment de urgență.

(5) Ascultă sfaturile bune: „Căci prin măsuri chibzuite câștigi bătălia, și prin marele număr al sfetnicilor ai biruința” (Proverbele 24:6). Când Dumnezeu vrea ca tu să iei o decizie importantă, El va arăta adesea acest lucru altor persoane importante din viața ta. Dacă există oameni evlavioși, mai în vârstă, care te cunosc și țin la tine, nu ar trebui să te hotărăști cu ușurință să faci ceva ce ei cred că este o greșală.

Discuții de grup

► Împărtășiți un exemplu de decizie despre care știți că a fost condusă de Dumnezeu. Cum v-a arătat Dumnezeu că a fost decizia corectă?

► Ar fi util dacă ați putea împărtăși și un exemplu de decizie greșită. Ați eșuat să urmați unul dintre cele cinci principii pentru a fi mai bine călăuziți de Dumnezeu?

Permiteți celorlalți să împărtășească același lucru.

► Poate cineva încerca în prezent să ia o decizie pe care ar fi dispus să o discute cu grupul.

Erorile de evitat atunci când cauți călăuzirea lui Dumnezeu

Se spune că un predicator pe nume Charles Stalker se ruga într-o dimineață când Dumnezeu i-a vorbit și i-a spus: „Vreau să mergi în China”. Stalker a fost uimit pentru că nu avea contacte sau bani pentru a merge. Impresia a fost atât de puternică, încât și-a făcut valiza și s-a dus la gara de unde urma să plece într-o astfel de călătorie. Acolo, un străin s-a apropiat de el și l-a întrebat: „Sunteți Charles Stalker?” Apoi a continuat: „Am fost trimis aici cu un bilet pentru a vă trimite în China.”

► Este acesta modul în care ar trebui să ne așteptăm în mod normal ca Dumnezeu să ne arate voia Sa? Ar exista vreo problemă dacă o persoană s-ar aștepta să găsească voia lui Dumnezeu pentru deciziile sale în acest mod?

Unii oameni se așteaptă la indicații supranaturale pentru fiecare decizie pe care o iau. Ei ignoră raționamentul și circumstanțele normale, deoarece presupun că voia lui Dumnezeu ar putea fi opusă tuturor raționamentelor și circumstanțelor.

Este greșit să insistăm asupra faptului că Dumnezeu trebuie să dea revelație supranaturală pentru deciziile noastre, deoarece adesea El nu Își arată voința în acest fel. Dacă o persoană ignoră raționamentul și circumstanțele, poate crede că primește indicații de la Dumnezeu, când de fapt își urmează propriile emoții sau imaginația.

Ori de câte ori ceva este poruncit sau interzis în mod clar de Scriptură, cunoaștem care este voia lui Dumnezeu. Cu toate acestea, există multe decizii în viață în care avem alternative care nu sunt clar poruncite sau interzise. Cum poate o persoană să știe unde ar trebui să locuiască, ce slujbă ar trebui să aibă și cum ar trebui să își cheltuiască banii?

► Fără o revelație specială, cum poate o persoană să cunoască voia lui Dumnezeu pentru o decizie care nu este specificată în Scriptură?

Unii oameni, pentru că se așteaptă ca voia lui Dumnezeu să fie revelată pe cale supranaturală, în afara raționamentului și a circumstanțelor, găsesc o metodă irațională pe care cred că Dumnezeu o va folosi pentru a le da indicații. Ei Îi pot cere lui Dumnezeu să dea un anumit semn pentru a-Și arăta voința. Sau pot deschide Biblia la un verset la întâmplare pe care îl aplică la situația lor.

Mai multe sfaturi practice pentru a lua decizii bune

John Wesley a dat câteva instrucțiuni practice despre cum să discernem voia lui Dumnezeu. El a spus că știm că voința generală a lui Dumnezeu pentru noi, revelată în Biblie, este ca noi să fim sfinți și să realizăm binele. **Prin urmare, pentru a lua o decizie specifică,**

trebuie să luăm în considerare opțiunea care ne va permite cel mai mult să fim sfinți și ne va maximiza eficiența.

Învățăm din experiență care circumstanțe ne sunt utile din punct de vedere spiritual și care sunt periculoase. Unele circumstanțe sunt periculoase din punct de vedere spiritual pentru orice persoană; altele sunt periculoase pentru unii oameni, dar nu pentru toată lumea. În măsura în care suntem capabili, ar trebui să ne punem în circumstanțele care ne ajută să fim puternici spiritual și să evităm situațiile care ne vor aduce ispite (1 Corinteni 10:12-13).

Prin rațiune și experiență, precum și prin sfatul altora, putem, de asemenea, discerne care opțiune ne va maximiza eficiența.

În mod obișnuit, Dumnezeu nu Își arată voința prin revelație specială. **El Se așteaptă ca noi să aplicăm principiile scripturale pe măsură ce raționăm cu atenție și examinăm circumstanțele.** Duhul Sfânt ne călăuzește chiar și atunci când nu ne dăm seama. Pentru majoritatea deciziilor nu trebuie să ne așteptăm la revelație, ci să ne rugăm pentru înțelepciune și înțelegere.

Oamenii care pretind că primesc indicații speciale de la Dumnezeu refuză uneori să-i asculte pe ceilalți oameni (Proverbele 12:15). Se pot înfuria atunci când oamenii le pun la îndoială deciziile. Dau dovadă de mândrie și încăpățânare mai degrabă decât de smerenie.

► Un student va citi 1 Petru 5:5-6 pentru întregul grup.

Cu excepția cazurilor neobișnuite, este mai bine ca o persoană să nu pretindă că Dumnezeu i-a spus exact ce să facă. Atunci când o persoană spune asta, este dificil pentru oricine să îi dea sfaturi sau opinii. Ar fi mai bine pentru el să spună că încearcă să ia cea mai bună decizie cu ajutorul lui Dumnezeu.

Pe lângă principiile oferite de Wesley, atunci când te gândești la opțiunile tale, ia în considerare următoarele:

- 1. Este în concordanță cu poruncile clare ale Scripturii?** Dumnezeu nu va dori niciodată să nu ascuți de Cuvântul Său.
- 2. Este în concordanță cu prioritățile Scripturii?** Biblia ne arată lucrurile care sunt importante pentru Dumnezeu. Decizia ta păstrează pe primul loc lucrurile prioritare?
- 3. Este ea în concordanță cu o viziune realistă asupra circumstanțelor?** Ar trebui să poți vedea cum Dumnezeu ți-a pregătit situația pentru această decizie.
- 4. Este ea rezonabilă?** Dumnezeu te poate conduce uneori să faci ceva ce nu pare rezonabil, dar dacă este așa, El Își va face clară voința. Nu respinge niciodată rațiunea ca mijloc de a te ajuta să discerzi voia lui Dumnezeu.

- 5. Este un comportament evlavios?** Nu crede că orice situație este atât de excepțională, încât să poți face ceva care, în mod normal, ar fi neplăcut lui Dumnezeu.
- 6. Este decizia ta în concordanță cu a-i iubi pe alții ca pe tine însuși?** Motivele egoiste îți vor distorsiona înțelegerea.
- 7. Va avea o influență bună?** Ce se întâmplă dacă alții fac ceea ce faci tu? Ar fi asta bine?
- 8. Este ea confirmată de consilieri evlavioși?** Cu toții știm cum să găsim prieteni care să fie de acord cu noi, dar ce ar spune oamenii care par mai spirituali și înțelepți despre decizia ta?

Atunci când voia lui Dumnezeu este ceva foarte neobișnuit, El este capabil să ți-o facă cunoscută dincolo de orice îndoială. Un înger, o viziune sau un tufiș în flăcări au oferit certitudine unor oameni în trecut. Dumnezeu poate da pur și simplu o asigurare interioară care este dincolo de orice îndoială. Dar atunci când nu ai primit niciun mesaj clar de la Dumnezeu, ar trebui să urmezi principii de încredere pentru a discerne opțiunea corectă. Nu te aștepta să primești o revelație specială pentru fiecare decizie. Dacă raționalizezi cu sinceritate și rugăciune cu prioritățile corecte, Dumnezeu va fi credincios pentru a-ți ghida decizia.

În Romani 12:1-2 Pavel scrie:

Vă îndemn dar, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu; aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească. Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită.

Aceste versete arată cum starea spirituală a unei persoane îi afectează deciziile. Pentru a găsi voia lui Dumnezeu, persoana trebuie mai întâi să fie complet devotat lui Dumnezeu. Deciziile unui credincios contrastează cu deciziile lumii, deoarece credinciosul nu se conformează cu lumea, ci este transformat și ia decizii cu o minte reînnoită.

Motivația este cel mai important factor în discernerea direcției lui Dumnezeu. O persoană care caută voia lui Dumnezeu, doar pentru a putea decide dacă să o facă sau nu, va deveni probabil confuză. Dacă o persoană caută voia lui Dumnezeu în conformitate cu mijloacele scripturale și rezonabile și este hotărâtă cu toată inima de a o îndeplini, ea nu va rata voia lui Dumnezeu.

Discuții de grup

► Discutați câteva aplicații ale principiului lui Wesley. Câteva exemple ar putea fi alegerea prietenilor cu care să vă petreceți timpul, opțiunile de angajare sau o relație de prietenie (dacă nu sunteți căsătoriți). Gândiți-vă: *„Care situație mă va ajuta să fiu sfânt și îmi va maximiza eficiența?”*

► Unii oameni par să nu-și poată menține identitatea creștină atunci când sunt cu un anumit gen de oameni sau în anumite locuri. Luați în considerare câteva exemple.

► Alte posibile puncte de discuție:

- Rolul motivațiilor în luarea deciziilor
- Eroarea de a aștepta un semn
- Pericolul de a avea prea multă încredere în sentimentele interioare

Rugăciune

Tată Ceresc,

Îți mulțumesc pentru că planuiești lucruri bune pentru mine. Știu că îmi călăuzești pașii chiar mai mult decât pot eu vedea.

Ajută-mă să stau aproape de Tine în rugăciune. Ajută-mă să fiu atent la adevărul pe care mi-l arăți.

Vreau să fiu sfânt și să realizez tot ce pot pentru gloria Ta.

Fă ca motivațiile mele să fie pure, astfel încât să nu mă îndepărteze de voia Ta. Ghidează-mă prin sfătuitoarii înțelepți pe care i-ai pus în viața mea.

Vreau să am încredere în Tine în fiecare decizie. Vreau să-Ți urmez voia cu supunere din toată inima.

Îți mulțumesc pentru că vrei ce e mai bun pentru mine.

Amin.

Lecția 5. Sarcini de lucru

(1) Studiază Proverbele 3:1-12. Scrie despre prioritățile, atitudinile și caracterul descrise aici. Scrie despre modul în care tu personal poți dezvolta aceste caracteristici. (Ar trebui să scrii 1-2 pagini în total.)

(2) Examinează Iacov 4:13-17. Observă suveranitatea lui Dumnezeu asupra circumstanțelor. Care este răul - „aroganța” - la care se face referire în versetul 16? Scrie un paragraf în care să explici ce ne spune acest pasaj despre planificarea pentru viitor.

(3) Scrie două alineate în care să explici relațiile dintre rugăciune și luarea deciziilor. Răspunde la următoarele întrebări:

- Cum ar trebui să ne influențeze rugăciunea luarea deciziilor?
- Care sunt unele greșeli de evitat legate de rugăciune și luarea deciziilor?

Lecția 6

Conceptul biblic despre căsătorie

Obiectivele lecției

Până la sfârșitul acestei lecții, studentul ar trebui:

- (1) Să îmbrățișeze planul și scopurile lui Dumnezeu pentru căsătorie.
- (2) Să înțeleagă valoarea femeii din perspectiva lui Dumnezeu.
- (3) Să se angajeze să se supună personal principiilor lui Dumnezeu pentru căsătoria creștină.

Hernando Cortes: Un bărbat devotat

Hernando Cortes nu este un exemplu pe care ar trebui să îl urmărim în ceea ce privește caracterul și ambițiile sale. Cu toate acestea, una dintre acțiunile sale a demonstrat un angajament total față de obiectivele sale. În primăvara anului 1519, Hernando Cortes a condus o expediție pentru a cuceri teritoriul care se numește acum Mexic. Guvernatorul Spaniei a sponsorizat misiunea cu 11 nave și 700 de oameni. După luni de zile pe mare, Cortes și oamenii săi au ajuns în sfârșit pe țărmurile Mexicului. Următoarea provocare a fost să călătorească pe uscat până la capitală. Cortes știa că drumul pe uscat va fi dificil și periculos. A vrut ca oamenii săi să realizeze că întoarcerea nu era o opțiune, așa că a ars toate navele. El a făcut imposibilă întoarcerea în Spania și, în același timp, a creat o motivație puternică pentru a reuși. De asemenea, fiecare persoană care se căsătorește ar trebui să fie absolut hotărâtă, realizând că, dacă este căsătorită, nu există nicio altă opțiune decât a reuși.

Introducere

Căsătoria biblică este un lucru frumos⁸. Dar cuplurile care doresc să îi experimenteze frumusețea și să îi guste bunătatea trebuie să examineze ceea ce învață Scripturile despre ea și apoi să urmărească ascultarea de ceea ce au învățat. O căsnicie împlinitoare necesită efort și sacrificii.

► Ar dori cineva să împărtășească despre modul în care a intrat în căsnicie așteptând beneficii, dar fără să-și dea seama de angajamentul necesar?

Pentru o înțelegere corectă a căsătoriei, trebuie să ne întoarcem la începuturile ei - la Geneza. Povestea creației ne învață despre căsătorie.

---

⁸ Această lecție a fost scrisă de Tim Keep.

Căsătoria biblică

Căsătoria biblică este pentru comuniune

„Domnul Dumnezeu a zis: «Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el.»” (Geneza 2:18).

La fel cum Dumnezeu este Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt în comuniune, Dumnezeu ne-a conceput să fim sociabili. Am fost creați pentru comunicare. Am fost creați pentru intimitate și părtășie. Dumnezeu a spus că a fi singur nu este bine!

Fiecare parte a descrierii evenimentelor din Geneza conferă demnitate căsătoriei. Dumnezeu a luat o coastă de la bărbat și a transformat-o într-o femeie frumoasă, o altă persoană, creată în mod egal după chipul lui Dumnezeu, egală în valoare, dar diferită în design, care l-a completat pe bărbat. Ea „este adusă cu o onoare specială bărbatului, ca ultima și cea mai desăvârșită lucrare a Creatorului.”⁹

Căsătoria trebuie să fie o uniune fericită.

Când Adam a zis: „Iată în sfârșit aceea care este os din oasele mele” (Geneza 2:23) el își exprima respectul și încântarea. Adam nu a spus: „În sfârșit, un sclav! Acum am pe cineva care să-mi spele rufele, să-mi gătească mâncarea, să-mi maseze spatele și să-mi facă treburile casnice!” Nu, Adam a spus: „În sfârșit, un ajutor care mă completează!”

Căsătoria trebuie să fie o uniune între egali.

„...un ajutor potrivit pentru el” (Geneza 2:18). Dumnezeu a conceput femeia pentru a se potrivi perfect cu bărbatul și a-l completa.

Matthew Henry ne amintește: „Femeia a fost făcută dintr-o coastă, din coasta lui Adam; nu a fost făcută din capul lui pentru a domni peste el, nici din picioarele lui pentru a fi călcată în picioare de el, ci din coasta lui pentru a fi egală cu el, sub brațul lui pentru a fi protejată și lângă inima lui pentru a fi iubită”.¹⁰ Femeia nu era nici inferioară, nici superioară bărbatului, ci era comparabilă cu el.

Căsătoria trebuie să fie o uniune prin legământ.

„De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa, și se vor face un singur trup” (Geneza 2:24). Căsătoriile puternice nu depind de romantism (sentimentele romantice vin și pleacă), de plăcere (deși căsniciile sănătoase aduc bucurie) sau de împlinirea personală (deși căsniciile puternice sunt într-adevăr împlinitoare). Beneficiile minunate ale căsătoriei nu cauzează o căsnicie puternică; ele sunt rezultatul unei căsnicii

---

⁹ *Ellicot's Commentary for English Readers* (Note referitoare la Geneza 2:22). Extras din <https://biblehub.com/genesis/2-22.htm> la 29 decembrie, 2020.

¹⁰ *Matthew Henry's Commentary on the Whole Bible*.

puternice. Căsătoria este stabilită pe temelia de nezdruccinat a legământului - un bărbat și o femeie care se angajează exclusiv unul față de celălalt pe viață.

Căsătoria trebuie să fie o relație transparentă, de încredere, de acceptare — „ Omul și nevasta lui erau amândoi goi și nu le era rușine” (Geneza 2:25). Deoarece păcatul nu stricase încă inocența primului cuplu, căsătoria lor a fost fără judecată, fără rușine și fără teamă. Noul Testament ne spune: „Căsătoria să fie ținută în toată cinstea și patul să fie nespurcat” (Evrei 13:4).

O căsnicie puternică nu există acolo unde există nesiguranță, neîncredere, suspiciune sau teamă, unde soții nu sunt siguri de angajamentul celuilalt față de căsnicie. Căsătoriile puternice necesită o promisiune fermă care se încheie doar atunci când unul dintre soți moare (Romani 7:1-2).

Intenția lui Dumnezeu este ca mariajul să fie un legământ pe viață între un bărbat și o femeie (Matei 19:3-6). Pavel a spus că credincioșii nu sunt supuși legământului atunci când soții lor necredincioși se despart de ei (1 Corinteni 7:15), dar un credincios nu trebuie să caute separarea de un soț necredincios (1 Corinteni 7:12-14, 16). Pavel a scris anterior că Domnul a spus același lucru: credincioșii nu trebuie să aleagă să se despartă de soții lor, dar dacă o fac, nu trebuie să se căsătorească cu altcineva (1 Corinteni 7:10-11, Matei 5:31-32, Matei 19:9).

Dragostea bazată pe legământ este dăruitoare, respectuoasă și înfrumusețatoare chiar și atunci când relația este dificilă (1 Corinteni 13). Legământul/Angajamentul slab produce efort ezitant, deconectare emoțională, retragere și ispite.

Un soț trăiește dragostea de legământ atunci când nu renunță niciodată la soția sa, chiar și atunci când aceasta nu răspunde, nu este respectuoasă sau este bolnavă. O soție trăiește dragostea legământului atunci când alege să își respecte și să își asculte soțul, de dragul lui Cristos, chiar și atunci când soțul ei nu o iubește.

Dragostea lui îi câștigă respectul ei, iar respectul ei îi câștigă dragostea lui. Și ei continuă să crească!

► Ce probleme apar dacă oamenii se căsătoresc gândindu-se că își pot schimba decizia mai târziu dacă nu sunt mulțumiți de căsnicie? Ce diferență face angajamentul total - atunci când o persoană crede că mariajul său este permanent?

Căsătoria biblică este un loc pentru creație: *Procreare*

„Iată, fiii sunt o moștenire de la Domnul, rodul pântecelui este o răsplată dată de El” (Psalmul 127:3).

Copiii sunt un dar de la Dumnezeu, dar, într-un fel, ei sunt și darul părinților pentru Dumnezeu. „Nu ne-a dat Unul singur, Dumnezeu, suflarea de viață și ne-a păstrat-o? Și ce cere acel Unul singur? Sămânța dumnezeiască! Luați seama dar în mintea voastră și niciunul

să nu fie necredincios nevestei din tinerețea lui!” (Maleahi 2:15). Dumnezeu dorește copii evlavioși din uniunea dintre un soț și o soție credincioși.

Unii oameni preferă să urmeze un stil de viață care nu include copii, dar Biblia ne învață că Dumnezeu este mulțumit atunci când părinții au copii evlavioși.

Este important de reținut că nu reproducerea este singura pe care o dorește Dumnezeu, ci copiii evlavioși. Părinții sunt chemați de Dumnezeu să își învețe copiii să Îl urmeze pe Cristos.

Căsătoria biblică este pentru Cristos

În Efeseni 5:30-32, Duhul Sfânt dezvăluie o semnificație mai profundă a căsătoriei, ascunsă până la venirea lui Isus. Căsătoria este o imagine pământească - o reflectare - a relației dintre Isus Cristos și Biserica Sa.

Pavel începe această secțiune prin a-i îndemna pe credincioși să fie plini de Duhul Sfânt (Efeseni 5:18). În acest context, el oferă următoarea instrucțiune cu privire la căsătorie:

Mireasa plină de Duhul Sfânt se va supune mirelui ei („capul” ei) în Domnul, în același mod în care credincioșii se supun lui Isus (Efeseni 5:24, 32; vezi de asemenea 1 Petru 3:1). Acesta este modul în care ea își arată respectul față de Isus și de soțul ei.

Este important ca fiecare soție să se gândească la Domnul în supunerea ei. Ea se supune Lui și pentru El, și nu doar pentru soțul ei. Privirea ei este îndreptată spre Isus, singurul care este fără vină. Supunerea de bunăvoie a unei soții față de soțul ei este un act de închinare față de Isus.

Supunerea biblică, ca și dragostea, nu poate fi forțată. Supunerea biblică este un dar pe care soțiile îl oferă soților lor din respect pentru Cristos (Efeseni 5:33). Supunerea în toate este un act de închinare față de Isus.¹¹

Supunerea soției față de soțul ei este un act de respect (versetul 33) pentru el, ca parte a vieții pline de Duhul Sfânt (Efeseni 5:18-21). Această onoare, care vine dintr-un spirit blând și liniștit, este foarte prețioasă în ochii lui Dumnezeu (1 Petru 3:4-5).

Mirele plin de Duhul Sfânt își va iubi mireasa așa cum Isus Își iubește Biserica (Efeseni 5:25). Mirele trebuie să o iubească așa cum își iubește propriul trup (Efeseni 5:28-29). El trebuie să manifeste același sacrificiu de sine plin de Duhul Sfânt pe care Isus l-a manifestat față de biserica Sa atunci când S-a dat pe Sine pentru ea. Acesta este actul Său de supunere (Efeseni 5:21). Un comentator a spus-o astfel:

---

¹¹ Pentru o explorare mai aprofundată a subiectului supunerii biblice, vezi Lecția 10 din *Formarea spirituală*, disponibilă la Shepherds Global Classroom.

Așa cum El (Isus) S-a dat pe Sine să sufere pe cruce pentru a salva biserica, tot așa noi trebuie să fim dispuși să ne lepădăm de noi înșine și să suportăm osteneala și încercarea, pentru a promova fericirea soției.

Este de datoria soțului să muncească pentru întreținerea ei; să îi asigure nevoile; să se lipsească de odihnă și confort, dacă este necesar, pentru a o îngriji în caz de boală; să meargă înaintea ei în pericol; să o apere dacă este în pericol; să o suporte când este irascibilă; să se agațe de ea când îl îndepărtează; să se roage cu ea când este în dificultate spirituală și să fie gata să moară pentru a o salva. De ce nu ar fi așa? Dacă sunt naufragiați și există o singură scândură prin care poate fi asigurată siguranța, nu ar fi el dispus să o așeze pe ea și să o vadă în siguranță cu orice risc pentru el? Dar mai este ceva... un soț ar trebui să considere că singurul mare obiectiv al vieții sale este să caute mântuirea soției sale. El trebuie să-i furnizeze tot ceea ce ar putea avea nevoie pentru sufletul ei... Și el trebuie să dea un exemplu; să o sfătuiască dacă are nevoie de sfat și să facă calea mântuirii cât mai ușoară pentru ea. Dacă un soț are spiritul și abnegația Mântuitorului, el nu va considera niciun sacrificiu prea mare dacă poate contribui la mântuirea familiei sale.¹²

Mirele trebuie să caute puritatea miresei sale, așa cum Cristos Își curăță curăță, Biserica: „ca s-o sfințească, după ce a curățit-o... ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta” (Efeseni 5:26-27).

În antichitate, miresele monarhilor erau purificate fizic prin tratamente de înfrumusețare costisitoare — „șase luni cu untdelemn de mirt și șase luni cu miresme de mirozne femeiești” (Vezi Estera 2:12). În acest fel, o fecioară era pregătită pentru soțul ei.

În sens spiritual, soțul trebuie să ofere toate mijloacele necesare pentru înflorirea soției sale - fidelitate, dragoste necondiționată, înțelegere, rugăciune, sfat, învățătură și bunătate.

Atunci când soțul își tratează soția cu o astfel de dragoste, el va fi răsplătit cu fericire. Pavel spune: „Cine își iubește nevasta se iubește pe sine însuși” (Efeseni 5:28). Soții care își iubesc soțiile în acest mod de sacrificiu de sine vor fi mai mult decât răsplătiți de Domnul și, cel mai probabil, prin respectul, afecțiunea și fidelitatea soției.

► Care sunt lucrurile specifice pe care un soț ar trebui să le facă pentru a oferi sprijin spiritual soției sale?

Modalități prin care cuplurile își pot consolida căsnicia

(1) Ei trebuie să celebreze planul original al lui Dumnezeu și să aprecieze rolurile lor unice în cadrul căsătoriei.

Un soț trebuie să își amintească faptul că soția sa este un dar de la Dumnezeu, un ajutor care îl completează. El trebuie să-și dea viața pentru siguranța ei și pentru bunăstarea ei

---

¹² Albert Barnes, *Commentary on Ephesians*, (Capitolul Cinci)

spirituală, emoțională și fizică. El trebuie să aleagă recunoștința pentru ea și să o iubească chiar și atunci când ea nu merită, realizând că numai Dumnezeu poate schimba ceea ce trebuie să se schimbe în ea. Dumnezeu va onora ascultarea și credința lui.

Soția trebuie să onoreze alegerea făcută de Dumnezeu pentru soțul ei ca fiind capul ei, să-i arate respect în toate felurile posibile și să-i onoreze conducerea. Ea trebuie să aleagă supunerea și respectul chiar și atunci când el face greșeli și este cel mai puțin merituos, rugându-se ca Dumnezeu să schimbe ceea ce trebuie să se schimbe în el. Dumnezeu va onora ascultarea și credința ei.

(2) Cuplurile căsătorite trebuie să cultive adevărata intimitate spirituală și fizică.

Ei trebuie să caute *să se cunoască* unul pe altul fără: teamă, critică, comparație cu alții, abuz, poftă, satisfacție personală sau degradare. Ei trebuie să trăiască cu transparență și integritate în fața lui Dumnezeu și unii față de alții.

(3) Cuplurile căsătorite trebuie să urmeze exemplul harului lui Dumnezeu atunci când nu reușesc să se ridice la înălțimea așteptărilor.

Când Adam și Eva au căzut în păcat și au simțit rușine și regret, Dumnezeu Și-a dezvăluit puterea de a răscumpăra eșecurile lor. Dumnezeu a sacrificat un animal pentru a face haine pentru Adam și Eva, pentru a le acoperi goliciunea (Geneza 3:21). Acest act de iubire a lui Dumnezeu a fost o imagine a harului și a promisiunii lui Dumnezeu de răscumpărare prin Cristos. Datorită lui Cristos putem fi iertați și restaurați. Prin Cristos, cuplurile căsătorite pot reveni la intimitate fără rușine, chiar și după ce au eșuat.

Exemplul lui Isus de respect pentru femei

Femeile erau considerate inferioare bărbaților în lumea romană din primul secol și în iudaism. În multe culturi din întreaga lume, precum și în multe case, încă predomină o viziune depreciativă cu privire la femei. Femeile sunt nerespectate, folosite ca obiecte sexuale și abuzate. Dar înalta considerație a lui Isus față de femei ar trebui să ne servească drept exemplu.

Pentru Cristos, femeile au o demnitate inerentă și o valoare egală cu cea a bărbaților. Isus a spus: „Ziditorul de la început i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască” (Matei 19:4, Geneza 1:27). Femeile sunt create după chipul lui Dumnezeu, la fel ca bărbații. Ca și bărbații, ele au conștiință de sine, libertate personală, un anumit grad de autodeterminare și responsabilitate personală pentru acțiunile lor. Femeile sunt văzute de Isus ca persoane autentice, nu doar ca obiecte ale dorinței bărbaților. El le-a văzut ca pe persoane pentru care venise în lume (Luca 8:1-3).

James Borland, împreună cu John Piper și Wayne Grudem, oferă aceste exemple clare ale înaltei păreri a lui Isus despre femei și ale respectului Său pentru femei, așa cum se găsesc în cele patru Evanghelii:

(1) Isus se adresa în mod regulat direct femeilor în public.

Acest lucru era neobișnuit pentru un bărbat în zilele lui Isus (Ioan 4:27). Ucenicii au fost uimiți să-L vadă pe Isus vorbind cu femeia samariteană de la fântâna din Sihar (Ioan 4:7-26). De asemenea, El a vorbit liber cu femeia prinsă în adulter (Ioan 8:10-11). Luca notează că Isus a vorbit în mod public cu văduva din Nain (Luca 7:12-13), cu femeia cu hemoragie (Luca 8:48, Matei 9:22, Marcu 5:34) și cu o femeie care L-a chemat din mulțime (Luca 11:27-28). Isus s-a adresat unei femei gârbove de 18 ani (Luca 13:12) și unui grup de femei pe drumul spre cruce (Luca 23:27-31).

(2) Isus Și-a arătat respectul și înalta considerație față de femei prin modul în care le vorbea.

El a vorbit într-o manieră atentă și grijulie. Matei, Marcu și Luca consemnează că Isus i s-a adresat femeii cu hemoragie ca unei „fiice” și S-a referit la femeia cu handicap ca la o „fiică a lui Avraam” (Luca 13:16). Numindu-le „fiice ale lui Avraam”, Isus le plasează pe un statut spiritual egal cu „fiii lui Avraam.”

(3) Isus arată valoarea inerentă a femeilor prin faptul că le face personal responsabile pentru păcatul lor.

Acest lucru poate fi văzut în relațiile sale cu femeia de la fântână (Ioan 4:16-18), femeia adulteră (Ioan 8:10-11) și femeia păcătoasă care I-a uns picioarele (Luca 7:44-50). Păcatul lor nu a fost ignorat, ci confruntat. Acțiunea Sa a arătat că fiecare femeie avea libertate personală, era responsabilă pentru alegerile sale și trebuia să se confrunte personal cu problemele păcatului, pocăinței și iertării.

Cum ar trebui să fie călăuzită Biserica de astăzi de valoarea pe care Isus a acordat-o femeilor

Rolul biblic ideal al femeii în slujire și acasă este discutat astăzi în multe biserici și confesiuni, așa cum ar trebui să fie, însă valoarea și egalitatea femeilor ca persoane făcute după chipul lui Dumnezeu nu ar trebui **niciodată** puse la îndoială. Isus a arătat continuu valoarea și demnitatea femeilor ca persoane. Isus a însărcinat femeile să fie primele vestitoare ale învierii Sale (Ioan 20:17). El le-a apreciat părtășia, rugăciunile, serviciul creștin, sprijinul financiar, bunăvestirea și mărturia. Isus a onorat femeile, le-a învățat pe femei și le-a slujit pe femei în moduri bine gândite.

Respectul pentru femei în Noul Testament

Exemplul lui Isus de respect față de femei se vede în viața Duhului Sfânt. În ziua Cincizecimii, Duhul Sfânt a fost revărsat atât peste fii, cât și peste fiice, peste slujitori și peste roabe (Faptele Apostolilor 2:17-18). Duhul Sfânt nu a arătat părtinire.

În Romani 16, Pavel o laudă pe o femeie pe nume Fivi ca slujitoare a Bisericii (versetul 1), atât pe Priscila, cât și pe Acvila, ca tovarăși de lucru în Isus Cristos, care și-au riscat viața

pentru El (versetele 3-4), pe Maria, ca una care a muncit din greu (versetul 6), pe Iunia, ca una bine cunoscută apostolilor (versetul 7), dar și pe alte femei.

În 1 Tesaloniceni, Pavel laudă tandrețea și dragostea maternă a femeilor, concepute de Dumnezeu, când scrie: „Dimpotrivă, ne-am arătat blânzi în mijlocul vostru, ca o doică ce-și crește cu drag copiii” (1 Tesaloniceni 2:7). În Efeseni le poruncește soților să își iubească soțiile: „cum a iubit și Hristos Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea,” și ca propriile lor trupuri (Efeseni 5:25, 28). Petru face apel la soți: „purtați-vă și voi, la rândul vostru, cu înțelepciune cu nevestele voastre, dând cinste femeii” (1 Petru 3:7).

În mod clar, femeile erau considerate valoroase în biserica primară, iar bărbații erau învățați să le respecte. Este timpul ca liderii spirituali de pretutindeni să se ridice în apărarea femeilor și să se opună maltratării lor în fiecare cultură. Este timpul să prețuim femeile ca persoane unice, concepute de Creator după chipul Său. Orice învățătură despre distincția dintre rolurile masculine și feminine în biserică sau acasă trebuie să pornească de la acest fundament, altfel învățătura noastră devine o cale către abuz.

Concluzie

Căsătoria este creația lui Dumnezeu, nu a omului. Prin urmare, trebuie să mergem la Dumnezeu pentru instrucțiuni, nu la lume sau la cultură. Doar El știe cum să ne facă căsniciile puternice, durabile și împlinitoare. Dar nu vom fi niciodată soții care ar trebui să fim fără Duhul Sfânt!

Discuții de grup

- Explicați principiile pe care biserica ar trebui să le învețe pentru a întări căsniciile. Ce înțelegere lipsește în mod deosebit în mediul dumneavoastră?
- Cum tratează cultura dumneavoastră femeile diferit de bărbați?
- Cum tratează bisericile din țara dumneavoastră femeile diferit de bărbați? Există o diferență între biserici și cultură?
- Pe baza exemplului lui Isus, ce obiceiuri ar trebui schimbate?

Rugăciune

Tată Ceresc,

Îți mulțumim pentru că ne-ai oferit darul minunat al căsătoriei. Ajută-ne să ne luăm angajamentul necesar pentru a trăi căsătoria așa cum ai plănuit.

Ajută-ne să demonstrăm o iubire care să semene cu iubirea dintre Cristos și Biserică.

Ajută-ne să mergem dincolo de prejudecățile culturii noastre în ceea ce privește respectul reciproc.

Îți mulțumim pentru lucrarea Duhului Sfânt care face relațiile fericite și puternice posibile.

Amin.

Lecția 6. Sarcini de lucru

(1) Descrie în scris distincțiile dintre bărbați și femei care sunt practicate în cultura ta. Cum ar putea fi reformate aceste distincții prin aplicarea atentă a adevărului biblic?

(2) Alege două principii care au fost noi pentru tine din această lecție. Scrie un paragraf în care să explici fiecare dintre ele cu propriile tale cuvinte.

(3) Pregătește o scurtă prezentare pe unul dintre subiectele enumerate mai jos. (Liderul clasei va atribui un subiect fiecărui student.) Împărtășește prezentarea la începutul următoarei ore de curs.

- Designul lui Dumnezeu privind uniunea în căsătorie
- Scopurile biblice pentru căsătorie
- Modalități de consolidare a căsătoriei
- Viziunea biblică asupra femeii
- Rolurile conferite de Dumnezeu în căsătorie și importanța umplerii cu Duhul Sfânt pentru a îndeplini aceste roluri

Lecția 7

Sacralitatea căsătoriei

Obiectivele lecției

Până la sfârșitul acestei lecții, studentul ar trebui:

- (1) Să înțeleagă planul lui Dumnezeu pentru căsătorie și regulile pentru căsătorie care protejează de probleme și oferă binecuvântări.
- (2) Să explice indicațiile scripturale pentru familie.

Robertson McQuilkin, un păstrător de promisiuni

Dr. Robertson McQuilkin a servit ca misionar în Japonia timp de 12 ani. Ulterior, a devenit președinte al Universității Internaționale Columbia. A fost cunoscut ca scriitor, vorbitor și educator. Soția sa, Muriel, suferea de boala Alzheimer. Când boala a progresat până la punctul în care Muriel avea nevoie de îngrijire constantă, Dr. McQuilkin a demisionat de la președinția universității pentru a avea grijă de soția sa. Potrivit acestuia, își îndeplinea o promisiune pe care i-o făcuse atunci când s-au căsătorit. El credea că îngrijirea soției sale era mai importantă decât menținerea poziției sale de președinte al universității.

Instituția lui Dumnezeu a căsătoriei

Căsătoria a fost instituită de Dumnezeu pentru primul bărbat și prima femeie pe care i-a creat.

► Un student va citi Geneza 2:21-24 pentru întregul grup. Ce ne spun aceste versete despre căsătorie?

Căsătoria a fost concepută de Dumnezeu pentru a fi exact ceea ce oamenii aveau nevoie. A fost concepută exact pentru natura umană. În tot ceea ce Dumnezeu proiectează și în tot ceea ce El cere, El vrea întotdeauna ce este mai bine pentru noi (Deuteronomul 6:24). Dumnezeu a intenționat ca planul Său pentru căsătorie să ofere fiecăruia dintre parteneri cea mai bună bunăstare emoțională, relațională și spirituală.

Căsătoria este, de asemenea, concepută pentru a fi o reflectare a caracterului lui Dumnezeu și a relațiilor Sale. Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul și Dumnezeu Duhul Sfânt au fost întotdeauna și vor fi întotdeauna în relație unii cu alții. Fiecare este unic în rolul Său, dar toate persoanele Trinității sunt permanent Una și sunt de o esență. În relația dintre persoanele Trinității, vedem unitate, intimitate, credincioșie și dragoste statornică. Căsătoria biblică este modelată după această relație uimitoare. Planul lui Dumnezeu este ca fiecare soț și soție să fie puri în dragostea lor și să se angajeze unul față de celălalt pentru toată viața.

Dumnezeu a spus că în căsătorie un bărbat și o femeie își părăsesc părinții și se unesc. Căsătoria pune doi oameni într-o prietenie și într-un parteneriat care este mai puternic și mai strâns decât orice altă relație umană.

Căsătoria nu înseamnă doar doi oameni împreună într-un parteneriat limitat. Viețile lor au fost contopite astfel încât, într-un sens, sunt ca o singură persoană. Aceasta nu este o ștergere a personalităților lor individuale, ci o unitate specială.

Caracterul constant al căsătoriei

Dumnezeu a conceput căsătoria ca pe ceva constant și permanent. În căsătorie, un bărbat și o femeie promit să fie credincioși unul altuia cât timp amândoi sunt în viață.

Biblia consemnează cuvintele lui Isus despre căsătorie, rostite într-o conversație cu fariseii.

► Un student va citi Matei 19:3-8 pentru întregul grup.

Isus a spus că Dumnezeu a vrut ca mariajul să fie permanent. El a spus că divorțul a fost instituit pentru oamenii care nu-L urmează pe Dumnezeu.

Există multe motive pentru care Dumnezeu a conceput căsnicia ca fiind permanentă, unele dintre acestea fiind prezentate în secțiunea anterioară. Un alt motiv pentru care căsătoria trebuie să fie permanentă este de dragul copiilor. Ascultarea de planul lui Dumnezeu pentru căsătorie creează cel mai bun mediu în care se pot crește copiii. Pe măsură ce părinții Îl onorează pe Dumnezeu ascultând de principiile Sale în căsnicia și familia lor, ei vor putea crește copii evlavioși (Maleahi 2:15).

Dumnezeu a conceput viața umană în așa fel, încât copiii să aibă nevoie de mai mulți ani pentru a ajunge la vârsta adultă. În această perioadă, copiii sunt dependenți de părinți pentru protecție, aprovizionare și formare. Acest lucru este diferit de animalele care cresc până la maturitate într-un an sau doi. Oamenii au nevoie de mai mult timp pentru a-și dezvolta un caracter matur. Dumnezeu a conceput familia ca mijloc de creștere a copiilor. Multe dintre problemele din societate provin din faptul că puține familii sunt constituite din părinți credincioși.

Căsătoria presupune ca oamenii să facă o promisiune prin care își dedică întreaga viață unul altuia. Fiecare cultură are forme și o ceremonie care arată că mariajul este un angajament serios. Ceremonia este o modalitate prin care bărbatul și femeia declară în mod public că își iau acest angajament pe viață.

Cele mai multe guverne țin evidența căsătoriilor. Legile referitoare la căsătorie afectează dreptul de proprietate, custodia copiilor și moștenirea.

Iată un exemplu de jurămint de nuntă care este folosit pentru majoritatea nunților:

Te iau în căsătorie pe tine _____(prenumele) să-mi fii soț/soție, să te am alături și să îți fiu, de azi înainte, alături la bine și la rău, în bogăție și în sărăcie, la

sănătate și la boală, să te iubesc și să te prețuiesc, până când moartea ne va despărți, după sfânta rânduială a lui Dumnezeu; și pentru aceasta mă angajez față de tine.

Sentimentele romantice nu vor fi constante tot timpul. O căsătorie nu se poate baza pe sentimente personale care sunt schimbătoare. Jurămintele de căsătorie înseamnă că un bărbat și o femeie promet să fie fideli unul celuilalt atâta timp cât trăiesc amândoi, iar această promisiune nu depinde de nicio condiție.

Căsătoria ca parteneriat creștin

► Un student va citi 2 Corinteni 6:14-18 pentru întregul grup.

Aceste versete ne spun că angajamentul unui credincios este împiedicat dacă el este prea strâns legat de necredincioși. La fel cum un credincios nu se poate închina cu o persoană care se închină lui Satana, el nu poate urma stilul de viață și prioritățile necredincioșilor. Avertismentul s-ar putea aplica la diferite tipuri de relații, inclusiv la parteneriatele de afaceri.

Căsătoria este cel mai intim parteneriat uman. Un credincios nici măcar nu ar trebui să ia în considerare posibilitatea de a se căsători cu cineva care nu este un credincios devotat (1 Corinteni 7:39, 2 Corinteni 6:14-18). Un credincios căsătorit cu un necredincios va avea parte de multă tristețe și multe piedici în creșterea copiilor și în luarea deciziilor legate de stilul de viață.

Dacă soțul și soția sunt amândoi credincioși, dar provin din biserici diferite, ei trebuie să se asigure că sunt de acord cu privire la aspectele spirituale fundamentale. Ei trebuie să planifice să facă parte din aceeași biserică locală după ce se căsătoresc.

► De ce o căsătorie începe cu jurămintele și nu doar cu o declarație de dragoste?

Standardul moral al lui Dumnezeu

► Un student va citi Evrei 13:4 pentru întregul grup.

Acest verset ne spune că mariajul trebuie să fie tratat cu respect. Păcatul sexual este o lipsă de respect față de căsătorie. Dumnezeu va judeca imoralitatea sexuală.

Păcatele sexuale includ fanteziile pofticioase, curvia, adulterul, activitatea homosexuală și utilizarea pornografiei. Fanteziile pofticioase reprezintă imaginarea volitivă a unei relații sexuale cu cineva care nu este soțul/soția ta. Curvia înseamnă relații sexuale între persoane care nu sunt căsătorite. Adulterul presupune relații sexuale care includ o persoană care este căsătorită cu altcineva. Homosexualitatea este activitatea sexuală între persoane de același sex.

Pornografia include mesaje, imagini și videoclipuri concepute pentru a provoca reacții sexuale prin prezentarea de nuditate sau activitate sexuală. Toate acestea sunt încălcări ale relației de căsătorie.

Nu uitați - oricare poftă care ne atrage în firea pământească este o exploatare a unei nevoi care poate fi mai bine satisfăcută de Dumnezeu. Singurul context pentru o relație sexuală plăcută lui Dumnezeu este sexul conjugal. Sexul ilicit este... la început dulce, dar el ne otrăvește apetitul spiritual astfel încât începem să tânjim după ceva ce ne va distruge în cele din urmă. Sexul ilicit nu va face altceva decât să ne diminueze sensibilitatea față de sfințenie, neprihănire și prezența lui Dumnezeu în viața noastră.¹³

În multe pasaje, Proverbele avertizează că imoralitatea sexuală distruge viața unei persoane și duce la moarte (Proverbele 2:16-19 și Proverbele 6:24-29, 32-33, de exemplu).

Robertson McQuilkin scrie că scopurile lui Dumnezeu pentru sexualitatea umană

... sunt încălcate mental aproape la fel de grav ca și actul în sine. El nu a creat pur și simplu bărbatul și femeia, ci i-a creat unul pentru celălalt într-o legătură intimă și permanentă a căsătoriei, o unitate modelată după propria Sa natură. Pentru ca acest scop înalt să fie îndeplinit, intimitatea trebuie să fie exclusivă și angajamentul permanent, altfel nu este o unitate. Fidelitatea este cel mai important lucru al minții. Intimitatea exclusivă, angajamentul permanent și încrederea reciprocă sunt încălcate în primul rând în minte.¹⁴

► Studenții vor citi 1 Corinteni 6:9-11, 15-20 și Matei 5:27-30 pentru întregul grup.

Fiecare societate are o viziune culturală referitoare la relațiile dintre bărbați și femei. Aceste viziuni culturale au standarde mai mici decât standardele moralității biblice. Multe culturi au doar acele reguli care sunt necesare pentru a menține ordinea în societate. Ele tolerează păcatul sexual dacă acesta este făcut cu suficientă atenție pentru a evita consecințele nefaste sau scandalul. Standardul biblic de moralitate este diferit.

Din păcate, unele biserici urmează moralitatea culturii lor în loc de moralitatea Bibliei. Ele pedepsesc oamenii ale căror păcate au devenit evidente și cunoscute, dar tolerează aceleași păcate din partea oamenilor care reușesc să își ascundă păcatul sau pot să facă față consecințelor acestuia.

Aceste versete ne spun că oamenii care comit aceste păcate nu sunt credincioși și nu vor merge în cer. Unii dintre credincioșii din Corint au comis aceste păcate în trecut, dar au fost eliberați de ele.

Orice doctrină care justifică oricare dintre aceste păcate pentru o persoană care pretinde a fi credincioasă este o doctrină falsă. Dacă o persoană pretinde că este un urmaș al lui Cristos și totuși comite un păcat sexual, biserica este obligată de Scriptură să o îndepărteze din biserică și să nu o considere credincioasă (1 Corinteni 5:11-13).

---

¹³ Gary Thomas, *Sacred Marriage* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 2000), 210.

¹⁴ Robertson McQuilkin, *An Introduction to Biblical Ethics (2nd edition)*, (Wheaton, IL: Tyndale House Publishers, Inc., 1995), 216.

Liderii bisericii ar trebui să ofere un bun exemplu de comportament. Atunci când o biserică le permite liderilor de închinare să se îmbrace necorespunzător sau permite forme senzuale de dans în biserică, aceasta implică faptul că dorințele sexuale greșite sunt normale. Ei dau de înțeles că păcatul sexual nu este grav.

Stilul vestimentar al unei societăți poate implica faptul că o persoană nu este bine îmbrăcată dacă aspectul fizic nu provoacă atracție sexuală. Membrii bisericii cad uneori în această eroare, mai ales la ocazii speciale. Ei cred că nu sunt bine îmbrăcați dacă nu urmează moda societății lor. Biserica trebuie să învețe că acest lucru este greșit. Un credincios nu ar trebui să dorească să provoace dorințe greșite în alții. 1 Timotei 2:9-10 ne spune că credincioșii ar trebui să se îmbrace și să se poarte în așa fel, încât oricine îi vede să știe că trăiesc o viață decentă și curată și că nu au nicio dorință de a păcătui sau de a-i ispiti pe alții să păcătuiască. Creștinii ar trebui să se îmbrace respectabil, cu modestie și stăpânire de sine.

Un ajutor pentru păcătoși

Galateni 6:1 spune că biserica are responsabilitatea de a încerca să restaureze un membru care a păcătuit. Acest lucru nu înseamnă că o persoană trebuie să păstreze o poziție de slujire sau să fie repusă rapid într-o poziție de slujire după ce a păcătuit. Restaurarea înseamnă să fii acceptat înapoi în părtășia și grija bisericii. Dacă membrul se pocăiește cu adevărat, el este iertat de Dumnezeu și de biserică. Biserica ar trebui să îi asigure responsabilizare spirituală pentru a-l ajuta să își păstreze victoria și să devină puternic din punct de vedere spiritual.

Dacă o fată necăsătorită rămâne însărcinată, biserica nu ar trebui să o excludă din părtășia și îngrijirea bisericii fără o încercare de restaurare spirituală. Dacă se pocăiește și se supune responsabilizării spirituale, ea este iertată. Păcatul ei nu este mai rău decât păcatul bărbatului care a fost implicat. Uneori, fata este tratată cu severitate pur și simplu pentru că rezultatele păcatului ei sunt atât de vizibile.

În unele societăți, părinții care se simt rușinați din cauza sarcinii fiicei lor necăsătorite sunt tentați să ucidă copilul nenăscut pentru a salva reputația familiei lor. Dar nu există niciodată un motiv întemeiat pentru crimă (Exodul 20:13). Fiecare copil nenăscut este creat după chipul lui Dumnezeu (Geneza 9:6, Psalmul 139:13-14). Copilul fetei trebuie să fie protejat, iubit și îngrijit.

Biserica este o familie a credinței. Nu este suficient ca biserica să condamne păcatele. Biserica trebuie să aibă grijă de membrii săi. De exemplu, o persoană care este susținută financiar de o activitate păcătoasă poate avea nevoie de ajutor pentru a dezvolta un sprijin financiar alternativ.

O situație reală...

Câteva fete frecventau o biserică mare și cântau în cor. Familiile lor erau sărace. Fetele se angajau în relații imorale cu bărbați pentru a câștiga bani și a-și ajuta astfel familiile. Ce ar trebui să facă biserica în această situație?

► Ce ar trebui să facă biserica ta pentru a-i ajuta pe oameni să părăsească stilul de viață păcătos?

Pornografia

Pornografia implică un mesaj, o imagine sau o înregistrare video concepută pentru a provoca reacții sexuale prin prezentarea de nuditate sau activitate sexuală.

Internetul face ca pornografia să fie ușor accesibilă în întreaga lume. Utilizarea pe scară largă a tehnologiei face din pornografie o tentație pentru oamenii care nu au fost învățați să aplice principiile creștine în această privință. Mulți pastori și lideri mai în vârstă nu s-au confruntat cu asemenea tentații, deoarece internetul nu era disponibil când erau tineri. S-ar putea ca ei să înțeleagă cu greu cu ce se confruntă generația tânără.

Pornografia este greșită deoarece este concepută pentru a determina o persoană să își imagineze acțiuni de curvie, adulter și multe forme de perversiune sexuală. Ea este atractivă pentru o persoană care are dorințe păcătoase. Pornografia invită și permite unei persoane să participe la acțiuni imorale pe care Dumnezeu le condamnă.

Pornografia creează dependență. Persoana care consumă pornografie simte o nevoie puternică de ea. Cu greu își poate imagina viața fără ea. I se pare că viața ar fi goală și neinteresantă fără imaginațiile pe care le obține din pornografie. Ca orice altă dependență, dorința devine mistuitoare, iar utilizatorul începe să sacrifice lucrurile bune din viața sa.

Pornografia este progresivă. Utilizatorul are nevoie de materiale care sunt din ce în ce mai explicite și pervertite. El va începe să se delecteze cu imaginații care înainte l-ar fi dezgustat și îngrozit.

Pornografia este dăunătoare. Utilizatorul devine mai puțin capabil să se bucure de o relație normală. Dorințele sale devin atât de nefirești, încât nu pot fi satisfăcute niciodată. El devine insensibil la violența împotriva celorlalți și este dispus să îi facă pe alții să sufere pentru plăcerea lui.

Pastorii și părinții trebuie să-i avertizeze pe tineri cu privire la pericolele pornografiei. Părinții nu ar trebui să le ofere copiilor lor acces nelimitat la internet atunci când aceștia nu au maturitatea necesară pentru a rezista tentației. Orice persoană care se luptă cu tentația de a folosi pornografia ar trebui să prezinte în mod regulat un raport al victoriilor sau al eșecurilor unei persoane de încredere, evlavioase. Consultațiile regulate cu un credincios matur pot ajuta persoana care se confruntă cu această problemă să își mențină angajamentul față de puritate și să obțină o victorie constantă.

► Ce practici ar trebui să le recomandați oamenilor pentru a-i proteja de dependența de pornografie? Cum se poate implica biserica?

Activitatea homosexuală

Unele societăți care resping autoritatea biblică resping și descrierea biblică a căsătoriei. Acestea spun că oamenii sunt liberi să aleagă o relație între persoane de același sex.

Biblia condamnă activitatea homosexuală.

► Grupul ar trebui să analizeze împreună Romani 1:26-27, 1 Timotei 1:10 și 1 Corinteni 6:9-10.

Aceste trei pasaje din Biblie includ comportamentul homosexual într-o listă cu unele dintre cele mai grave tipuri de păcate. Oamenii care urmează aceste păcate resping autoritatea lui Dumnezeu.

Unii oameni susțin că au în mod natural tendințe homosexuale. Ei spun că nu ar trebui să fie învinuiți pentru comportamentul lor deoarece nu au ales să aibă acele dorințe.

Biblia învață că fiecare persoană urmează tendința naturală de a păcătui (Isaia 53:6). Dumnezeu ne cheamă să ne pocăim de păcatul nostru intenționat (Isaia 55:7). Deoarece ne naștem cu o natură păcătoasă, nu putem permite dorințelor noastre naturale să ne conducă. O persoană poate simți o tendință naturală puternică de a comite curvie, de a fi violentă sau de a fura, dar dorința naturală nu înseamnă că dorința este corectă.

Masturbarea

Din cauza dorințelor sexuale, unele persoane necăsătorite se masturbează. Masturbarea presupune stimularea organelor genitale pentru plăcere sexuală sau pentru eliberarea tensiunii sexuale.

A consuma pornografie sau a avea fantezii sexuale voluntare este considerat păcătos (Matei 5:27-28, Matei 15:19-20). Biblia nu condamnă în mod specific masturbarea în sine ca fiind imorală. Cu toate acestea, masturbarea poate duce la gânduri pofticioase, la recurgerea la pornografie și la curvie.

Masturbarea este nepotrivită și pentru că creează dependență: cu cât o practici mai mult, cu atât simți că trebuie să o faci mai mult.

De asemenea, masturbarea compulsivă indică adesea o problemă mai profundă, cum ar fi faptul că persoana are probleme emoționale sau relaționale sau a fost abuzată sexual în trecut.

► Studenții vor citi 1 Corinteni 6:12-13, 18-20 și 1 Tesaloniceni 4:1-8 pentru întregul grup.

Dumnezeu a conceput unirea fizică în căsătorie pentru a ajuta soțul și soția să se unească emoțional și spiritual (1 Corinteni 6:16-20, Maleahi 2:15).

Mulți... presupun că masturbarea îi poate ajuta să facă față faptului că sunt singuri până la căsătorie. Ei nu realizează însă că, atunci când practica devine obișnuită, ea poate compromite frumusețea și intimitatea sexului conjugal în viitor.

Autosatisfacerea oferă o experiență sexuală care ratează scopul esențial al sexului: unirea a doi pentru a deveni un singur trup, fizic și emoțional.... Masturbarea nu ar trebui să fie folosită ca un substitut pentru o activitate sexuală sănătoasă și normală în cadrul căsătoriei.¹⁵

Ce ar trebui să facă o persoană necăsătorită dacă masturbarea este o problemă în viața sa? Chiar dacă cineva se masturbează doar cu scopul de a elibera tensiunea sexuală, tot este mai bine să o evite, din cauza ispitelor care sunt prezente și pentru că sexul în sine nu îndeplinește scopurile lui Dumnezeu pentru sexualitate.

- Dacă există vreun fel de imoralitate în viața lor, ei trebuie să mărturisească și să renunțe la acel păcat. Ei trebuie să dea socoteală în mod regulat și frecvent despre victorii și eșecuri unui mentor mai în vârstă și evlavios, care se va ruga pentru ei și îi va sfătui.
- Dacă masturbarea este rezultatul unor probleme emoționale, relaționale sau al unui abuz sexual din trecut, este indicat să primească consiliere din partea unui consilier creștin profesionist.

Un urmaș al lui Cristos va fi ajutat de următoarele:

1. **Încrederea că lui Isus Îi pasă** (Psalmul 139:1-3, 1 Petru 5:6-10). Lui îi pasă de credința ta, de nevoile tale fizice și de puritatea ta. În umanitatea Sa, El a îndurat victorios ispitele fizice și mentale cu care ne confruntăm și are harul de care avem nevoie pentru a fi victorioși (Evrei 4:14-16).
2. **Să nu creadă minciunile diavolului** (Ioan 8:44). Diavolul îți poate spune că lui Isus nu-I pasă sau că Isus ți-ar lua pofta sexuală care te frustrează atât de mult (1 Petru 5:7-8). Diavolul te poate acuza că ești păcătos pentru că ai dorințe sexuale (Apocalipsa 12:10).
3. **Concentrarea pe Isus Însuși și glorificarea Lui pentru ceea ce este** (Psalmul 105:3-4). Diavolului i-ar plăcea să îți distrugă credința și relația cu Dumnezeu prin acest test (Ioan 10:10). Dar scopul lui Isus pentru acest test este ca credința ta să fie întărită și ca tu să fii mai capabil să-L glorifici (1 Petru 1:5-9). Atunci când te concentrezi pe închinarea la Isus, El va fi prezent pentru a te ajuta (Psalmul 46:1).
4. **Meditarea asupra Cuvântului lui Dumnezeu** (Psalmul 119:9). Citirea, ascultarea și cugetarea la Cuvântul lui Dumnezeu te vor ajuta să fii victorios în timp de ispită.

---

¹⁵ Dr. Tim Clinton și Dr. Diane Langberg, *The Quick-Reference Guide to Counseling Women*, (Grand Rapids, MI: Baker Books, 2011), 185.

Când Isus a fost ispitit, a folosit Scriptura pentru a birui (Matei 4). Noi trebuie să facem la fel.

- 5. Responsabilizarea față de cel puțin o persoană matură și evlavioasă** (Galateni 6:2). Faptul de a fi deschis și sincer cu cei (de același sex cu tine) care sunt mai înaintați în călătoria credinței va fi de mare ajutor. Aceștia se vor putea ruga pentru tine și te vor putea sfătui. Vorbind cu ei despre luptele tale, te va ajuta să îți păstrezi puritatea și să te menții încurajat în credința ta.
- 6. Slujirea celorlalți și concentrarea pe nevoile lor** (Filipeni 2:3-5). Luptați împotriva preocupării excesive pentru propriile nevoi și dorințe, slujindu-i pe ceilalți.
- 7. Căsătoria cu o persoană evlavioasă la timpul hotărât de Dumnezeu** (Proverbele 5:15, 18-19).

Principii pentru onorarea lui Dumnezeu prin puritate morală înainte de căsătorie

Tinerii se confruntă cu ispite puternice înainte de a se căsători. Este important pentru ei să își amintească faptul că au nevoie de un partener de viață care să le fie fidel.¹⁶ Ei nu ar trebui să intre într-o relație cu o persoană care dorește să aibă plăceri pe termen scurt fără căsătorie. Ei nu ar trebui să se gândească la o relație cu o persoană care nu este un credincios dedicat (1 Corinteni 7:39). Ar trebui să ia în considerare doar pe cineva care va fi un partener de căsătorie fidel și un părinte bun.

Un tânăr care dorește să aibă o căsnicie bună trebuie să fie un urmaș credincios și devotat al lui Cristos, astfel încât să atragă tipul potrivit de persoană (Proverbele 3:4-8). O persoană demonstrează un caracter bun printr-un comportament adecvat și o îmbrăcămințe modestă (1 Timotei 2:9-10). Persoanele care se comportă neglijent cu persoanele de sex opus implică faptul că sunt dispuse să aibă o relație bazată pe dorințe greșite (1 Tesaloniceni 4:1-7). O persoană care se îmbracă într-un mod care provoacă dorințe greșite atrage tipul greșit de persoană (Proverbele 7).

Dumnezeu a dat părinților, pastorilor și altor lideri creștini sarcina de a oferi îndrumare în ceea ce privește comportamentul, îmbrăcămintea și alegerile în materie de relații. Pe măsură ce tinerii se supun acestor lideri în ascultare de Dumnezeu, ei vor avea parte de cele mai mari binecuvântări ale lui Dumnezeu și vor fi protejați de mult rău și de multe tentații.

► Un student va citi 1 Petru 5:5 și Evrei 13:17 pentru întregul grup.

Este responsabilitatea copiilor și a tinerilor să se supună înțelepciunii și conducerii părinților și autorităților spirituale. Este responsabilitatea acestor conducători să îi ajute pe tineri să trăiască victorioși în fața ispitelor.

---

¹⁶ Vezi Proverbele 31:11-12, 1 Timotei 3:11-12, Maleahi 2:14-16, Proverbele 2:16-17.

► Un student va citi Romani 13:14 și 1 Corinteni 10:13 pentru întregul grup.

Dumnezeu nu îngăduie credincioșilor să se afle în situații de ispită dincolo de ceea ce sunt capabili să reziste și să scape **dacă** sunt dispuși să o facă.

Tinerii sunt responsabili să fugă de ispită (2 Timotei 2:22). Cu toate acestea, părinții ar trebui să-i împiedice pe tinerii lor să experimenteze ispite inutile pe cât posibil.

Există cel puțin trei moduri în care părinții pot face acest lucru:

(1) Prin oferirea de instrucțiuni specifice cu privire la ce ar trebui și ce nu ar trebui să facă copiii, cu cine ar trebui să fie și unde ar trebui să meargă (Efeseni 6:1-4).

Părinții nu trebuie să le permită copiilor lor să se afle în situații în care maturitatea lor nu va fi suficientă pentru a-i proteja de ispite. De exemplu, dacă un tânăr și o tânără sunt singuri într-un loc privat, ei vor fi probabil tentați să aibă un comportament greșit.

(2) Ținându-i pe tinerii lor responsabilizați în zonele de ispită.

(3) Oferindu-le tinerilor sfaturi biblice.

Părinții ar trebui să îi ajute pe tinerii lor să învețe să analizeze situațiile ținând cont de principiile biblice (Proverbele 4:1-9, Proverbele 7:1, 4-5). Ei ar trebui să discute cu tinerii lor despre pericolele pe care le văd. Ei ar trebui să îi ajute pe tinerii lor să ia în considerare diferitele alegeri pe care vor trebui să le facă. Îi pot ajuta pe tinerii lor să se gândească din timp cum să evite ispitele și ce să facă atunci când au ispite.

În apărarea moralității biblice, biserica trebuie să se distingă de cultura sa. Multe culturi nu consideră păcatul sexual ca fiind grav. În aceste culturi se așteaptă ca tinerii necăsătoriți să aibă relații sexuale înainte de căsătorie. Biserica nu ar trebui să facă compromisuri cu păcatul. Biserica nu trebuie să considere că păcatul sexual în rândul tinerilor este normal. Dumnezeu spune că oamenii imorali nu moștenesc Împărăția lui Cristos.

► Studenții vor citi Efeseni 5:3-7 și Evrei 13:4 pentru întregul grup.

Perioada de timp a relației înainte de căsătorie nu este momentul în care să se înceapă o relație sexuală. În schimb, este o perioadă de timp în care bărbatul și femeia se asigură că împărtășesc aceleași priorități spirituale și biblice. Este o perioadă în care ei dezvoltă o înțelegere reciprocă care le permite să aibă suficientă încredere unul în celălalt pentru a-și lua un angajament permanent unul față de celălalt. Dacă nu reușesc să ajungă la această încredere în ceea ce privește caracterul celuilalt, ei ar trebui să pună capăt relației și să nu se căsătorească.

În unele societăți, oamenii amână căsătoria, deoarece în cultura lor se așteaptă ca aceasta să fie o ceremonie complicată și costisitoare. De multe ori, cuplurile trăiesc împreună ani de zile și au copii, amânând în același timp căsătoria. Pentru unele cupluri, cheltuielile de nuntă le afectează financiar mult timp după aceea, deoarece cheltuiesc tot ce au pentru

evenimentul de nuntă și pot chiar să împrumute bani. Biserica ar trebui să fie o comunitate de credință care să ofere un model diferit de căsătorie.

Căsătoria creștină este pentru un bărbat și o femeie care se angajează unul față de celălalt și față de Dumnezeu și nu ar trebui să necesite cheltuieli mari care să amâne nunta sau să afecteze viitorul cuplului.

► Care sunt câteva moduri în care căsătoria creștină ar trebui să fie diferită de obiceiurile matrimoniale ale societății?

Persoanele care nu se căsătoresc niciodată

Căsătoria este planul lui Dumnezeu pentru majoritatea oamenilor. Cu toate acestea, Apostolul Pavel a descris câteva motive pentru care oamenii ar putea să nu se căsătorească. În 1 Corinteni 7:26, el a menționat „necazul prezent” - condiții dificile de viață care ar fi putut include persecuția. El a spus că ar fi mai bine să nu se căsătorească în astfel de condiții.

Același pasaj (1 Corinteni 7:32-35) spune că o persoană necăsătorită are un avantaj special. Persoana necăsătorită se poate concentra asupra slujirii lui Dumnezeu, fără grija de a se îngriji de un soț. Atunci când o persoană este chemată de Dumnezeu să se concentreze pe slujire fără a fi căsătorită, ea poate fi foarte eficientă și binecuvântată în slujirea sa.

Pot exista și alte motive pentru care Dumnezeu poate alege ca o persoană să rămână necăsătorită (Matei 19:10-12). Nu ar trebui să presupunem că aceasta este o situație anormală. Nu ar trebui să presupunem că fiecare persoană necăsătorită trebuie să fie neapărat în cuplu cu cineva. Nu ar trebui să presupunem că fericirea și împlinirea depind de căsătorie (Psalmul 107:9).

O persoană care nu este căsătorită trebuie să fie atentă pentru a evita inițierea unor relații greșite din cauza nevoilor emoționale și fizice. Dumnezeu oferă bucurie și mulțumire persoanei care Îi este pe deplin devotată.

Recomandări biblice pentru căsătorie

► Citiți împreună 1 Petru 3:1-7 și Efeseni 5:22-33. Grupul ar trebui să păstreze aceste pasaje deschise pentru examinare în timpul acestei discuții.

Bărbatului i se spune să își iubească soția așa cum Cristos a iubit Biserica. Isus S-a dat pe Sine ca jertfă pentru biserică. Soțul trebuie să își sacrifice propriile beneficii, confortul și dorințele pentru a satisface nevoile soției sale.

1 Petru 3:7 spune că el trebuie să trăiască cu soția sa într-un mod înțelegător, ceea ce înseamnă că trebuie să facă tot posibilul să o înțeleagă. El trebuie să o cunoască pentru a-i înțelege nevoile.

Femeia este numită „vasul mai slab” în acest pasaj. O soție are nevoie de considerație din partea soțului ei. El ar trebui să o protejeze nu doar de răul fizic, ci și de griji și stres emoțional.

Soției i se spune să i se supună soțului ei și să îl respecte. Soția trebuie să accepte conducerea soțului ei, chiar dacă soțul nu este credincios. Dacă ea face acest lucru, sunt mai multe șanse ca soțul ei, care nu este mântuit, să devină credincios.

Este important să reținem accentele din aceste versete. Soțului nu i se spune să își impună autoritatea asupra soției sale. Soției i se spune să se supună soțului ei, dar soțului nu i se spune să o forțeze să se supună. Soțului i se spune să își iubească soția și să se sacrifice pentru a avea grijă de ea. De asemenea, soției nu i se spune să ceară îngrijire de la soțul ei, ci i se spune să îl respecte.

Prioritatea soțului nu ar trebui să fie să-și mențină autoritatea, ci să ofere îngrijire iubitoare. Prioritatea soției nu ar trebui să fie să ceară îngrijire pentru ea însăși, ci să își respecte soțul.

Apostolul îl avertizează pe soț că rugăciunile sale vor fi împiedicate dacă nu are grijă de soția sa în mod corespunzător. Aceasta înseamnă că **comportamentul nostru în căsnicie afectează relația noastră cu Dumnezeu.**

Apostolul Ioan a spus că, dacă o persoană nu-și iubește fratele, nu-L iubește nici pe Dumnezeu (1 Ioan 4:20). De asemenea, din cuvintele lui Pavel și Petru putem vedea că un bărbat care nu are grijă de soția sa așa cum ar trebui, nu Îl iubește pe Dumnezeu așa cum ar trebui. O femeie care nu-și respectă soțul, nu-L respectă pe Dumnezeu așa cum ar trebui.

► Un student va citi 1 Corinteni 7:1-5 pentru întregul grup.

Aceste versete ne spun că unul dintre scopurile căsătoriei este de a satisface dorințele sexuale. Soțul și soția se dăruiesc unul celuilalt și renunță la pretenția de proprietate asupra propriului corp. Aceasta înseamnă că o persoană căsătorită nu ar trebui să se aștepte să facă sex doar atunci când dorește, ci ar trebui, de asemenea, să fie receptivă la dorințele soțului. Versetele nu ne spun că o persoană poate cere satisfacție împotriva voinței soțului. În schimb, versetele îi spun fiecăruia să fie receptiv la nevoile celuilalt.

Acest pasaj ne spune că persoanele căsătorite nu trebuie să se priveze reciproc de acest privilegiu. O scurtă perioadă de abstenență sexuală asociată cu postul este legitimă, dar separarea prelungită va provoca ispite din cauza dorințelor nesatisfăcute. Uneori, cuplurile aleg să fie separate timp de câteva luni sau mai mult pentru că unul dintre ei pleacă la muncă sau la studii într-un loc îndepărtat.

Înainte de a lua o astfel de decizie, ei ar trebui să se gândească dacă un astfel de plan se potrivește sau nu cu planul lui Dumnezeu. Ei pot întâmpina dificultăți din cauza separării îndelungate.

Unul dintre scopurile căsătoriei este de a crea familii care să îi întrețină pe membrii lor.

- Un student va citi 1 Timotei 5:8 pentru întregul grup.

Acest verset apare într-un pasaj care descrie responsabilitatea membrilor bisericii de a avea grijă unii de alții. Prima responsabilitate a unei persoane este propria sa familie. Un părinte ar trebui să se asigure că nevoile copilului său, cum ar fi adăpostul, hrana, îmbrăcămintea și educația sunt asigurate. Un părinte ar trebui să facă tot ce îi stă în putință pentru a i le oferi, în loc să lase această responsabilitate pe seama altora.

Discuții de grup

Subiectele din această lecție vor provoca multe discuții.

Studentii ar trebui să încerce să aplice principiile scripturale din această lecție la situațiile lor.

- Care este un adevăr despre căsătorie pe care mulți oameni par să îl uite?
- Cum ar putea biserica să-i ajute pe tinerii care se luptă cu ispitele lumii?
- Cum ar putea oamenii din biserică să lucreze împreună (dincolo de școala duminicală) pentru a ajuta la provocarea de a-i pregăti pe copii să-L urmeze pe Cristos?

Rugăciune

Tată Ceresc,

Îți mulțumesc pentru planul Tău minunat de căsătorie. Ajută-mă să fiu credincios voiei Tale în fiecare etapă a vieții mele. Ajută-mă să fiu un bun exemplu de credincioșie creștină. Ajută-mă să îi încurajez pe alții să urmeze voia Ta.

Ajută-mă să cooperez în biserică pentru a ajuta familiile, tinerii și copiii să fie puternici în credință și ascultare.

Îți mulțumesc pentru privilegiul pe care ni-l acorzi de a avea relații pe care Tu le binecuvântezi.

Amin.

Lecția 7. Sarcini de lucru

(1) Dacă ești necăsătorit, scrie două alineate în care te angajezi să te supui principiilor lui Dumnezeu pentru relația ta premaritală și pentru viitoarea ta căsătorie. Dacă ești căsătorit, scrie două alineate în care să te angajezi să ascuți de principiile lui Dumnezeu pentru căsătoria ta.

(2) Alege unul sau mai multe subiecte din această lecție și scrie o pagină în care să descrii modul în care o persoană ar aplica principiile Scripturii în societatea ta.

Exemple:

- Descrie o relație creștină între un bărbat și o femeie din societatea ta care intenționează să se căsătorească.
- Descrie comportamentul unui bărbat sau al unei femei din societatea ta care dorește să dea dovadă de fidelitate într-o căsnicie.

Lecția 8

Ecologia creștină

Obiectivele lecției

Până la sfârșitul acestei lecții, studentul ar trebui:

- (1) Să înțeleagă de ce Dumnezeu a creat toate lucrurile și în ce fel umanitatea este diferită de toate celelalte lucruri create de Dumnezeu.
- (2) Să înțeleagă că Dumnezeu a dat omenirii dreptul de a administra restul creației.
- (3) Să cunoască mai multe moduri în care poate administra în mod corespunzător creația lui Dumnezeu.

George Washington Carver, om de știință în domeniul agriculturii

George Washington Carver s-a născut în sclavie în America în jurul anului 1860. După ce sclavia a fost abolită, el și-a dorit o educație. La acea vreme, educația nu era disponibilă pentru copiii de culoare, dar o femeie bună i-a spus: „Trebuie să înveți tot ce poți și apoi să te întorci în lume și să le oferi oamenilor cunoștințele tale”. George s-a rugat: „Doamne, arată-mi secretele Universului” și a spus că Dumnezeu i-a răspuns: „Ești prea mic pentru a înțelege secretele Universului”. George s-a rugat apoi: „Atunci, Doamne, arată-mi secretele arahidei”, și a spus că Dumnezeu a aprobat. Arahidele erau importante pentru că erau principala cultură cultivată de mulți fermieri săraci. George știa că inventarea mai multor produse din arahide ar crește valoarea culturilor de arahide. George a descoperit 300 de produse potențiale din arahide și 100 de produse din cartofii dulci. A predat agricultura la Institutul Tuskegee timp de 47 de ani și a găsit modalități de a preda noi metode fermierilor, ajutându-i să-și îmbunătățească terenurile și să obțină recolte mai bune. George Washington Carver a fost o mare binecuvântare datorită credinței sale în Dumnezeu și a încrederii sale că creația lui Dumnezeu, gestionată corespunzător, poate aduce mari beneficii umanității.

Ecologia este studiul modului în care ființele vii se raportează unele la altele și la mediul lor.

Autoritatea omului asupra naturii

► Un student va citi Geneza 1:1, 26-28 pentru întregul grup.

Responsabilitatea omului față de pământ se bazează pe faptul că Dumnezeu a creat pământul pentru lauda Sa (Psalmul 148) și i-a pus pe oameni să îl conducă. Ca oameni creați după chipul lui Dumnezeu, suntem făcuți să guvernăm așa cum ar face-o Dumnezeu.

Psalmistul a spus: „L-ai făcut cu puțin mai prejos decât Dumnezeu și l-ai încununat cu slavă și cu cinste. I-ai dat stăpânire peste lucrurile mâinilor Tale, toate le-ai pus sub picioarele lui” (Psalmul 8:5-6). Oamenii au un rol special în lume. Ei nu sunt animale. Dumnezeu le-a dat oamenilor rolul de a stăpâni pământul și animalele care trăiesc acolo.

Dumnezeu le-a spus lui Adam și Evei să se înmulțească și să umple pământul. Le-a spus să supună pământul. Procesul de supunere a pământului va fi continuat de urmașii lor. Munca de supunere a pământului include explorarea, dezvoltarea de noi zone, descoperirea și utilizarea mineralelor, domesticirea animalelor și dezvoltarea tehnologiei.

Totul era bun atunci când Dumnezeu l-a creat. Munca omului de a avea grijă de Grădina Edenului (Geneza 2:15) a fost o muncă plăcută, în armonie cu natura. După apariția păcatului, natura a fost afectată de blestem, iar munca omului a devenit dificilă (Geneza 3:17-19). Pământul nu mai are perfecțiunea sa inițială (Geneza 8:18-23), dar încă arată slava lui Dumnezeu în designul său uimitor.

După potop, Dumnezeu a spus că oamenii pot mânca animale (Geneza 9:3). Legea dată de Dumnezeu lui Moise restricționa oamenii să mănânce unele animale, dar Noul Testament ne spune că acum avem voie să mâncăm orice animal care este bun de mâncare (Marcu 7:19, 1 Timotei 4:4). Animalele nu au drepturi care să le pună la un nivel comparabil cu cel al oamenilor.

Responsabilitatea umană de a gestiona resursele

Deși oamenilor li s-a dat autoritate asupra pământului (Geneza 1:28), ei nu sunt autoritatea supremă. Toți oamenii sunt răspunzători în fața lui Dumnezeu. Pământul și produsele sale aparțin în continuare lui Dumnezeu.

► Studenții vor citi Psalmul 24:1 și Psalmul 50:10-11 pentru întregul grup.

Dumnezeu este proprietarul pământului. Dumnezeu a proiectat pământul pentru a-Și dezvălui gloria (Psalmul 19:1), pentru a satisface nevoile oamenilor (Geneza 1:29) și pentru a fi un loc plăcut în care aceștia să trăiască. El intenționează ca noi să ne bucurăm de pământ și de lucrurile pe care le produce. Nu trebuie să ne închinăm pământului, deoarece el este lucrarea mâinilor lui Dumnezeu (Geneza 1:25). Dar nici nu trebuie să exploatăm pământul în moduri distructive.

Uneori, oamenii obțin beneficii de pe urma pământului, dar în același timp îl distrug. Oamenii pot extrage minerale, lăsând încă terenul nefolositor și urât. Uneori, oamenii defrișează toți copacii dintr-o zonă, lăsând ploaia să spele tot solul bun. Uneori, oamenii vânează animalele sălbatice pentru hrană, până când acestea nu mai rămân în zonă. Oamenii aruncă gunoaie în râuri până când apa nu mai este bună de folosit.

Dumnezeu a conceput pământul pentru a fi productiv. Este greșit pentru oameni să folosească pământul într-un mod care îl distruge. Dumnezeu este dezonorat de o utilizare distructivă a pământului.

Dumnezeu a conceput pământul pentru a servi mai multor generații de oameni timp de mii de ani. Ar trebui să ne simțim responsabili pentru gestionarea și îmbunătățirea mediului pentru generația următoare. O persoană care distruge pământul pentru un beneficiu rapid nu își iubește aproapele și generația următoare.

V-ați dori ca peste 20 de ani cineva să vă jefuiască copiii? Bineînțeles că nu. Cu toate acestea, oamenii își jefuiesc propriii copii distrugând mediul în care vor trăi copiii lor. Dacă nu aveți copii proprii, ar trebui totuși să vă pese de copiii altora care vor moșteni într-o zi pământul.

Mulți oameni sunt atenți la terenurile pe care le dețin, dar nu le pasă deloc de terenurile publice. Credincioșii ar trebui să dea un exemplu de grijă pentru mediul înconjurător, pentru că știm că acesta aparține lui Dumnezeu și pentru că ne pasă de aproapele nostru și de generația următoare.

Uneori, unii oameni se gândesc: „Acest teren nu este al meu, așa că pot să-mi las gunoiul aici” sau „Pot să tai toți copacii, chiar și pe cei foarte mici.”

► Un student va citi Deuteronomul 22:6 pentru întregul grup.

În acea parte a lumii unde a fost scrisă cartea Deuteronomul, erau păsări care puteau fi capturate cu ușurință în timp ce stăteau pe cuib. Dacă oamenii ar fi luat întotdeauna mama și ouăle sau puii, acele păsări ar fi încetat curând să mai existe. Dumnezeu le-a poruncit oamenilor să elibereze mama, astfel încât specia să nu fie distrusă. Regulile noastre de astăzi în diferite locuri nu vor fi exact aceleași, dar versetul ne spune că trebuie să fim atenți să conservăm resursele terenurilor publice.

Aprecierea frumuseții naturii

Când Dumnezeu a făcut plantele, nu a creat doar legume și fructe, ci a făcut flori și multe lucruri frumoase. Acest lucru ne spune că lui Dumnezeu nu Îi pasă doar de utilizarea practică a pământului, ci și de frumusețe (Luca 12:27). Dumnezeu a creat frumusețea naturii pentru a oferi un mediu frumos în care oamenii să locuiască.

Munții, deșerturile, râurile, câmpiile și pădurile au toate frumusețe naturală. Uneori, oamenii care s-au născut într-un anumit loc nu văd cu adevărat frumusețea care se află acolo, deoarece s-au obișnuit cu ea.

► Imaginați-vă că sunteți un artist. Imaginați-vă că petreceți mult timp realizând un tablou frumos, apoi îl oferiți unui prieten. Apoi, într-o zi, când îl vizitați, vedeți tabloul pe podea, deteriorat de pașii oamenilor. Cum v-ați simți?

Există multe comunități în care oamenii își aruncă toate gunoaiile pe jos. Își curăță propriile curți, dar lasă gunoaie peste tot. Străzile din cartierul lor sunt pline de gunoaie.

► Ce trebuie să înțeleagă acești oameni?

Ar trebui să ne pese de zonele pe care le împărțim cu alții, pentru binele lor și pentru binele nostru.

► Ce ar putea face o biserică pentru a-și schimba cartierul?

Folosirea animalelor

Animalele sunt diferite de oameni. Ele nu sunt făcute după chipul lui Dumnezeu. Astfel, ele nu au spirite nemuritoare (Eclesiastul 3:21) și nu au drepturi umane.

Dumnezeu a dat permisiunea oamenilor să mănânce animale, ceea ce implică faptul că este permis să vâneze animale sălbatice pentru hrană și să crească animale domestice pentru hrană.

În cea mai mare parte a istoriei omenirii era, de asemenea, un lucru obișnuit ca oamenii să posede animale ca și animale de companie sau pentru a îndeplini anumite sarcini.

► Îi pasă lui Dumnezeu cum tratează oamenii animalele?

► Un student va citi Proverbele 12:10 pentru întregul grup.

Acest verset ne spune că o caracteristică a oamenilor virtuoși este că au mare grijă de animalele lor. Cruzimea este o caracteristică a unei persoane rele.

O persoană care deține un animal trebuie să se asigure că acesta are hrana, apa și adăpostul de care are nevoie. Se întâmplă ceva rău cu oamenii care nu se preocupă de nevoile animalelor lor.

Amintiți-vă că toate animalele aparțin lui Dumnezeu (Psalmul 50:10-11). Toate sunt proiectate și create de Dumnezeu. El le-a făcut în mare diversitate. El ar fi putut face doar câteva care să servească pentru hrană și muncă, dar a creat mii de specii de animale, pe lângă insecte și forme de viață microscopice. Creativitatea uimitoare a lui Dumnezeu este demonstrată în varietatea animalelor.

Unele animale sunt capabile să arate loialitate și apreciere față de stăpânii lor. Ele se bucură de atenția oamenilor și învață să reacționeze. Ele sunt suficient de inteligente pentru a învăța multe lucruri. Este evident că Dumnezeu le-a conceput pentru interacțiunea cu oamenii. Dumnezeu a dat animalelor un respect special pentru oameni (Geneza 9:2).

Dumnezeu a creat animalele cu inteligență și o natură care să reacționeze la oameni. A abuza de ele înseamnă a nu respecta scopurile lui Dumnezeu. În plus la această realitate, o persoană căreia îi face plăcere să provoace durere unui animal are un comportament greșit și pervers.

Scriptura folosește de multe ori ilustrația unui păstor. David a fost păstor înainte de a fi rege al Israelului. David a scris Psalmul 23 comparându-l pe Dumnezeu cu un păstor. David și-a dat seama că Dumnezeu are grijă de poporul Său așa cum un păstor are grijă de oile sale. În Noul Testament, pastorii sunt comparați cu păstorii (1 Petru 5:2 și multe altele).

Această comparație nu ar avea sens dacă Dumnezeu nu s-ar aștepta ca oamenii să aibă grijă de animalele lor.

Grija lui David pentru oi făcea parte din pregătirea sa pentru a avea grijă de oameni. În același mod, grija noastră pentru pământul și animalele pe care Dumnezeu ni le-a încredințat ne pregătește să avem grijă de oameni.

Valoarea verdei

Verdele este cea mai comună culoare din natură, cu excepția locurilor în care lipsește apa sau solul bun. Este culoarea cea mai odihnitoare pentru ochii noștri.

Mulți oameni care trăiesc în orașe se simt revigorați atunci când ies din oraș și ajung într-un mediu mai natural.

Multe medii urbane nu au aproape nicio plantă. Cea mai mare parte a terenului este acoperită cu beton sau asfalt. Unele comunități au început să facă efortul de a amenaja parcuri și alte zone verzi în orașe. Oamenii din fiecare comunitate ar trebui să colaboreze pentru a pune la dispoziție locuri în care să crească copaci și alte plante. Aceștia ar trebui să rezerve spații verzi de care oamenii să se bucure și, mai ales, în care copiii să se joace. Familiile pot crea propriile lor spații verzi în curțile și casele lor prin creșterea plantelor.

Particularitățile unei ecologii creștine

La începutul acestei lecții este prezentată o definiție a ecologiei.

► De ce ar trebui să le pese credincioșilor de ecologie?

Unii oameni cred că putem salva Pământul prin prevenirea poluării. Noi, oamenii, nu-l putem salva, deși ar trebui să ne facem partea pentru a-l păstra cât mai mult timp posibil. Credincioșii știu că, în cele din urmă, nu putem inversa declinul Universului. În cele din urmă, Dumnezeu va reînnoi pământul (Apocalipsa 21:1). Prin urmare, știm că nu putem salva pământul.

Unii consideră că oamenii nu sunt mai importanți decât animalele și că ar trebui să respectăm animalele, deoarece drepturile lor sunt egale cu ale noastre. Credincioșii știu că Dumnezeu le-a dat oamenilor stăpânirea asupra pământului. Știm că oamenii sunt diferiți de animale, deoarece suntem creați în mod unic după chipul lui Dumnezeu și avem suflete veșnice. Prin urmare, animalele nu au drepturi comparabile cu drepturile omului.

Credincioșilor le pasă de pământ deoarece:

1. Acesta aparține lui Dumnezeu.
2. Oamenii au o responsabilitate dată de Dumnezeu de a avea grijă de pământ.
3. Ne pasă de următoarea generație de oameni.

► Ce practici comune din națiunea sau comunitatea ta arată că oamenii nu au o înțelegere creștină consecventă a ecologiei?

► Cereți studenților să închidă ochii și să descrie ceea ce văd întotdeauna când ies din curtea bisericii lor. Cum arată zona din fața bisericii? Sunt gunoaie pe jos? Arată zona ca și cum cineva ar avea grijă de ea? Cine ar trebui să aibă grijă de acea zonă? Descrieți cum ar putea oamenii din biserică să o schimbe. De ce ar trebui să țină cont de îngrijirea zonei? Ce influență ar putea avea grija lor asupra altora? Studenții s-ar putea gândi în mod similar la zonele din jurul caselor lor.

Discuții de grup

- Ce obiceiuri ar trebui să schimbați?
- Cum ar putea biserica voastră să facă o diferență în comunitatea sa prin exemplu și învățătură?
- Cum și-ar putea îmbunătăți comunitatea voastră mediul în cazul în care oamenii din comunitate ar coopera?

Rugăciune

Tată ceresc,

Îți mulțumim că ai creat o lume cu frumusețe și resurse. Îți mulțumim că ne-ai încredințat responsabilitatea de a avea grijă de lumea pe care ai creat-o.

Ajută-ne să trăim cu recunoștință față de minunata Ta creație. Ajută-ne să cooperăm pentru a proteja resursele și frumusețea pământului.

Amin.

Lecția 8. Sarcini de lucru

(1) Scrie un paragraf în care să descrii planul tău de a-ți schimba obiceiurile datorită adevărului pe care l-ai învățat în această lecție.

(2) Scrie o pagină în care descrii practicile greșite ale societății tale. Apoi continuă să descrii cum i-ai explica cuiva de ce practicile ar trebui să fie diferite. Bazează-ți afirmațiile pe versete biblice specifice și pe o perspectivă biblică asupra lumii.

Lecția 9

Banii

Obiectivele lecției

Până la sfârșitul acestei lecții, studentul ar trebui:

- (1) Să se angajeze să respecte principiile lui Dumnezeu pentru utilizarea și administrarea corectă a banilor și a resurselor.
- (2) Să înțeleagă pericolele spirituale asociate cu convingerile greșite despre bani, despre administrarea și utilizarea acestora, precum și modalitățile de a le evita.

John Wesley, dătătorul generos

John Wesley a trăit în Anglia în perioada 1703-1791. A predicat Evanghelia în aer liber oamenilor săraci care nu au erau primiți în biserici. A trăit o viață curată, căutând să-L onoreze pe Dumnezeu în fiecare detaliu al vieții, inclusiv în utilizarea banilor. El a învățat că, atunci când credincioșii câștigă bani, trebuie să economisească cât pot și să dea tot ce pot. El a fost un exemplu fidel de aplicare a unor obiceiuri financiare disciplinate. Își reducea cheltuielile anuale, astfel încât să aibă mai mult de dat. Apoi, când venitul său a crescut, și-a păstrat cheltuielile la același nivel și a donat surplusul. Deși a dobândit multă avere de-a lungul vieții sale, la moartea sa avea doar câteva monede în posesia sa. Wesley știa că Dumnezeu încredințează oamenilor sarcina de a gestiona banii pentru El și a învățat că credincioșii ar trebui să urmeze principiile lui Dumnezeu pentru a gestiona banii.

Introducere

Noul Testament vorbește despre bani mai mult decât despre majoritatea celorlalte subiecte nu pentru că banii sunt atât de importanți pentru Dumnezeu, ci pentru că oamenii au atât de multe probleme cu banii.

În calitate de Creator, Dumnezeu este proprietarul tuturor oamenilor și al bogățiilor pe care aceștia le au. Ca și credincioși, Îi aparținem lui Dumnezeu într-un mod special, pentru că El ne-a răscumpărat. Ar trebui să ne considerăm administratorii unor posesiuni care ar trebui folosite pentru gloria lui Dumnezeu.

Nu este greșit să ne bucurăm de lucrurile bune. Dumnezeu este încântat să ne binecuvânteze dacă primim totul cu recunoștință și modestie.

Dar banii constituie un pericol spiritual pentru majoritatea oamenilor.

Avertismente și instrucțiuni pentru cei bogați

- Ce înseamnă să fii bogat?

Există diferite motive pentru care o persoană poate fi considerată bogată.

Dacă ai bani pentru a-ți cumpăra mai mult decât strictul necesar, ești mai bogat decât cel puțin jumătate din oamenii din lume. Mulți oameni muncesc în fiecare zi pentru hrana pe care o vor mânca în acea zi. Dacă se întâmplă ceva care afectează munca lor, ei rămân fără hrană.

De obicei, oamenii consideră bogată o persoană care are mai multă avere decât majoritatea oamenilor din societatea sa. Stilul său de viață arată că cheltuiește mai mulți bani decât majoritatea oamenilor. Oamenii consideră această persoană ca aparținând unei clase sociale superioare. Aceasta se poate bucura de bunuri de lux pe care majoritatea oamenilor nu și le permit. Are influență asupra persoanelor cu autoritate. Oamenii sunt gata să servească acest om datorită resurselor sale.

Biblia are indicații și recomandări speciale pentru oamenii bogați.

Un avertisment foarte serios este declarația lui Isus că este foarte greu pentru o persoană bogată să ajungă în rai (Matei 19:24).

Putem înțelege pericolul bogăției dintr-un mesaj al apostolului Pavel pentru oamenii bogați.

► Un student va citi 1 Timotei 6:17-19 pentru întregul grup.

Pavel îi avertizează pe cei bogați să nu se considere de o clasă superioară față de ceilalți oameni. Există o tentație pentru oamenii bogați de a se considera mai buni decât alții. Iacov avertizează biserica să nu facă aceeași greșală, onorând oamenii datorită bogăției sau statutului lor social (Iacov 2:1-4).

O persoană bogată nu ar trebui să se simtă în siguranță din cauza averii sale, ci să depindă de Dumnezeu. Este mai greu pentru o persoană bogată să simtă nevoia de ajutorul lui Dumnezeu atunci când are rezerve financiare. Există tentația de a deveni neglijent din punct de vedere spiritual pentru că nu simte nevoia de ajutorul lui Dumnezeu (Deuteronomul 8:6-18).

Oamenii bogați ar trebui să fie niște dătători generoși și să realizeze lucruri bune cu banii lor.

Una dintre condamnările oamenilor bogați ai lumii din Iacov 5:5 este că trăiau în plăcere în timp ce alții sufereau. Multe lucruri bune pot fi realizate prin dăruire înțeleaptă. Banii nu pot cumpăra fericirea, dar pot alina multă suferință. Nu este bine ca persoana care trăiește în lux să ignore suferința altora.

Prin profetul Amos, Dumnezeu Își exprimă afecțiunea pentru dreptatea umană (milă și compasiune față de cei săraci și oprimați) prin următoarele cuvinte: „Ci dreptatea să curgă ca o apă curgătoare și neprihănirea, ca un pârâu care nu seacă niciodată” (Amos 5:24). Dumnezeu se pronunță împotriva prosperității atunci când prosperitatea duce la confort,

auto-îngâmfare și indiferență față de soarta celor săraci (Amos 6:1, 3-6; Amos 8:4-7, 11-12).

Fiecare credincios ar trebui să contribuie cu un efort de sacrificiu pentru a-i ajuta pe cei săraci și asupriți, ar trebui să dea zeciuială pentru a-și susține biserica locală și ar trebui să contribuie la susținerea activității misionare pentru răspândirea Evangheliei. John Wesley a evocat trei motive pentru care biserica din vremea sa avea un impact atât de mic în lume:

1. Lipsa unei doctrine sănătoase
2. Lipsa unei discipline responsabilizate
3. Lipsa sacrificiului personal

Iubirea de bani

► Un student va citi 1 Timotei 6:8-10 pentru întregul grup.

Avertismentele cu privire la bani nu sunt adresate doar oamenilor bogați. Mulți oameni săraci simt că nu pot fi niciodată fericiți pentru că sunt săraci. Biblia ne spune că iubirea de bani provoacă tot felul de rele. Acest avertisment este valabil pentru toată lumea.

Dragostea de bani nu poate fi niciodată satisfăcută. O persoană care iubește banii nu va fi mulțumită cu nicio cantitate din ei (Eclesiastul 5:10). Biblia ne spune că ar trebui să evităm iubirea de bani și să fim mulțumiți cu satisfacerea nevoilor noastre de bază (Evrei 13:5).

Persoana care dorește cu ardoare să se îmbogățească are parte de multe ispite care îi compromit caracterul. Prin încercarea de a se îmbogăți, o persoană își poate abandona credința și se poate alege cu multe necazuri în loc de bucuria pe care o aștepta.

Uneori, liderii religioși îi atrag pe adepții lor promițându-le bogăție. Ei spun că o persoană cu credință ar trebui să fie bogată. Mulți oameni din societățile sărace sunt atrași de aceste promisiuni deoarece viețile lor sunt dificile. Acești lideri vorbesc și predică constant despre bani și sunt mândri că pot atinge aceleași semne de succes financiar ca oamenii din lume.

Biblia spune că evlavia însoțită de mulțumire este o mare valoare (1 Timotei 6:6). O persoană care urmărește bogăția prin mijloace religioase se expune aceluiași pericol ca orice persoană din lume care urmărește bogăția. Bisericele care promit bogăție atrag oameni care nu au fost convertiți prin apelarea la dorințele lor personale.

Cu toate acestea, aceste biserici sunt pline de oameni plini de speranță care nu primesc niciodată ceea ce le este promis. Singurii oameni care se îmbogățesc cu evanghelia prosperității sunt predicatorii care colectează daruri de la oamenii care le dau crezare.

► Un student va citi Filipeni 4:10-13 pentru întregul grup.

Pavel a fost recunoscător că credincioșii din Filipi au trimis o donație pentru susținerea sa. El le-a spus că a învățat să fie mulțumit în orice situație, chiar și în foame. Această afirmație ne arată că Pavel nu a avut întotdeauna o abundență de bani. El a spus că poate face totul

cu ajutorul lui Dumnezeu. Contextul acestei afirmații arată că el a vrut să spună că, în orice situație, putea fi mulțumit și credincios lui Dumnezeu.

Onestitatea

► Un student va citi Proverbe 11:1 pentru întregul grup.

Acest verset vorbește despre cântarele care sunt folosite pentru a vinde ceva în funcție de greutate, cum ar fi fructele, legumele sau carnea. Uneori, oamenii au cântare care sunt construite să indice o greutate falsă pentru a lua bani în plus. Acest verset spune că Dumnezeu urăște minciuna.

Mulți oameni fac lucruri necinstite pentru bani. Următoarea lecție din acest curs este despre onestitate.

Încrederea în Dumnezeu

Apostolul Pavel le-a scris credincioșilor din Filipi și le-a promis că Dumnezeu le va asigura nevoile. Aceasta este o promisiune minunată. Ar trebui să ne uităm la pasajul în care apare această promisiune pentru a ne da seama de situația respectivă.

► Un student va citi Filipeni 4:15-19 pentru întregul grup.

Biserica i-a trimis lui Pavel un ajutor financiar. El a precizat că este vorba de o jertfă adusă lui Dumnezeu. El le-a făgăduit că Dumnezeu le va suplini nevoile. El nu le-a promis o multiplicare a banilor lor.

Această promisiune nu era pentru oamenii care fuseseră iresponsabili sau risipitori. Era pentru oamenii care și-au gestionat banii în conformitate cu prioritățile spirituale.

► Un student va citi Matei 6:25-33 pentru întregul grup.

Isus a vorbit despre modul în care Dumnezeu hrănește păsările și înfrumusețează florile și a promis că va avea grijă de noi. El ne spune să nu fim îngrijorați de supraviețuirea noastră. El promite că, dacă punem pe primul loc Împărăția lui Dumnezeu, nevoile noastre vor fi asigurate.

De obicei, oamenii nu își fac griji pentru prezent, ci pentru viitor. Dumnezeu nu ne-a promis că ne va oferi totul cu mult timp înainte. Amintiți-vă că în Vechiul Testament, când cădea mana, aceasta venea în fiecare zi (Exodul 16). La fel, Isus a spus că trebuie să ne rugăm pentru pâinea noastră cea de toate zilele (Matei 6:11). Dumnezeu vrea ca noi să ne încredem zilnic în El.

Iacov a spus că Dumnezeu i-a făcut pe săraci bogați în credință (Iacov 2:5). Oamenii săraci au o oportunitate mai bună de a depinde de Dumnezeu decât oamenii care cred că au siguranță financiară.

Încrederea în Dumnezeu nu presupune că trebuie să fim iresponsabili. În mod normal, Dumnezeu ne asigură necesarul prin munca noastră (Efeseni 4:28). Dacă o persoană nu este dispusă să muncească, nu ar trebui să se aștepte ca Dumnezeu să îi asigure hrana, iar alți oameni nu ar trebui să fie obligați să îi dea (2 Tesaloniceni 3:10).

Nu ar trebui să ne așteptăm ca providența lui Dumnezeu să ne facă bogați. Dumnezeu binecuvântează câțiva oameni cu bogății, dar bogățiile nu sunt planul lui Dumnezeu pentru toată lumea. O persoană care își dorește foarte mult bogăția va avea probleme spirituale.

Resursele funcționale

Resursele funcționale sunt lucruri pe care oamenii le au și care îi ajută să producă ceva. Ca exemple pot fi menționate terenul, un set de unelte sau un computer. O persoană poate folosi o resursă funcțională pentru a obține un profit, însă trebuie să o întrețină și nu o poate vinde, altfel producția se va opri. O referință biblică la o resursă funcțională este Proverbele 14:4, „Unde nu sunt boi, ieslea rămâne goală, dar puterea boilor aduce belșug de roade.”

O persoană săracă poate să nu înțeleagă conceptul de resurse funcționale. De exemplu, poate presupune că prietenul său are mulți bani pentru că are un set scump de unelte, un computer sau un vehicul. El crede că prietenul sau ruda sa care are astfel de lucruri ar trebui să îi poată da bani atunci când are nevoie. Cu toate acestea, oricare dintre aceste lucruri poate fi o resursă funcțională care nu poate fi vândută fără ca persoana respectivă să își piardă venitul.

► Care sunt alte exemple de resurse funcționale în mediul dumneavoastră?

Dacă o persoană nu înțelege cum funcționează resursele funcționale pentru alții, probabil că nu știe ce resurse ar funcționa la fel pentru ea. Este posibil să nu poată spune exact de ce are cea mai mare nevoie sau ce fel de ajutor i-ar schimba starea. S-ar putea să descrie ajutorul în termenii unui impuls imediat, de scurtă durată, pentru eforturile sale zilnice, mai degrabă decât o schimbare reală a vieții.

Un aspect al sărăciei este lipsa de resurse funcționale. Dacă persoana săracă nu poate să înțeleagă necesitatea de a dobândi, menține și rezerva resurse funcționale, ea nu poate ieși din dependență.

În unele culturi, este dificil pentru o persoană să economisească bani și să dobândească resurse funcționale, deoarece oamenii din jurul său se așteaptă ca ea să le împartă pe toate. Ei nu înțeleg de ce această persoană acumulează bani în timp ce altcineva are nevoie de bani. Ei se așteaptă ca persoana cu resurse funcționale să le dea și lor din bunurile sale, în timp ce ei sunt iresponsabili.

Un urmaș al lui Cristos trebuie să respecte pretențiile culturii sale, dar și să aplice principiile biblice. Scriptura ne spune că nu suntem obligați să ajutăm o persoană care nu vrea să facă ceea ce poate (2 Tesaloniceni 3:10). Dacă o persoană își dă resursele funcționale pentru a ajuta o persoană care este iresponsabilă, amândoi vor rămâne săraci.

Scriptura presupune faptul că tipul de prosperitate pe care îl oferă Dumnezeu este ca oamenii să aibă propriile resurse funcționale. Profetul Mica a spus că, într-o societate binecuvântată, fiecare persoană va deține în siguranță propria vie și propriul smochin (Mica 4:4). Aceasta se referă la proprietatea privată și la mijloacele de a produce ceva. În unele locuri, agricultura poate să nu fie cea mai bună formă de producție, dar principiul este că oamenii binecuvântați ar trebui să aibă ceea ce au nevoie pentru a produce resurse.

Adesea, oamenii săraci care devin credincioși încep să prospere mai mult, nu doar datorită binecuvântării directe a lui Dumnezeu, ci și datorită stilului lor de viață mai bun. Ei nu mai risipesc banii pe lucruri precum alcoolul, jocurile de noroc și forme greșite de divertisment. Ei devin lucrători mai buni și dobândesc o reputație mai bună. Dumnezeu binecuvântează sprijinul lor pentru slujire. Adesea, a doua generație a familiei unui credincios este într-o situație mult mai bună decât prima generație.

► Care sunt modalitățile prin care oamenii din mediul dumneavoastră pot lucra și economisi pentru a-și îmbunătăți situația financiară?

Jocurile de noroc

Jocurile de noroc înseamnă a risca sume de bani în încercarea de a câștiga bani în mod gratuit. Fiecare persoană care câștigă ia bani de la cineva care pierde, fără să dea nimic în schimb. Mulți oameni devin dependenți de jocurile de noroc, își risipesc banii și nu reușesc să aibă grijă de familiile lor. Mulți oameni au folosit bani care aparțineau altcuiva pentru a juca, sperând să câștige și să îi poată returna. Multe persoane sunt în închisoare pentru că au furat pentru a putea juca. Mulți oameni săraci joacă jocuri de noroc pentru că simt că nu au nicio speranță de a-și schimba situația decât dacă au noroc și câștigă bani.

Jocurile de noroc contravin multor principii creștine:

1. Principiul dobândirii bogăției prin muncă (Efeseni 4:28)
2. Principiul mulțumirii (1 Timotei 6:6)
3. Principiul semănatului și al seceratului (Galateni 6:7)

De asemenea, Dumnezeu vrea ca noi să oferim servicii sau produse pentru profit, mai degrabă decât să luăm bani de la altcineva prin hazard. Jocurile de noroc sunt dăunătoare, deoarece creează dependență și sporesc criminalitatea.

Jocurile de noroc sunt incompatibile cu dependența de Dumnezeu. O persoană ar trebui să se întrebe: „Cred eu că Dumnezeu are grijă de mine?”, „Pot să mă rog ca Dumnezeu să aibă grijă de mine?”, „Cred că modul în care Dumnezeu vrea să mă întrețină este să risc bani la jocurile de noroc, sperând să iau bani de la altcineva?”, „Cred că Dumnezeu mă va răsplăti pentru jocurile de noroc făcându-mă să câștig o sumă mare?”. O persoană care practică jocurile de noroc nu se încrede în Dumnezeu în situația sa financiară. Atunci când ne încredem cu adevărat în Dumnezeu, ne supunem instrucțiunilor clare pe care ni le-a dat, știind că El ne va suplini cu credincioșie nevoile pe măsură ce ne supunem Lui.

Datoriile

Atunci când o persoană împrumută bani, ea presupune că îi va putea rambursa din banii pe care îi va primi pe viitor. Prin urmare, a împrumuta înseamnă a cheltui bani din viitor, chiar dacă viitorul va veni și cu noi nevoi.

Biblia spune că împrumutatul devine robul împrumutătorului (Proverbele 22:7). Un datornic își creează obligații care îi limitează libertatea.

Unele tipuri de împrumuturi sunt mai rele decât altele. Atunci când o persoană împrumută bani pentru nevoi de bază, cum ar fi mâncarea, ea se află într-o situație mai gravă. Mâncarea va fi consumată, iar datoria va rămâne, iar el va fi mai sărac decât înainte.

Atunci când o persoană împrumută bani pentru ceva inutil, cum ar fi accesoriile personale, îmbrăcămintea inutilă, divertismentul sau decorarea casei, ea își cheltuiește banii pentru viitor. Își limitează libertatea viitoare: în viitor nu va putea alege să cumpere lucruri, deoarece banii sunt deja cheltuiți.

Unele întreprinderi împrumută bani la o rată ridicată a dobânzii. Persoanele care împrumută de la acestea datorează în curând mult mai mult decât au împrumutat inițial. Unele magazine vând lucruri pe credit la o rată ridicată a dobânzii. În cele din urmă, oamenii plătesc prețuri mult mai mari pentru lucrurile pe care le cumpără pe credit, deoarece nu sunt dispuși să aștepte până când au suficienți bani pentru a plăti prețul normal.

Uneori, oamenii împrumută bani pentru a organiza o nuntă costisitoare, așa cum prevede cultura lor. Ei își încep căsătoria cu o datorie mare. Biserica, ca familie a credinței, ar trebui să își ajute membrii prin dezvoltarea de noi tradiții sau prin găsirea unor modalități de a face o nuntă frumoasă fără a fi excesiv de costisitoare.

► Un student va citi Romani 13:7-8 pentru întregul grup.

Aceste versete ne spun să dăm ceea ce datorăm altora. Datorăm respect și supunere autorităților. Datorăm impozite guvernului. Prima propoziție din versetul 8 rezumă afirmațiile din versetul 7. Nu ar trebui să oitem să dăm cuiva ceea ce trebuie să dăm. Acest lucru nu înseamnă că nu ar trebui să ne împrumutăm niciodată, pentru că, dacă plătim înapoi așa cum ne-am înțeles cu creditorul, nu oitem să dăm ceea ce ar trebui să dăm.

Este greșit ca o persoană să împrumute fără intenția de a rambursa sau să împrumute și să decidă ulterior să nu ramburseze (Psalmul 37:21).

Legile Vechiului Testament se adresează în principal națiunii Israel ca societate agricolă primitivă. Majoritatea oamenilor trăiau din agricultură și produceau ceea ce aveau nevoie pentru gospodăriile lor. Familiile dețineau același pământ de mai multe generații. Prin urmare, era rară situația în care cineva împrumuta bani pentru a cumpăra pământ sau pentru a începe o afacere. Dacă o persoană împrumuta bani, era pentru că se afla într-o situație proastă și avea nevoie de bani pentru nevoile de bază. Dumnezeu dorea ca Israelul să fie o familie a credinței care să aibă grijă de membrii săi. Dumnezeu le-a spus să

împrumute bani oamenilor aflați în nevoie fără a percepe dobândă (Exodul 22:25). Una dintre caracteristicile unui om neprihănit descrisă în Psalmul 15 este că nu împrumută bani cu dobândă (Ezechiel 18:5-9 este similar cu Psalmul 15).

Nu este greșit ca un investitor să perceapă dobândă atunci când împrumută cuiva bani pentru a-l ajuta să înceapă o afacere (Matei 25:27). Dobânda este recompensa investitorului pentru că a făcut posibilă afacerea.

Oamenii care fac afaceri cu cei săraci nu ar trebui să se gândească doar la cum să facă profit (Proverbele 22:16). Este greșit să vinzi produse de slabă calitate sau să impui prețuri inechitabile, pentru că cei săraci nu au alte opțiuni. Este greșit să faci împrumuturi sau să vinzi lucruri pe credit cu scopul de a obține profituri mari de la oamenii care se împrumută din cauza unor situații dificile. Un om de afaceri ar trebui să caute modalități de a îmbunătăți situația clienților săi.

Profetul Ezechiel a spus că păcatul Sodomei nu a fost doar imoralitatea sexuală, ci și faptul că oamenii trăiau în lux și nu îi ajutau pe cei săraci și nevoiași (Ezechiel 16:49). Dumnezeu ne cheamă nu doar să dăm săracilor, ci să îi ajutăm într-un mod strategic pentru a-i face mai puternici.

Legile lui Dumnezeu pentru Israelul antic ne arată prioritățile Sale. Astăzi, legile națiunii noastre nu sunt aceleași cu legile pe care Dumnezeu le-a dat Israelului, dar preocupările și principiile lui Dumnezeu sunt aceleași. Biserica ar trebui să găsească modalități de a-i ajuta pe cei săraci, mai întâi îngrijindu-se de familia de credință, apoi făcând o diferență în comunitate.

Elaborarea bugetului

Unii oameni își cheltuiesc toți banii imediat ce îi primesc. De multe ori suferă de lipsuri înainte de a avea din nou bani. Ei nu sunt capabili să își asume responsabilitatea pentru alții.

Un buget este un plan de gestionare a cheltuielilor de rutină. Majoritatea oamenilor au cheltuieli la care se pot aștepta în anumite momente și ar trebui să rezerve bani pentru acele nevoi din timp. De exemplu, o persoană poate închiria o casă. El poate plăti lunar sau anual. Trebuie să economisească în mod constant o parte din venitul său, astfel încât să poată plăti chiria când va veni momentul. Dacă chiria este anuală, va păstra o parte din bani pentru o perioadă lungă de timp și există tentația de a-i folosi, dar ar trebui să rezerve acești bani și să-i considere ca fiind deja cheltuiți.

Primul ban pus deoparte ar trebui să fie zeciuiala (Proverbele 3:9-10). Ar trebui să te angajezi să dai 10% din venitul tău pentru a sprijini slujirea. Nu aștepta să vezi dacă ai bani

în plus pentru zeciuială după cheltuielile tale. Dumnezeu te va binecuvânta pentru credincioșia ta.¹⁷

După ce nevoile de bază sunt acoperite cu venitul rămas, persoana trebuie să aloce bani pentru situații de urgență. Ar trebui să rezerve o parte din bani pentru a-și îmbunătăți situația, cum ar fi să economisească bani pentru a-și cumpăra propria casă. De asemenea, ar trebui să încerce să investească o parte din bani în creșterea veniturilor sale. Un exemplu de investiție mică ar putea fi cumpărarea de unelte care să îi asigure o remunerare mai mare pentru muncă.

O persoană care are o resursă funcțională (ceva care o ajută să producă), cum ar fi un vehicul sau o clădire, ar trebui să pună bani în buget pentru a întreține resursa. Dacă o persoană face profit cu mașina sa, dar nu își rezervă bani, nu va putea să plătească reparațiile majore ale mașinii sau să cumpere alta, iar profitul său va înceta în cele din urmă.

O persoană care nu are un buget poate fi adesea incapabilă să își îndeplinească responsabilitățile. S-ar putea să depindă de ajutorul altora și să fie incapabilă să îi ajute pe alții. Situația sa nu se îmbunătățește niciodată pentru că nu investește în niciun fel.

Isus a relatat pilda despre bunul samaritean care l-a ajutat pe omul rănit (Luca 10:25-37). Observați că samariteanul avea ceva bani și un măgar pe care l-a folosit pentru a-l transporta pe omul rănit. Ce se putea întâmpla dacă samariteanul își vâdea deja măgarul și își cheltuise toți banii? Chiar dacă ar fi avut o dorință bună de a ajuta, el ar fi fost limitat în capacitatea sa de a interveni în situație.

Elaborarea unui buget îi permite unei persoane să se asigure pentru nevoile sale, să își asume responsabilitatea pentru cei care depind de ea, să investească în viitorul său, să răspundă la urgențe și să sprijine slujirea.

Familia de credință

În primele zile ale bisericii, imediat după Rusalii, credincioșii erau atât de dedicați familiei de credință, încât se asigurau ca nevoile tuturor să fie satisfăcute. Ei își împărțeau bunurile și nimeni nu spunea că ceva este al lui. Mulți dintre ei au vândut proprietăți și au dat banii bisericii (Faptele Apostolilor 2:44-45). Deși nu ne putem aștepta ca viața în biserică să fie întotdeauna așa, putem vedea că, atunci când biserica este la cel mai bun nivel, există generozitate și dorința de a avea grijă de familie.

Credincioșii din Tesalonic se asigurau ca toți membrii să fie hrăniți, dar unii nu lucrau. Acești oameni trăiau după bunul lor plac, depinzând de generozitatea bisericii. Pavel nu a spus bisericii că au greșit să aibă grijă de membrii familiei, dar a spus că unei persoane nu ar trebui să i se dea mâncare dacă nu este dispusă să muncească (2 Tesaloniceni 3:10). Pentru

---

¹⁷ Un caz complet despre zeciuială este prezentat în cursul Shepherds Global Classroom, *Doctrinile Și Practicile Bisericii* disponibil la adresa <https://www.shepherdsglobal.org/courses>.

unii, munca poate să nu fie un mijloc de trai, ci ajutorarea altor credincioși la nevoie. Unii oameni nu pot lucra, dar aproape toată lumea poate ajuta într-un fel sau altul.

În alte epistole, Pavel a dat indicații pentru ajutorarea văduvelor și sprijinirea pastorilor (1 Timotei 5:3-18, Galateni 6:6).

Fiecare credincios ar trebui să facă parte dintr-o familie locală de credință și ar trebui să se angajeze să ajute la acoperirea nevoilor membrilor și la susținerea slujirii.

Discuții de grup

- Cum pot oamenii din biserică să lucreze împreună pentru a răspunde nevoilor din biserică, cerându-le, în același timp, oamenilor să își asume responsabilitatea?
- Ce oportunități există în mediul dumneavoastră pentru ca oamenii bisericii să lucreze împreună pentru a dezvolta resurse funcționale?

Rugăciune

Tată ceresc,

Îți mulțumesc pentru promisiunea Ta de a-mi împlini nevoile. Ajută-mă să fiu credincios în responsabilitățile mele de a avea grijă de mine și de ceilalți care depind de mine.

Ajută-mă să fiu generos cu ceea ce am. Ajută-mă să răspund cu înțelepciune nevoilor altora.

Mulțumesc pentru binecuvântările Tale financiare, dar mai presus de toate vreau să păstrez prioritățile spirituale și să fiu mulțumit datorită relației mele cu Tine.

Amin.

Lecția 9. Sarcini de lucru

(1) Examinează cu rugăciune principiile scripturale prezentate în această lecție. Răspunde în scris la fiecare dintre următoarele întrebări:

- Cu ce ispite m-am confruntat când vine vorba de bani și resurse?
- Cum câștig bani și/sau resurse în prezent?
- Cum folosesc și administrez banii și/sau resursele?
- Ce înseamnă să mă încred în Dumnezeu în ceea ce privește banii și/sau resursele?
- Ce resurse funcționale am?
- Există resurse funcționale pe care ar trebui să plănuiesc să le obțin în viitor? Dacă da, cum voi face acest lucru?
- În ce fel am folosit greșit banii și/sau resursele?
- Cum voi corecta orice utilizare greșită a banilor și/sau a resurselor enumerate mai sus?

(2) Scrie o prezentare de o pagină a principiilor din această lecție, cu aplicații specifice pentru mediul tău. Ce trebuie să înțeleagă oamenii din mediul tău despre concepția creștină despre bani?

(3) Memorează Proverbele 3:13-17 și scrie o reflecție de un alineat pe această temă. La începutul orei următoare, scrie acest pasaj din memorie și prezintă alineatul liderului clasei.

Lecția 10

Onestitatea

Obiectivele lecției

Până la sfârșitul acestei lecții, studentul trebuie să se angajeze să fie absolut sincer în toate situațiile și în orice moment.

Abraham Lincoln, un om onest

Abraham lucra într-un magazin. Într-o zi, și-a dat seama că nu-i dăduse unei cliente restul corect. Femeia plecase deja. Locuia la câteva mile depărtare, într-o zonă rurală, iar Abraham știa că nu o va mai vedea prea curând. Chiar dacă suma de bani era mică, el era îngrijorat că ea ar putea avea nevoie de ea. De asemenea, a vrut să se asigure că ea nu credea că el îi reținuse banii intenționat. Când magazinul s-a închis pentru o zi, Abraham a mers câțiva kilometri pentru a returna banii femeii. Datorită grijii sale în acea situație și în alte momente, prietenii săi îi spuneau „Abe cel cinstit”. Mai târziu a devenit avocat, apoi a început să lucreze în structurile guvernamentale. Onestitatea sa a fost respectată, iar în cele din urmă a ocupat funcția de președinte al Statelor Unite.

Natura lui Dumnezeu

Biblia ne spune că Dumnezeu nu poate minți (Tit 1:2, Evrei 6:18). Caracterul Său este întotdeauna consecvent și neschimbător (Iacov 1:17). Dumnezeu nu spune adevărul doar atunci când acesta este avantajos. El nu minte pentru a obține rezultate bune. Putem avea încredere că Cuvântul lui Dumnezeu este absolut adevărat și de încredere. Adevărul Său ne conferă siguranță (Psalmul 40:11, Psalmul 91:4).

► Cum ar fi afectată relația ta cu Dumnezeu, dacă nu ai avea încredere că El spune întotdeauna adevărul?

Gândiți-vă la cât de important este adevărul pentru relația noastră cu Dumnezeu. Dumnezeu ne cheamă să ne dedicăm complet Lui. Nu am putea face aceasta dacă nu am avea încredere deplină în El.

Standardul lui Dumnezeu pentru adevăr

Dumnezeu vrea ca noi să spunem întotdeauna adevărul. O persoană care spune minciuni nu este neprihănită în ochii lui Dumnezeu (Proverbele 12:22).

Uneori, oamenii folosesc minciuni pentru a câștiga cazuri în instanță. Oamenii cu bani pot plăti un judecător să accepte minciunile pentru a lua proprietăți de la alții (Iacov 2:6). Oamenii bogați scapă de justiție și condamnă oameni nevinovați, plătind mită pentru a afirma neadevăruri (Iacov 5:1, 6).

Este păcat să depui o mărturie falsă, chiar dacă crezi că cauza ta este corectă. Biblia condamnă martorii mincinoși și nu admite excepții (Exodul 20:16; Proverbele 6:16-19, Proverbele 14:25, Proverbele 19:5, 9). Mulți oameni cred că pot minți dacă minciuna va face bine și nu va cauza rău, dar Biblia nu oferă această opțiune. Nu este specificat nicăieri în Scriptură că există momente în care ar trebui să mințim.

Credincioșii trebuie să spună adevărul fără excepție. Adevărul este esențial pentru relațiile noastre (Efeseni 4:25).

Efeseni 4:15 afirmă că a spune adevărul este necesar pentru a crește spre maturitate spirituală.

Coloseni 3:9 spune că minciuna face parte din viața păcătoasă pe care am lepădat-o.

Dumnezeu îi va judeca și condamna pe mincinoși. Mincinoșii sunt incluși într-o listă de păcătoși teribili condamnați de Legea lui Dumnezeu (1 Timotei 1:10, Apocalipsa 22:15). Toți mincinoșii vor fi aruncați în iazul de foc (Apocalipsa 21:8). Mincinoșii nu vor intra în Împărăția lui Dumnezeu (Apocalipsa 21:27).

Aplicarea adevărului în afaceri și relații

► Un student va citi Proverbele 11:1 pentru întregul grup.

Acest verset vorbește despre cântarele care sunt folosite pentru a vinde ceva în funcție de greutate, cum ar fi fructele, legumele sau carnea. Uneori, oamenii au cântare care sunt reglate să arate o greutate falsă pentru a percepe bani în plus. Acest verset spune că Dumnezeu urăște incorectitudinea.

Este greșit ca o persoană să vândă ceva mințind cumpărătorul despre starea produsului sau ascunzându-i defectele. Este greșit să minți atunci când spui cuiva cât ai plătit pentru ceva pentru a-l vinde la un preț mai mare.

Nu este corect ca o persoană să semneze ceva care nu este adevărat pentru a evita să plătească bani. Nu este corect ca o persoană să își ajute angajatorul să înșele oamenii pentru profit.

► Care sunt diferitele forme de incorectitudine pe care le-ai observat?

Biblia spune că oamenii răi împrumută și nu dau înapoi (Psalmul 37:21, Proverbele 3:28). Unii oameni împrumută apoi nu simt nicio obligație de a-și plăti datoria. Biblia spune că ar trebui să ne asigurăm că nu oțim să le dăm altora ceea ce le datorăm (Romani 13:7-8).

Onestitatea înseamnă că îți respecti promisiunile și angajamentele. Psalmul 15 descrie persoana care are o relație bună cu Dumnezeu. O caracteristică a acestui tip de persoană este că își ține promisiunile chiar dacă îl costă și este în detrimentul său (Psalmul 15:4).

Este necinstit când o persoană nu lucrează așa cum ar trebui pentru o persoană care a angajat-o (Efeseni 6:5-6).

Este greșit ca un lucrător să fure lucruri de la angajatorul său (Tit 2:9-10).

Este greșit să dai chitanțe false pentru a spune că ceva a costat mai mult decât în realitate. Este greșit ca un angajat sau un agent să mintă cu privire la prețul unui lucru pentru a putea păstra o parte din bani.

Este greșit ca un angajator să nu plătească lucrătorilor salariile promise (Iacov 5:4).

Este greșit să păstrezi un lucru pe care altcineva l-a răstăcit din greșeală. Ar trebui să-l returnezi proprietarului, dacă ai această posibilitate (Deuteronomul 22:1).

Dacă gestionezi resursele altcuiva (cum ar fi un angajator sau o organizație), este greșit să folosești bani sau lucruri pentru tine dacă nu ți s-a dat permisiunea pentru aceasta.

O ilustrare a provocărilor culturale în materie de onestitate

În unele comunități, oamenii trăiesc sub supravegherea unui conducător. Oamenii îi sunt loiali șefului și se așteaptă ca acesta să îi ajute la orice nevoie. În aceste comunități, majoritatea oamenilor nu au prea multe bunuri personale. Cele mai importante resurse, cum ar fi pământul, aparțin comunității. Liderii trebuie să gestioneze resursele în beneficiul tuturor. Atunci când o persoană are o nevoie, aceasta consideră că are dreptul să ia ceea ce îi trebuie din resursele comunității.

Mosi s-a născut într-un sat din junglă. Familia sa și familiile din jurul lor creșteau hrana pe pământul care aparținea satului. Ei au găsit resurse în junglă. Niciunul dintre ei nu deținea pământ personal, nici măcar acolo unde se aflau casele lor. Familiile se ajutau între ele atunci când aveau probleme. Conducătorul era ca un tată pentru întregul sat. Oamenii se așteptau ca el să aibă grijă de nevoile lor.

Când Mosi a devenit tânăr, și-a găsit de lucru la o companie care tăia bușteni pentru cherestea. El a părăsit satul pentru a locui în apropierea zonei de lucru. Primea un salariu în fiecare lună. Uneori nu avea suficientă mâncare pentru că nu era obișnuit să facă un buget pentru salariu. Se aștepta ca șeful să îi asigure hrana și a fost surprins când șeful i-a spus că este responsabilitatea lui Mosi să cumpere totul din salariul său. Când sora lui Mosi a avut nevoie de un doctor, Mosi i-a cerut șefului bani pentru ea. El a fost furios când șeful nu l-a ajutat. Mosi a crezut că șeful ar fi trebuit să îl ajute în problemele sale, dar șeful i-a spus că salariul era singura lui responsabilitate pentru Mosi. Când Mosi a părăsit locul de muncă, a furat câteva dintre unelte pentru a le duce în sat, pentru că simțea că șeful nu îl ajutase suficient.

Mai târziu, Mosi s-a mutat la oraș împreună cu soția și copilul său și și-a găsit un loc de muncă într-un mare magazin alimentar. Din nou, Mosi i-a cerut șefului său să plătească pentru taxele școlare ale copilului său, dar acesta nu a făcut-o. Uneori, Mosi nu avea suficienți bani pentru a cumpăra tot ce avea nevoie familia sa. Pentru că lucra într-un magazin care vindea alimente, a crezut că ar trebui să i se permită să ia alimente din magazin pentru familia sa. Știa că șeful nu va fi de acord, așa că lua mâncare pe ascuns.

Unii lucrători nu înțeleg limitele obligației angajatorului. Ei cred că angajatorul este responsabil pentru toate nevoile lor. Îi cer multe forme de ajutor în afară de salariul pentru munca lor. Dacă acesta nu le oferă ceea ce au nevoie, ei se simt îndreptățiți să fure, deoarece consideră că le datorează lucrurile de care au nevoie.

► Un student va citi Tit 2:9-14 pentru întregul grup.

Aceste versete ne spun că un lucrător nu trebuie să fure de la angajatorul său. Versetul 10 spune că onestitatea conferă frumusețe învățăturilor lui Cristos. Următoarele câteva versete descriu viața pe care o trăiește o persoană transformată prin har.

A fi demn de încredere

Onestitatea nu se referă doar la bani și posesiuni.

Mihai i-a promis colegului său că se va întâlni cu el la ora 8:00 dimineața. Cu toate acestea, el a dormit până târziu, și-a luat timp să mănânce micul dejun și a întârziat mai mult de o oră. I-a spus colegului său de muncă că șoferul a întârziat să-l ia. Colegul de muncă nu a fost surprins. Toți prietenii lui Mihai știu că acesta nu își respectă niciodată angajamentele.

Mihai a fost necinstit în două moduri:

1. El nu și-a ținut promisiunea.
2. A mințit cu privire la motivul pentru care a întârziat.

Pot oamenii să te creadă atunci când spui că vei face un anumit lucru sau vei fi într-un anumit loc? Tu te crezi pe tine însuși când spui asta? Atunci când promiți ceva, promiți de asemenea că vei depune efortul necesar pentru a-l îndeplini. Este greșit să promiți ceva și apoi să nu faci niciun efort pentru a-ți ține promisiunea.

Dacă nu reușești să îți ții o promisiune, trebuie să îți ceri scuze. Nu trebuie să minți cu privire la motivul pentru care nu ai reușit.

Este greșit să dai vina pe alții din organizație pentru greșelile tale. Echipa ta nu va avea încredere în tine dacă știe că vei minți despre greșelile comise.

Un lider demn de încredere nu îi face pe oameni să îi urmeze ideea spunându-le lucruri care nu sunt adevărate. Stephen Covey afirmă că „leadership-ul înseamnă obținerea de rezultate într-un mod care inspiră încredere”.¹⁸

Factorul relațional

Mulți oameni cred că este greșit să minți prietenii sau rudele, dar este în regulă să minți alte categorii de oameni. Unii oameni fură bani sau materiale de la angajatorii lor, deoarece cred că merită să fie plătiți mai mult. Unii oameni fură de la oameni bogați, în special de la

---

¹⁸ Stephen M. R. Covey. *The Speed of Trust: The One Thing That Changes Everything*. (New York: Free Press, 2006).

străini bogați. Unele persoane fac tranzacții incorecte cu persoane care provin dintr-un alt grup etnic sau dintr-o altă clasă socială.

Isus a spus că trebuie să ne iubim aproapele ca pe noi înșine (Marcu 12:31). Vă amintiți întrebarea pe care un învățător al Legii I-a adresat-o lui Isus? „Cine este aproapele meu?” (Luca 10:29). Învățătorul Legii vroia ca Isus să precizeze categoria de oameni pe care trebuie să-i iubim, așa că Isus a spus istoria bunului samaritean (Luca 10:30-37). Istoria este despre doi oameni de etnii diferite care s-au întâlnit pentru prima dată. Nu aveau nicio relație anterioară și exista un conflict între grupurile lor etnice. Samariteanul l-a ajutat pe omul aflat în nevoie, chiar dacă nu era obligat de nicio relație. Unul dintre punctele pe care Isus le-a subliniat în această istorie este că nicio persoană nu trebuie să fie exclusă din cercul iubirii noastre.

Nu noi trebuie să decidem cine merită onestitatea noastră. Nu trebuie să fim sinceri doar cu anumite persoane. Chiar dacă credem că o persoană nu ar fi afectată de lipsa noastră de onestitate, vrem să Îi fim plăcuți lui Dumnezeu, fiind onești (Faptele Apostolilor 24:16, vezi de asemenea Filipeni 1:10, 2 Corinteni 5:9).

Ce fel de persoană vrei să fii? Ce fel de persoană vrea Dumnezeu să fii?

Cineva poate că nu merită politețea ta, dar Dumnezeu vrea ca tu să fii o persoană politicoasă. Cineva poate că nu merită onestitatea ta, dar Dumnezeu vrea ca tu să fii o persoană onestă. Poate că cineva nu merită dragostea ta, dar Dumnezeu te-a iubit atunci când nu o merita și Dumnezeu vrea ca tu să fii o persoană iubitoare.

► Studenții vor citi 1 Petru 2:21-23 și 1 Petru 3:8-12 pentru întregul grup.

Nu lăsa caracterul altora să-ți determine caracterul. O persoană te poate minți, dar tu nu trebuie să devii un mincinos. O persoană poate fura de la tine, dar tu nu trebuie să devii un hoț. O persoană poate fi nepoliticoasă cu tine, dar tu ar trebui să fii o persoană respectuoasă.

Crâmpeie din viață

Toate ilustrațiile din această secțiune constituie cazuri reale, dar numele și detaliile au fost schimbate. Acestea prezintă exemple de furt, minciună sau ambele.

Notă pentru conducătorul clasei: Asigurați-vă că studenții înțeleg ce s-a întâmplat în fiecare ilustrație. Solicitați studenților să explice de ce acțiunea din ilustrație este greșită.

1. Andrei lucra la o fabrică. Adesea lua acasă produse de curățenie, unelte și obiecte mici, deoarece știa că fabrica le poate înlocui.
2. Alexandru era șofer de camion pentru o companie mare. Uneori, când conducea camionul companiei, vedea un semn pe marginea drumului pe care scria „Cumpărăm motorină”. El oprea uneori și le vindea o cantitate mică de motorină din camion, știind că firma nu va afla de aceasta.

3. Elena era delegată să cumpere echipament informatic pentru biroul unde lucra. Ea l-a mituit pe vânzătorul de la magazin să scrie chitanțe care să arate prețuri de cumpărare mai mari decât cele reale, astfel încât să poată păstra o parte din bani.
4. Într-un parc dintr-un oraș mare este un om care vinde becuri arse. Oamenii care le cumpără știu că acestea nu funcționează. Ei le cumpără pentru a le duce la birourile lor de unde vor fura becurile bune, înlocuindu-le cu cele vechi.
5. Radu era director de școală. Într-o zi, tatăl unui elev a venit la el și i-a cerut ca fiul său să obțină o notă bună la algebră. I-a dat bani lui Radu. Radu i-a ordonat profesorului de algebră să îi dea elevului o notă bună.
6. Ștefan era profesor universitar. Salariul său era mic. El a spus clasei sale că testul va fi foarte dificil și că niciun student nu va avea rezultate bune la test dacă nu va cumpăra de la el o foaie cu răspunsurile corecte.
7. Vlad era directorul unei școli guvernamentale. Într-o zi, Doru, un prieten care lucra pentru o organizație misionară, a întrebat dacă misiunea ar putea închiria câteva camere în clădirea școlii. Vlad a indicat un preț, iar Doru aducea banii pentru Vlad în fiecare lună. Vlad păstra banii și nu raporta niciodată venitul.
8. Doru lucra pentru o misiune care avea nevoie să închirieze niște spații pentru sălile de clasă. Doru s-a dus la prietenul său Vlad, directorul unei școli. Au convenit asupra unui preț pentru chirie, apoi Doru a spus misiunii o sumă mai mare. În fiecare lună, Doru îi livra banii lui Vlad, dar păstra suma suplimentară.
9. Bogdan lucra pentru o organizație care avea nevoie de o clădire nouă. Organizația i-a spus lui Bogdan să găsească o companie de construcții care să construiască pentru ei. Bogdan a vorbit cu mai multe companii de construcții. În loc să aleagă compania care ar fi dat cel mai bun preț, el a ales una care a promis că îi va da o parte din banii pe care îi primea de la organizație.
10. Emil trebuia să își înmatriculeze mașina, dar știa că aceasta nu va trece de inspecția tehnică, deoarece unele dintre lumini nu funcționau. Și-a dus mașina la departamentul de eliberare a permiselor și a văzut o coadă lungă de oameni care așteptau să le fie inspectate și eliberate permisele. Un bărbat de lângă poartă i-a spus că, pentru un anumit preț, îi poate emite permisul rapid, fără inspecție. Emil a plătit prețul și în scurt timp s-a îndreptat spre casă cu permisul.
11. Ionuț a venit să își ia mașina din parcare. Funcționarul i-a dat un preț pentru parcare. Ionuț i-a dat funcționarului mai puțin, dar i-a permis să păstreze tichetul de parcare pentru a-l da altui client, astfel încât funcționarul să poată păstra banii pe care îi plătiese Ionuț.

12. Ana nu a învățat suficient pentru test. Când a venit la ore, s-a așezat lângă o prietenă care era o elevă bună, astfel încât să poată copia răspunsurile de la testul prietenei sale.
13. Laurențiu conducea un tractor care trăgea un plug la o mare fermă guvernamentală. El a vrut să își termine munca mai devreme. El a ridicat plugul astfel încât să nu sape prea adânc, ceea ce i-a permis să conducă tractorul mai repede. Câmpul părea arat, dar nu a produs o recoltă bună deoarece nu a fost arat corespunzător.
14. Pastorul Sorin a fost trimis de o misiune să păstorească o biserică. Misiunea îi trimitea un salariu lunar. Deoarece pastorul Sorin dorea ca și biserica să îl plătească, el le-a spus oamenilor din biserica sa că misiunea nu îl susține.
15. Un hoț a intrat în casa lui Roxana și a furat bani. Când le-a spus prietenilor ei despre asta, ea a spus că hoțul a luat și alte lucruri, deși nu a făcut-o. Prietenii ei au compătimit-o și i-au dat bani pentru a înlocui lucrurile pe care le credeau furate.
16. Valentin era primarul unui sat mic. El era, de asemenea, un lider în biserica satului. Oamenii lui erau necărturari, needucați și săraci, dar satul deținea mult pământ. Oamenii de afaceri din oraș au cerut să cumpere pământ pentru proiecte agricole. Valentin a vândut toate terenurile satului și a folosit banii pentru a-și construi o casă în oraș.
17. În fiecare an, Biserica Speranța alege o mamă pe care o onorează drept „Mama anului”. Au ales-o pe Lavinia, nu pentru că era un exemplu bun de mamă, ci pentru că știa că va face o donație bisericii. După ce au onorat-o, Lavinia a donat bani pentru ca biserica să cumpere porți noi pentru proprietate. În anul următor, biserica a decis să o aleagă din nou pe Lavinia drept „Mama anului”, chiar dacă se mutase în alt oraș.
18. Ciprian era șofer la o misiune. În fiecare seară, el lua mașina misiunii pentru a o parca într-un loc sigur. Uneori, înainte de a parca mașina, o folosea pentru a transporta pasageri sau marfă pentru propriii săi clienți.

Tragedia națională a lipsei de onestitate

Această poveste este fictivă, dar descrie ceea ce se întâmplă în multe locuri.

Credincioșii din orașul Borol au aflat că în județul vecin era o comunitate mare de oameni care trăiau în sărăcie. Oamenii din acel ținut făceau parte dintr-un grup etnic numit ibanese. Timp de generații, poporul ibanez a trăit în case primitive, fără acces la îngrijire medicală sau educație. Mulți nu aveau suficientă hrană, iar unii mureau de foame.

Credincioșii din Borol au început să dea bani pentru a-i ajuta pe ibanezi. Ei au trimis reprezentanți la bisericile din alte județe pentru a cere contribuții.

Credincioșii din Borol au început să trimită camioane încărcate cu alimente către ibanezi. Distribuția alimentelor depindea de liderii bisericilor ibane.

Liderii ibanezi însă au înființat piețe pentru a vinde mâncarea oamenilor lor. Doar oamenii cu bani puteau cumpăra, așa că nimic nu a ajuns la oamenii care mureau de foame. Liderii bisericii și prietenii lor au păstrat profitul. O parte din alimente au fost trimise la vânzare în alt ținut, unde oamenii puteau plăti mai mult.

Credincioșii din Borol au insistat ca alimentele să fie distribuite gratuit oamenilor care au cea mai mare nevoie de ele. Liderii bisericii ibaneze au elaborat un buget pentru distribuție, care includea închirierea de camioane cu șoferi și plata oamenilor care să ajute. Ei au stabilit prețuri mai mari decât prețurile normale și au păstrat banii în plus. Când credincioșii din Borol au cerut rapoarte privind cheltuielile, ibanezii au scris rapoarte false.

De fiecare dată când credincioșii din Borol descopereau acțiuni necinstite, erau frustrați și descurajați. Au încercat să găsească alți lideri ibanezi care să îi ajute, dar au avut aceleași probleme. Mulți credincioși din Borol au încetat să mai doneze. Unii au continuat să dea. Câțiva pastori ibanezi au avut în curând mașini și case bune datorită sprijinului din Borol. Alți pastori îi invidiau și își doreau să aibă legături cu donatorii din Borol. Majoritatea oamenilor înfometați din zonele îndepărtate nu au primit niciodată ajutor.

O ilustrație de încheiere

Warren Buffet era CEO (director excetiv) al unei companii numite Berkshire Hathaway. El a vrut să cumpere o companie numită McLane Distribution care era deținută de Walmart. Achiziția valora 23 de miliarde de dolari. În mod normal, această achiziție ar fi necesitat luni de inspecții, astfel încât cumpărătorul să poată verifica totul. Buffet s-a întâlnit cu liderii de la Walmart și a ajuns la un acord dintr-o singură întâlnire. El nu a trimis pe nimeni să se asigure că proprietățile și alte active erau în regulă. El a declarat mai târziu: „Știam că totul va fi exact așa cum a spus Walmart că va fi, și a fost.” Această afacere uriașă a fost încheiată rapid, deoarece liderii au avut încredere unul în celălalt.¹⁹

Acum gândiți-vă la persoanele descrise în ilustrațiile anterioare. Niciunul dintre ei nu ar putea încheia un astfel de acord, deoarece nu sunt demni de încredere. Totul ar trebui să fie inspectat, ceea ce ar necesita mult timp și cheltuieli.

Discuții de grup

- Care sunt unele practici necinstite greu de evitat pentru oamenii din cultura ta?
- Care este o practică pe care trebuie să o schimbi?

---

¹⁹ Stephen M. R. Covey. *The Speed of Trust: The One Thing That Changes Everything*. (New York: Free Press, 2006), 15.

Rugăciune

Tată ceresc,

Te lăudăm pentru că ești un Dumnezeu al dreptății și al adevărului. Îți mulțumim pentru că ești întotdeauna sincer în relațiile Tale cu noi.

Ajută-ne să urmăm standardul de onestitate pe care îl ai pentru noi. Ajută-ne să aplicăm principiile onestității în tot ceea ce spunem și facem.

Îți mulțumim că ești Tatăl nostru care ne asigură și ne călăuzește. Vrem să avem încredere în Tine că tu vei avea grijă de noi.

Amin.

Lecția 10. Sarcini de lucru

(1) Scrie un alineat despre fiecare dintre următoarele puncte:

- Explică relația dintre caracterul lui Dumnezeu (adevărul) și standardul lui Dumnezeu pentru noi (onestitatea). Explică de ce Dumnezeu ne cere să fim sinceri în ceea ce spunem și în toate relațiile noastre.
- Rezumă ce spune Biblia despre onestitate. Folosește cel puțin trei versete în rezumatul tău.
- Explică cel puțin patru moduri în care necinstea/onestitatea ne afectează relațiile cu ceilalți.

(2) Pregătește o prezentare biblică despre onestitate pe care ai putea-o împărtăși cu un grup de oameni din cultura ta. Oferă o bază biblică pentru standardul lui Dumnezeu, apoi aplică-l la situațiile specifice.

Lecția 11

Valoarea umană

Obiectivele lecției

Până la sfârșitul acestei lecții, studentul ar trebui:

- (1) Să creadă că fiecare persoană este valoroasă și merită să fie respectată pentru că a fost creată după chipul lui Dumnezeu.
- (2) Să își asume responsabilitatea de a face acte de dreptate și milă pentru cei care sunt tratați greșit în mediul său.
- (3) Să se angajeze să trateze toți oamenii cu demnitate, indiferent de situație.

Dale Carnegie, un om care prețuia oamenii

Dale Carnegie a devenit celebru pentru cartea sa *How to Win Friends and Influence People* (*Cum să vă faceți prieteni și să deveniți influent*). El credea că toți oamenii merită atenție și respect, deoarece sunt în mod inerent valoroși ca oameni. Institutul Dale Carnegie a fost înființat pentru a preda principiile sale.

Institutul Dale Carnegie a ținut odată un curs de seară pentru profesioniștii din domeniul afacerilor, învățându-i cum să fie prietenoși și să relaționeze cu oamenii. Când cursanții au susținut testul, au fost surprinși de o întrebare. Întrebarea neașteptată a fost: „Care este numele femeii care face mereu curat în hol când plecați de la curs?”. Studenții trecuseră pe lângă ea de multe ori când ieșeau din clasă pentru a merge acasă, dar nu o considerau suficient de importantă pentru a-i acorda atenție, deși veneau de la un curs în care se vorbea despre cum să fii prietenos și să stabilești legături. Ei au presupus că ar trebui să își folosească noile abilități doar pentru a stabili legături cu persoane importante.

Valoarea creștină a umanității

Toți oamenii care își pun credința în Isus Cristos sunt membri ai unui singur trup - Trupul lui Cristos: „Nu mai este nici iudeu, nici grec; nu mai este nici rob, nici slobod; nu mai este nici parte bărbătească, nici parte femeiască, fiindcă toți sunteți una în Hristos Isus” (Galateni 3:28).

Evangelia după Luca povestește despre o conversație în care Isus a invocat porunca: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.” Un învățător al Legii l-a întrebat, „Și cine este aproapele meu?” (Luca 10:29). Această întrebare a fost foarte importantă deoarece învățătorul Legii credea că nu trebuie să iubească pe toată lumea. El credea că porunca îi cere să îi iubească doar pe oamenii dintr-un anumit grup.

Oamenii din toate culturile au o moralitate foarte asemănătoare. Ei știu că furtul, crima și opresiunea sunt greșite. Cu toate acestea, ei nu cred că toată lumea merită un tratament echitabil. Poate că nu ar fura de la un prieten, dar ar fura de la un străin. Poate că nu ar ucide o persoană din propria lor națiune, dar ar ucide un străin. Poate că nu și-ar asupra propriile rude, dar ar asupra persoane de o etnie pe care o disprețuiesc.

Urmașii lui Cristos cred că fiecare om este creat după chipul lui Dumnezeu, cu o valoare infinită.

Ori de câte ori un înger apărea în fața oamenilor, așa cum este consemnat în Scriptură, primele sale cuvinte erau „Nu te teme!”, deoarece însăși prezența sa era copleșitoare și uimitoare. Uneori, oamenii cădeau la pământ în fața îngerilor cu un impuls de a se închina.²⁰ Dar oamenii sunt mai importanți decât îngerii (1 Corinteni 6:3).

Puteți întâlni o persoană care este un cerșetor de clasă joasă, needucat, neinteligent, cu un caracter rău, lipsit de abilități, fără influență, cu un aspect dezgustător și o personalitate respingătoare, dar care ia decizii cu rezultate eterne. Dacă este răscumpărat de Dumnezeu, el va deveni o ființă mai mare decât orice altceva am văzut până acum pe pământ.²¹ Prin urmare, el merită respect.

► Un student va citi Galateni 3:28 pentru întregul grup.

Acest verset menționează trei moduri în care oamenii sunt adesea clasificați - etnia, clasa socială și sexul. Clasa socială include nivelul economic. Am putea adăuga și alte clasificări, cum ar fi vârsta, nivelul de educație și abilitățile. Niciuna dintre aceste clasificări nu afectează valoarea pe care Dumnezeu o acordă unei persoane.

► Poate cineva să fie mai valoros decât alți oameni? Explicați.

O persoană cu un nivel ridicat de inteligență, educație, aptitudini, forță fizică, experiență de conducere sau bani este mai valoroasă pentru realizarea anumitor lucruri. Cu toate acestea, este greșit să considerăm o persoană mai valoroasă ca om datorită acestor caracteristici. Aceste caracteristici au o valoare practică, dar natura esențială a umanității create după chipul lui Dumnezeu are o valoare infinită și eternă.

Prejudecățile

Oamenii tind să creadă că persoanele dintr-un anumit grup etnic au toate anumite caracteristici. Uneori, aceste afirmații sunt făcute cu referire la culoarea pielii, cum ar fi „Albii sunt întotdeauna _____” sau „Negrii sunt toți _____”.

²⁰ Unul dintre exemple se regăsește în Apocalipsa 22:8-9, „Eu, Ioan, am auzit și am văzut lucrurile acestea. Și după ce le-am auzit și le-am văzut, m-am aruncat la picioarele îngerului care mi le arăta, ca să mă închin lui. Dar el mi-a zis: «Ferește-te să faci una ca aceasta! Eu sunt un împreună-slujitor cu tine și cu frații tăi, prorocii, și cu cei ce păzesc cuvintele din cartea aceasta. Închină-te lui Dumnezeu.»”

²¹ 1 Corinteni 15 explică minunata transformare a trupurilor creștinilor care va avea loc în momentul Învierii.

Uneori afirmația se referă la o naționalitate, cum ar fi haitienii, germanii sau japonezii. Uneori este mai specifică, cum ar fi numele unui trib sau al unui grup etnic din cadrul unei națiuni.

Afirmațiile oamenilor despre categoriile de oameni sunt uneori elogioase, dar cel mai adesea sunt critice. Afirmația poate spune că fiecare membru al acelui grup are un anumit defect.

Iată câteva exemple de afirmații critice pe care oamenii le fac despre grupuri etnice sau naționalități. Numele diferitelor grupuri etnice ar putea fi trecute în spațiile libere.

- _____ sunt leneși.
- _____ se îmbată frecvent.
- _____ fură dacă au ocazia.
- _____ se luptă frecvent.
- _____ nu termină niciodată bine munca.
- _____ nu sunt suficient de inteligenți pentru a avea rezultate bune la școală.
- _____ se înfurie repede.
- _____ întotdeauna mint.

Este evident că există diferențe etnice, iar aceste diferențe înseamnă mai mult decât aspectul fizic. Un grup etnic poate excela în anumite sporturi sau tipuri de muncă datorită abilităților sale fizice și mentale.

Un grup de persoane are caracteristici culturale. Cultura îi învață pe oameni să reacționeze la anumite situații în anumite moduri, astfel încât învățăm să ne așteptăm la anumite acțiuni din partea oamenilor dintr-o anumită cultură.

Nu este nimic greșit în a remarca caracteristicile fizice și culturale ale unui grup. Cu toate acestea, este greșit să judecăm caracterul unei persoane după originea sa etnică sau culturală. O persoană din orice grup etnic poate fi evlavioasă, cinstită și bună. Ar fi greșit să o tratezi ca și cum ar avea un caracter rău dacă nu o cunoști ca persoană.

Experiențele noastre personale influențează modul în care îi vedem pe ceilalți oameni. Dacă o persoană este tratată urât de persoane din alt grup etnic, poate începe să aibă impresia că toți cei din acel grup etnic sunt la fel. Această impresie este întărită dacă persoana este tratată rău în mod repetat de cineva din acel grup etnic sau dacă experiența neplăcută are loc în timp ce este încă tânără.

Conflictele de lungă durată dintre două grupuri etnice pot produce generații de oameni care au prejudecăți unii față de alții.

Atunci când un copil își aude părinții și alți adulți vorbind despre persoanele dintr-un grup etnic, i se formează opinia despre acel grup etnic.

Un credincios ar trebui să își examineze propriile atitudini față de grupurile etnice și să se roage ca Dumnezeu să îl ajute să dea dovadă de corectitudine și dragoste. Ar trebui să ne

amintim că lui Dumnezeu Îi pasă de ceilalți la fel cum Îi pasă de noi și nu este mulțumit dacă îi tratăm într-o manieră nedreaptă.

Prejudecățile în slujire

Istoria lui Iona din Vechiul Testament este edificatoare. Iona ne spune de ce a fugit de Dumnezeu:

S-a rugat Domnului și a zis: „Ah! Doamne, nu este aceasta tocmai ce ziceam eu când eram încă în țara mea? Tocmai lucrul acesta voiam să-l înlătur fugind la Tars. Căci știam că ești un Dumnezeu milos și plin de îndurare, îndelung răbdător și bogat în bunătate și că Te căiești de rău! Acum, Doamne, ia-mi viața, căci vreau mai bine să mor decât să trăiesc!” (Iona 4:2-3).

Iona a fugit de Dumnezeu din cauza urii sale profund înrădăcinate față de asirieni și pentru că știa că chemarea lui Dumnezeu de a lucra printre niniviteni însemna că exista o mare posibilitate ca Dumnezeu să fie bun cu ei.

Conceptul social de rasă nu este unul biblic. Biblia ne învață că toți oamenii reprezintă o singură rasă - rasa umană: „El a făcut ca toți oamenii, ieșiți dintr-unul singur, să locuiască pe toată fața pământului; le-a așezat anumite vremuri și a pus anumite hotare locuinței lor” (Faptele Apostolilor 17:26).

Dumnezeu cheamă biserica să ajungă cu Evanghelia la fiecare grup etnic de pe pământ (Faptele Apostolilor 1:8). Valoarea unui suflet uman este aceeași indiferent de etnie.

Disprețuirea unor categorii de persoane

Deoarece oamenii tind să accepte priorități pământești, lumești, ei tind să folosească un mod greșit de a stabili valoarea oamenilor. Multe societăți categorisesc anumite persoane ca fiind mai puțin importante și le tratează ca și cum ar fi mai prejos decât oamenii.

Mai jos este prezentată o listă de exemple de moduri în care diverse culturi au tratat cu lipsă de respect anumite categorii de oameni. Unele dintre aceste practici sunt istorice; altele sunt încă practicate.

Exemple reale de dispreț față de anumite categorii de persoane:

- Persoanele în vârstă nu mai sunt utile, așa că sunt lăsate într-un loc izolat să moară.
- Oamenii dețin ca sclavi persoane aparținând unui alt grup etnic și le pot vinde sau trata cum doresc.
- Întreprinderile afișează pancarte pe care scrie că nu vor angaja persoane de o anumită etnie.
- Femeile sunt considerate proprietatea soților lor pentru a fi tratate cum doresc soții.
- Fetitele sunt lăsate să moară pentru că familiile și-au dorit în schimb fii.

- Guvernul unei națiuni trimite soldați într-o anumită regiune pentru a omorî toate persoanele de o anumită etnie.
- Copiii sunt abandonați pentru că au handicapuri mentale sau fizice.
- O națiune are legi care interzic unei femei să conducă o mașină sau să primească o educație universitară.
- Persoanelor care vorbesc limba națională comună, dar nu limba predată la școală, nu li se permite să vorbească în numele lor într-un birou public.
- Oamenii sunt angajați pentru că au nume englezești în loc de nume africane.
- Fetele pot fi vândute ca sclave sau prostituate de către tații lor.
- Bebelușii sunt uciși înainte de a se naște pentru că mamele nu sunt pregătite să aibă copii.

Unele filosofii și religii susțin maltratarea unor categorii de oameni.

Evoluționiștii atei nu cred că oamenii sunt creați special după chipul lui Dumnezeu. Ei cred că oamenii moderni s-au dezvoltat prin competiția și distrugerea variantelor mai slabe și mai puțin inteligente ale umanității. Ei cred că „supraviețuirea celor mai puternici” ne-a produs. Dacă ar fi adevărat, ar fi potrivit ca oamenii să continue să distrugă formele mai slabe ale umanității. Dar noi știm că toți oamenii au fost creați după chipul lui Dumnezeu și, prin urmare, sunt speciali pentru Dumnezeu.

Multe națiuni ale lumii permit medicilor să ucidă copii înainte ca aceștia să se nască. Unele guverne au cerut chiar uciderea copiilor din cauza unei populații excesive. În multe țări, mamele le cer medicilor să le ucidă copiii înainte de naștere pentru că nu sunt într-o situație bună pentru a avea un copil. Atunci când copiii nenăscuți sunt uciși, ei sunt tratați ca și cum nu ar fi făcuți după chipul lui Dumnezeu și nu ar avea valoare. Drepturile lor sunt încălcate, iar ei nu pot vorbi în numele lor sau să se apere.

Religiile precum hinduismul și budismul cred că oamenii suferă din cauza acțiunilor lor greșite din viațele anterioare. Ele cred că oamenii oprimați merită statutul pe care îl au. Ele cred că dacă o persoană suportă bine suferința și opresiunea, poate avea o viață mai bună data viitoare. Aceste religii oferă puține motive pentru a ajuta o persoană oprimată, deoarece cred că persoana trece printr-un proces necesar.

Filozofiile și religiile greșite îi determină pe oameni să tolereze maltratarea oribilă a unor categorii de oameni. Societățile acceptă condițiile de nedreptate socială extremă ca fiind normale. Credincioșii sunt diferiți. Doctrina biblică a creației speciale după chipul lui Dumnezeu oferă singura bază adecvată pentru valoarea umană.

► Ce lipsă de respect față de o categorie de oameni este considerată normală în societatea ta?

Aproapele bun

Ca și multe alte parabole ale lui Isus, pilda bunului samaritean (Luca 10:29-37) a fost șocantă pentru ascultătorii Săi. Când a povestit cum preotul și levitul au trecut pe lângă omul rănit fără să-l ajute, nimeni nu a fost surprins. Preoții și leviții făceau parte din sistemul religios, dar oamenii considerau că erau corupți de bani și putere.

Ascultătorii se așteptau ca o a treia persoană să fie eroul poveștii, dar au fost șocați și dezamăgiți să constate că era un samaritean. Samaritenii erau amestecați din punct de vedere etnic și erau confuzi în ceea ce privește religia lor. Evreii îi disprețuiau pentru ambele trăsături.

Amintiți-vă, un legiuitor evreu I-a pus lui Isus întrebarea: „Cine este aproapele meu?”. El dorea ca Isus să specifice persoanele pe care trebuia să le iubească, stabilind o categorie restrânsă. Ca majoritatea oamenilor din lume, el credea că obligațiile sale morale erau doar pentru o categorie selectă de oameni și că nu trebuia să îi pese de ceilalți.

Isus i-a răspuns la întrebare arătând că ar trebui să ne pese de orice persoană pe care o întâlnim. Orice persoană pe care o întâlnim este aproapele nostru. Dar Isus a răspuns și la o întrebare pe care nimeni nu o pusese: „Cine este aproapele bun?” sau „Ce fel de persoană arată această dragoste?” El a arătat că o persoană care nu este respectată de societate poate fi o persoană care Îi place lui Dumnezeu și care arată iubirea pe care Dumnezeu vrea să o vadă.

Apostolul Iacov avertizează biserica să nu cinsteasca oamenii după standardul lumii.

► Un student va citi Iacov 2:1-9 pentru întregul grup. Ce lucruri similare ați văzut în biserici?

Mulți oameni care sunt considerați importanți pe pământ nu sunt oameni onorați de Dumnezeu. Mulți oameni care Îi plac lui Dumnezeu nu sunt onorați pe pământ. Isus a spus că în eternitate statutul multor oameni va fi inversat (Matei 19:30).

Atunci când frații creștini se strâng împreună, persoana săracă câștigă un statut pe care nu îl are în lume, deoarece este respectată ca frate creștin. Persoana bogată își pierde statutul pe care îl are în lume, deoarece banii săi nu o situează deasupra celorlalți din biserică (Iacov 1:9-10).

Sclavia

Sclavul este o persoană care aparține unei alte persoane. În majoritatea națiunilor care permit sclavia, sclavul nu are niciun drept ca om. Proprietarul poate face ce vrea cu sclavul ca și cum acesta ar fi un animal sau o mașină. Dorințele și ambițiile proprii ale sclavului sunt supuse voinței proprietarului. Un soț și o soție pot fi despărțiți de proprietar, iar copiii pot fi luați de la părinții lor.

În Vechiul Testament, Dumnezeu a restricționat sclavia și a protejat anumite drepturi pentru sclav (Exodul 21:1-11, 26-27). Preocuparea pentru drepturile unui sclav era foarte

neobișnuită în acele vremuri. În Noul Testament, Dumnezeu a spus că este stăpânul tuturor oamenilor, nu favorizează pe nimeni din cauza statutului și că stăpânul sclavilor trebuie să fie bun și corect (Efeseni 6:9). Principiul conform căruia un sclav ar trebui tratat cu considerația pe care o merită orice om a condus, în cele din urmă, la abolirea sclaviei în națiunile cele mai influențate de Biblie.

Sclavia există încă în multe locuri sub diferite forme. De exemplu, în unele locuri, copiii sunt vânduți de părinți pentru muncă sau pentru scopuri sexuale. Uneori, copiii sunt dați templelor păgâne în schimbul eliberării de boli sau blesteme. Uneori, femeile sunt ținute în prostituție împotriva voinței lor. Uneori, oamenii sunt introduși ilegal într-o altă țară pentru a fi înrobiți.

Opresiunea economică

Într-un loc lipsit de libertate economică, condițiile pot semăna parțial cu sclavia. Oamenii nu au libertatea de a-și conduce propriile afaceri. Există puține oportunități pentru o persoană de a-și schimba locul de muncă pentru ceva mai bun. Unii oameni lucrează pentru salarii care abia le hrănesc familiile. Rareori își cumpără altceva în afară de alimente de bază. Nu își permit să beneficieze de îngrijire medicală. Indiferent cât de mult muncesc, nu vor putea niciodată să locuiască într-o casă mai bună, deoarece banii nu sunt niciodată suficienți pentru nevoile lor. Angajatorii lor nu plătesc mai mult pentru că pot găsi întotdeauna oameni care să lucreze pentru salarii mizerabile.

Opresiunea economică este complexă și nu este doar vina angajatorilor. În unele națiuni există mulți lucrători disponibili, dar puține fabrici și întreprinderi mari. În cazul în care un guvern este corupt, acesta poate împiedica înființarea unor întreprinderi mari, cerând impozite ridicate și mită. Dacă ar fi permise multe întreprinderi, salariile lucrătorilor ar fi mai mari, deoarece lucrătorii ar putea alege unde să lucreze, iar întreprinderile ar trebui să îi atragă cu salarii și condiții mai bune. Deoarece sunt permise puține întreprinderi, iar lucrătorii au puține opțiuni de angajare, angajatorii pot plăti salarii mici lucrătorilor lor. Lucrătorii nu pot câștiga suficient pentru a-și satisface nevoile financiare.

Scopul guvernului este de a fi în slujba poporului, protejându-l de orice atac și apărându-i libertățile. Libertățile umane de bază sunt următoarele: dreptul de a exprima opinii, de a practica religia, de a munci pentru profit și de a deține proprietăți. O persoană căreia nu i se permite să facă aceste lucruri nu este tratată ca ființă umană pe deplin.

Uneori, oamenii credincioși acceptă condițiile de viață ca fiind normale și nu încearcă să îi ajute pe cei care sunt oprimați economic.

Gabriela locuia într-un sat mic unde nu existau locuri de muncă. Și-a lăsat cei trei copii cu bunica lor și a plecat la oraș pentru a lucra ca servitoare în casa unui pastor, câștigând foarte puțin în fiecare lună. Își vedea rar copiii. Majoritatea oamenilor nu ar considera că este bine ca o mamă să fie despărțită de copiii ei în acest fel, dar chiar și credincioșii angajează pe cineva în situația Gabrielei. Ei se întreabă de ce ar trebui să plătească mai

mult, când cineva este dispus să lucreze pentru o sumă mică? De ce ar trebui să fie îngrijorați de separarea de copiii ei, dacă ea face alegerea de a-i lăsa și de a lucra?

► Au credincioșii obligația de a interveni în situația Gabrielei? Cum anume?

Cartea lui Amos vorbește de mai multe ori despre opresiunea economică. În Amos 5:11-12, profetul vorbește despre mita care îi determină pe judecători să ia partea persoanei cu bani și care face ca dreptatea să fie inaccesibilă pentru cei săraci. În Amos 8:4-6, profetul condamnă oamenii care folosesc măsurători false pentru a-i înșela pe oamenii săraci. În Amos 4:1, el spune că și femeile sunt vinovate dacă trăiesc în luxul pe care soții lor l-au câștigat prin asuprirea săracilor. Profetul a spus că dreptatea ar trebui să se reverse ca un râu (Amos 5:24), ceea ce înseamnă că ar trebui să fie abundentă și disponibilă pentru toată lumea.

Valoarea umană și rolurile de autoritate

Faptul că fiecare persoană este infinit de valoroasă nu înseamnă că nu ar trebui să existe o structură de autoritate între oameni. Valoarea egală nu înseamnă autoritate egală. De exemplu, deși fiecare persoană din Trinitate este pe deplin și în mod egal Dumnezeu, Fiul este supus Tatălui (Ioan 6:38). Dumnezeu a poruncit unei soții să se supună soțului ei; aceasta nu înseamnă că ea este inferioară acestuia (Efeseni 5:22). Dumnezeu a poruncit copiilor să se supună părinților lor; aceasta nu înseamnă că sunt inferiori părinților lor, cu excepția dezvoltării (Efeseni 6:1).

Dumnezeu a instituit guvernarea (Romani 13:1-5). De asemenea, El a instituit autoritatea în biserică (Evrei 13:17).

Toți liderii ar trebui să-și amintească că sunt slujitori (Matei 20:25-28). A sluji prin a conduce înseamnă a conduce în beneficiul celor care îl urmează. Liderul nu conduce pentru propriul său profit, ci își sacrifică propriul beneficiu pentru a-i sluji pe cei care îl urmează.

► Cum ai explica faptul că, într-un anumit sens, unii oameni sunt mai importanți decât alții, în timp ce, în alt sens, toți oamenii sunt la fel de importanți?

Aplicații pentru credincioși

Asigurați-vă că toți oamenii sunt îngrijiți de familia bisericii:

- Sunt menționate și sprijinite persoanele în vârstă în funcție de necesități?
- Sunt oare copiii apreciați și primesc învățătură și încurajare adecvate nivelului lor de maturitate?
- Sunt primiți și se simt confortabil oamenii săraci în biserica dumneavoastră?
- Evitați să acordați onoruri oamenilor din biserică pentru averea sau statutul lor în societate?

- Sunt binevenite la părăție și participă la viața și slujirea bisericii persoanele din toate grupurile etnice?
- Există un grup etnic în zona ta care trebuie evanghelizat?
- Există oameni oprimați în cartierul tău care ar avea nevoie de cineva care să pledeze pentru ei?

O familie evlavioasă ar trebui să demonstreze valoarea tuturor oamenilor. Atât soțul, cât și soția ar trebui să fie respectați. Nevoile lor ar trebui să fie luate în considerare. Copiii nu ar trebui ignorați sau tratați ca fiind neînsemnați. Copiii ar trebui să fie disciplinați în mod corespunzător. Nu ai dreptul să fii violent cu copilul sau soția ta, așa cum nu ai dreptul să îi tratezi nici aproapele în acest fel.

Ar trebui să-i ajutăm pe cei săraci într-un mod care să le întărească demnitatea. Nu dăruie în mod public pentru a te onora pe tine însuși în timp ce îi umilești pe cei săraci. Dacă îi oferi unei persoane sărace o modalitate corectă de a câștiga ceea ce are nevoie, demnitatea sa este protejată, deoarece poate face o alegere și poate lucra în schimbul unui profit. Cel mai bun ajutor oferă săracilor posibilitatea de a-și schimba situația.

Profeții Vechiului Testament au subliniat faptul că Dumnezeu dorește ca poporul Său să îi elibereze pe cei oprimați (Isaia 58:6).

Noul Testament subliniază faptul că Isus a venit printre săraci (2 Corinteni 8:9). El S-a născut într-un loc în care erau ținute animale (Luca 2:7). Majoritatea prietenilor și urmașilor Săi erau muncitori și oameni săraci. Isus a arătat grijă față de oamenii care erau neimportanți în societatea sa: săracii, leproșii, văduvele, străinii și copiii (Luca 7:22). El a spus că a venit să aducă vești bune celor săraci. El a spus că Evanghelia îi va elibera pe cei oprimați (Luca 4:18-19).

Încă din primele zile ale bisericii, credincioșii au fost activi în societățile lor. Ei au luat copii abandonati în casele lor, au eliberat sclavi și i-au ajutat pe cei bolnavi. Le-a păsat de oamenii pe care comunitățile lor îi considerau fără valoare.

Isus a spus că trebuie să ne rugăm ca Împărăția lui Dumnezeu să vină și ca voia Lui să se facă pe pământ așa cum este în ceruri (Matei 6:10). Știm că toate opresiunile vor lua sfârșit atunci când Împărăția lui Dumnezeu va veni pe deplin pe pământ. Între timp, ar trebui să ne rugăm pentru intervenția lui Dumnezeu pentru oamenii oprimați de pretutindeni.

Discuții de grup

Pentru majoritatea grupurilor, acest subiect va genera multe discuții. Unii studenți pot avea sentimente puternice cu privire la ceea ce au experimentat sau au observat.

► Cum se va schimba atitudinea voastră față de alte grupuri etnice dacă vă amintiți valoarea pe care o are fiecare persoană pentru Dumnezeu?

► Ce ați vrea să fi făcut diferit datorită a ceea ce știți acum despre valoarea ființei umane? Încurajați studenții să își împărtășească propriile angajamente mai mult decât să-și exprime furia față de ceea ce au făcut alții.

► Cum ar trebui să afecteze valoarea umană slujirea unei biserici?

Rugăciune

Tată Ceresc,

Îți mulțumesc pentru că ne-ai creat după chipul Tău. Ajută-mă să respect toți oamenii. Ajută-mă să mă pocăiesc de orice prejudecăți și resentimente pe care le am împotriva oamenilor.

Mă rog ca Tu să faci dreptate pentru oamenii din întreaga lume care sunt tratați greșit din cauza etniei, sexului, vârstei sau a altor caracteristici.

Ajută-mă să apăr oamenii oprimați și să lucrez pentru ca societatea mea să fie una dreaptă pentru toți. Ajută biserica noastră și pe fiecare credincios în parte să arate dragostea Ta pentru lume într-un mod specific.

Amin.

Lecția 11. Sarcini de lucru

(1) Scrie despre responsabilitatea dată de Dumnezeu bisericii de a schimba abordarea oamenilor în societatea sa.

- Ce ar trebui să facă biserica ta?
- Ce ar trebui să facă fiecare credincios în parte?
- Ce vei face tu?

(2) Studiază Deuteronomul 24:10-22. Enumeră poruncile care arată valoarea oamenilor. Explică intenția fiecărei porunci.

Lecția 12

Guvernarea

Obiectivele lecției

Până la sfârșitul acestei lecții, studentul ar trebui:

- (1) Să înțeleagă responsabilitățile și limitările pe care Dumnezeu le-a plasat asupra guvernului.
- (2) Să se supună instrucțiunilor și principiilor scripturale pentru relația cu guvernarea.
- (3) Să se angajeze să fie o influență pentru promovarea neprihănirii în societate.

William Wilberforce, apărătorul umanității

William Wilberforce (1759-1833) a fost membru al Parlamentului britanic care a devenit credincios și a început să se pronunțe împotriva sclaviei, a muncii copiilor și a abuzurilor asupra celor săraci. Timp de 20 de ani, a militat pentru a adopta o lege care să pună capăt comerțului cu sclavi, care lua prizonieri din Africa pentru a-i vinde în întregul Imperiu Britanic. A fost adesea frustrat de faptul că ceilalți nu părea să le pese de această problemă. Odată, a reușit să convingă majoritatea membrilor parlamentului să susțină legea, însă opoziții i-au determinat pe unii dintre aceștia să nu participe la ședința parlamentului, oferindu-le bilete la teatru, iar legea nu a fost adoptată. În 1807 a fost adoptată o lege pentru a pune capăt comerțului cu sclavi, însă sclavia în sine nu fusese încă interzisă. Wilberforce a continuat să militeze pentru abolirea completă a sclaviei. Sclavia a fost abolită în cea mai mare parte a Imperiului Britanic în 1833. Wilberforce a murit la doar trei zile după ce a primit vestea că legea va fi adoptată.

Introducere

Relația credincioșilor cu guvernele lor a variat foarte mult. În unele momente ale istoriei biserica națională a fost în alianță cu guvernul. Alteori, guvernul a declarat biserica ilegală și a persecutat-o. Există țări care permit oamenilor să practice liber orice religie, iar guvernele acestora susțin că nu favorizează nicio religie anume.

Relația dintre credincioși și guvern provoacă multe întrebări dificile. În unele locuri biserica dezvoltă o relație cu guvernul care nu poate exista în alte părți ale lumii unde guvernarea este foarte diferită.

Această lecție nu va răspunde la fiecare întrebare și nici nu va explica ce ar trebui să facă un urmaș al lui Cristos în fiecare caz, dar vom analiza câteva principii biblice despre relația unui credincios cu guvernul.

► Un student va citi Romani 13:1-7 pentru întregul grup. Ce afirmații despre guvernare găsiți în acest pasaj?

Biblia ne spune că Dumnezeu a instituit guvernarea umană. Dumnezeu dorește ca guvernarea să existe, iar o persoană care refuză să se supună guvernării umane se răzvrătește împotriva lui Dumnezeu (Romani 13:1-2).

► Care este scopul guvernării potrivit acestor versete?

Unul dintre scopurile guvernării este de a pedepsi comportamentul rău prin aplicarea legilor (Romani 13:3). Un guvernant Îl servește pe Dumnezeu și îndeplinește scopurile lui Dumnezeu atunci când pedepsește pe cei care încalcă legea (Romani 13:4).

► Un student va citi 1 Timotei 2:1-2 pentru întregul grup.

Ar trebui să ne rugăm pentru oamenii din guvern, astfel încât să putem trăi o viață liniștită și pașnică. Acest lucru ne spune că, atunci când un guvern funcționează așa cum ar trebui, el protejează pacea societății.

Influența creștină

► Citește Matei 5:13-16. Ce a vrut să spună Isus când ne-a spus să fim ca sarea și lumina?

Unii oameni cred că urmașii lui Cristos nu ar trebui să voteze sau să ocupe funcții publice deoarece guvernele lumii nu sunt guvernate de principii creștine. Unii creștini cred că biserica ar trebui să fie o comunitate separată care să nu se implice în societate, deoarece societatea este prea coruptă.

Profetul Ieremia le-a scris evreilor care fuseseră luați din țara lor pentru a trăi într-o societate păgână. Ei nu erau acolo de bunăvoie. Dacă vreun credincios în Dumnezeu a avut vreodată motive să se abțină de la implicarea în societate, cu siguranță acești evrei au avut. Erau acolo împotriva voinței lor, religia societății era păgână, guvernul era opresiv și le distrusese națiunea, iar evreii așteptau ziua în care puteau pleca.

Dar ascultați mesajul pe care Dumnezeu l-a dat profetului pentru acești oameni:

Urmăriți binele (pacea) cetății în care v-am dus în robie și rugați-vă Domnului pentru ea, pentru că fericirea voastră atârnă de fericirea ei (Ieremia 29:7).

Cuvântul ebraic *shalom* folosit în acest verset se referă nu doar la pacea în sine, ci și la binecuvântările care însoțesc pacea. Se referă la binecuvântările lui Dumnezeu. Acești închinători ai lui Dumnezeu au găsit binecuvântările lui Dumnezeu în timp ce încercau să aducă aceste binecuvântări într-o societate păcătoasă care nu știa nimic despre El și care Îi persecuta poporul!

Oamenii care Îl slujesc pe Dumnezeu ar trebui să influențeze societatea lor pentru a respecta voia lui Dumnezeu, astfel încât societatea lor să fie binecuvântată. Ei nu ar trebui

doar să împărtășească Evanghelia, ci și să aplice principiile lui Dumnezeu în orice situație și în orice decizie.

Guvernarea și societatea ar trebui să fie modelate de Cuvântul lui Dumnezeu. Din adevărul revelat de Dumnezeu ar trebui să rezulte etica (regulile pentru acțiunile corecte), din etică ar trebui să rezulte politica (guvernarea pentru dreptate și libertate) și apoi economia (gestionarea resurselor). Așadar, ordinea corectă este adevărul, apoi etica, apoi politica, apoi economia.

1. Scriptura
2. Etica
3. Politica
4. Economia

Tendința naturală a societății umane este de a inversa această ordine. Oamenii acordă prioritate economiei personale, apoi sprijină liderii și legile care le vor oferi ceea ce doresc chiar dacă trebuie să piardă dreptatea și libertatea, apoi își formează etica pentru a se potrivi cu ceea ce fac, apoi concep religia pentru a le aproba comportamentul. Așadar, ordinea obișnuită este economia, apoi politica, apoi etica, apoi religia.

1. Economia
2. Politica
3. Etica
4. Religia

O astfel de religie a fost atât de modelată de principii greșite, încât nu mai există adevăr în ea.

Biserica ar trebui să apere adevărul biblic nu doar prin respingerea păcatelor societății, ci și prin explicarea și demonstrarea a ceea ce ar trebui să fie societatea. Dacă credincioșii nu pot explica și demonstra cum ar trebui să fie societatea, este previzibil că oamenii care ignoră adevărul biblic vor eșua în aplicarea acestuia.

Credincioșii nu ar trebui doar să-și critice societatea. Credincioșii ar trebui să facă parte din ea. Credincioșii ar trebui să se implice activ în comunitățile lor și să militeze pentru dreptate. Credincioșii ar trebui să fie întotdeauna etici în toate relațiile lor și, astfel, să-i influențeze pe ceilalți în favoarea dreptății. Ei ar trebui să participe la guvernare și la organizațiile care influențează societatea atât timp cât pot face acest lucru fără a încălca principiile creștine. Dacă li se permite, ei ar trebui să voteze și să susțină candidații pentru funcții publice care sunt cei mai apropiați de caracterul creștin.

► Dați un exemplu de presiune socială asupra bisericii de a lua decizii de dragul bunăstării economice mai degrabă decât de a lua decizii bazate pe adevărul Scripturii?

Credincioșii și legile guvernării umane

Pe parcursul istoriei credincioșii au încercat să-și dea seama cum să urmeze principiile creștine atunci când guvernul lor susține alte principii. Uneori, conflictul este sever, iar credincioșii suferă pentru convingerile lor, deoarece nu pot face lucrurile cerute de guvern.

Biblia ne spune să plătim impozitele care ne sunt impuse de guvern (Romani 13:7, Matei 22:21).

Biblia ne spune să ne supunem legilor națiunii noastre (Tit 3:1). Cu toate acestea, Biblia ne mai spune că trebuie să ne supunem lui Dumnezeu ori de câte ori poruncile lui Dumnezeu contrazic legile oamenilor (Faptele Apostolilor 5:29).

Guvernul poate cere ca oamenii să lupte ca soldați pentru o cauză nedreaptă. Guvernul poate cere moartea bebelușilor pentru a reduce un surplus de populație. Guvernul poate cere ca populația să susțină înrobirea unui grup etnic.

Uneori, problemele sunt legate de închinare. Urmașii lui Cristos pot fi persecutați atunci când nu se închină zeilor familiei sau tribului lor. Credincioșii pot fi persecutați atunci când o altă religie este favorizată de guvernul lor.

Unele națiuni adoptă legi împotriva evanghelizării și a predării Bibliei. Credincioșii sunt persecutați atunci când împărtășesc Evanghelia. Unele națiuni pedepsesc părinții care își învață copiii despre Dumnezeu.

Avem exemple biblice de oameni credincioși care au nesocotit poruncile nedrepte ale conducătorilor. Daniel a continuat să se roage chiar și atunci când rugăciunea a fost declarată ilegală (Daniel 6:10). Cei trei prieteni ai lui Daniel au refuzat să se închine idolului regelui (Daniel 3:16-18). Moașele evreice nu l-au ascultat pe Faraon când acesta le-a ordonat să ucidă bebelușii de parte bărbătească ai evreilor (Exodul 1:17).

De-a lungul istoriei, credincioșii au evanghelizat chiar și atunci când acest lucru era ilegal. Credincioșii au dus în mod ilegal Biblia peste granițele naționale. Credincioșii se adunau să se închine în secret. Credincioșii au blocat - fără violență - clinicile care fac avorturi. Credincioșii au ajutat sclavii evadați.

Majoritatea credincioșilor ar prefera să își trăiască viața în pace și să nu se confrunte cu astfel de decizii. Cu toate acestea, dacă credincioșii se confruntă cu o dilemă etică, ei trebuie să facă ceea ce este corect, chiar dacă aceasta necesită sacrificii. Dacă au ocazia să prevină nedreptatea sau să împărtășească Evanghelia, ei iau o decizie serioasă atunci când decid să acționeze sau nu.

► Puteți descrie o dilemă juridică care ar putea surveni pentru un credincios din țara voastră?

Mita

Un pastor călătorea într-o țară străină. Avea documentele necesare, dar de mai multe ori polițiștii îl opreau și îi cereau sume mici de bani. Dacă nu le dădea bani, aceștia îi mai amânau călătoria și îi făceau probleme.

► Ce ar fi trebuit să facă pastorul în această situație?

Mita este o sumă de bani plătită unei persoane cu autoritate pentru a o influența să permită ceva. Este greșit să mituiești o persoană pentru a face ceva ce nu ar trebui să facă (Deuteronomul 16:19). De exemplu, dacă o clădire sau un automobil nu îndeplinesc cerințele corespunzătoare, este greșit să mituiești un inspector pentru a semna ceva care nu este adevărat. Este greșit să mituiești un judecător sau un polițist pentru a judeca pe nedrept.

Uneori, o persoană cu autoritate cere mită pentru a face ceea ce trebuie să facă. În acest caz, persoana care plătește nu îl plătește pentru a face ceva greșit. Este greșit ca funcționarul să o ceară (Luca 3:14), dar persoana care plătește poate să nu aibă de ales. Exemple ar fi obținerea permisiunii pentru ceva care ar trebui să fie permis sau obținerea libertății unei persoane nevinovate. Uneori o mită este ca un jaf. Jaful este greșit, dar noi nu dăm vina pe victimă.

O privire atentă asupra Scripturii arată că Dumnezeu îi condamnă pe cei care iau mită, dar este milostiv cu cei forțați să o plătească (Exodul 18:21, Exodul 23:8; Deuteronomul 10:17, Deuteronomul 16:19, Deuteronomul 27:25). Credincioșii nu ar trebui să plătească niciodată mită pentru că așa e mai comod, dar nu este vina lor dacă sunt forțați de funcționari corupți.

► Dați un exemplu de mită greșită.

Serviciul militar

Mulți adepți ai lui Cristos cred că este greșit să slujească ca soldați pentru țara lor. Ei își bazează convingerea pe anumite afirmații din Scriptură. Isus a spus că trebuie să întoarcem și celălalt obraz atunci când cineva ne lovește (Matei 5:39). Isus a spus că slujitorii Săi nu se luptă, pentru că împărăția Sa nu este din lumea aceasta (Ioan 18:36). Apostolul Pavel a spus că armele noastre nu sunt fizice (2 Corinteni 10:4). Acești creștini cred că orice violență împotriva altor oameni este greșită. Mulți dintre ei trăiesc în țări în care guvernul restricționează libertatea și îi persecută pe credincioși.

Alți creștini cred că ar trebui să fim dispuși să ne apărăm țara ca soldați. Scriptura spune că Dumnezeu a instituit guvernul și că guvernul poate folosi arme pentru a-i pedepsi pe infractori (Romani 13:4). Pare evident că Dumnezeu a conceput bărbatul pentru a-și proteja familia și, prin urmare, este firesc ca bărbații să fie organizați pentru a-și proteja familiile de atacuri sub forma unei armate. Când un soldat l-a întrebat pe Ioan Botezătorul cum să se pocăiască, Ioan i-a spus să nu ia mită și să nu recurgă la violență personală, dar nu i-a spus să părăsească armata (Luca 3:14). El nu a vrut să spună că nu trebuie să ne apărăm

împotriva unui atac, ci că nu trebuie să ne răzbunăm împotriva unui comportament ofensator, cum ar fi o palmă peste față. El a spus că slujitorii Săi nu luptă pentru a-I stabili o împărăție pământească, pentru că El nu-Și va stabili Împărăția în acest fel. Dacă guvernul este ideea lui Dumnezeu și dacă un guvern ar trebui să își apere poporul, atunci este corect ca credincioșii să servească guvernul lor pentru a-l ajuta să își îndeplinească responsabilitățile.

De-a lungul secolelor de istorie a bisericii, mulți credincioși din multe națiuni au participat la serviciul militar, chiar au și luptat, pentru că au crezut că trebuie să își facă partea lor pentru a-și apăra națiunea de atacuri malefice.

Mulți creștinii din întreaga lume nu sunt de acord cu privire la chestiunea serviciului militar. Este important ca fiecare să ia în considerare, cu rugăciune, Scriptura și rațiunea, apoi să-și urmeze cu credință convingerea.

► Cum răspund bisericile din țara ta la chestiunea serviciului militar?

Discuții de grup

Majoritatea credincioșilor au propriile lor opinii cu privire la aceste aspecte. Este important să înțelegem că adepții lui Cristos din diferite timpuri și locuri nu au fost toți de acord cu privire la aceste întrebări. Ar trebui să evităm să judecăm motivele altora din cauza opiniilor lor.

► Cum ar trebui să evaluăm relația normală dintre biserici și guvern în țara noastră? Ar fi necesar să se schimbe ceva?

Rugăciune

Tată Ceresc,

Îți mulțumesc că ai conceput guvernul pentru a oferi protecție și libertate. Ajută-mă să-Ți fiu credincios în ciuda imperfecțiunilor guvernării umane.

Ajută-mă să-mi îndeplinesc responsabilitatea de a-i proteja pe alții și de a-mi influența societatea.

Anticipez venirea Împărăției Tale în plinătatea ei.

Amin.

Lecția 12. Sarcini de lucru

(1) Biblia conține multe relatări în care Dumnezeu lucrează prin intermediul oficialilor guvernamentali pentru a-Și îndeplini scopurile în viața poporului Său. Proverbele 21:1 spune: „Inima împăratului este ca un râu de apă în mâna Domnului, pe care îl îndreaptă încotro vrea.” Alege una dintre aceste relatări pentru a o studia:

- Geneza 41:14-49, Geneza 42:1-3, Geneza 45:4-7
- Estera 4, 7-8
- Neemia 1-2

Scrie despre observațiile tale:

- Ce trebuia să se întâmple în viața poporului lui Dumnezeu?
- Cum a folosit Dumnezeu un conducător neevlavios pentru a-Și îndeplini scopul?
- Cum a folosit Dumnezeu o persoană evlavioasă pentru a-Și îndeplini scopul?

(2) Alege una din temele de mai jos:

- Influența creștină
- Creștinii și legile umane
- Mita
- Serviciul militar

Uită-te la pasajele biblice găsite în această lecție referitoare la subiectul tău. Scrie o pagină în care să explici care crezi că este abordarea scripturală a acestui subiect.

Lecția 13

Corpul creștinului

Obiectivele lecției

Până la sfârșitul acestei lecții, studentul ar trebui:

- (1) Să înțeleagă modul în care problemele fizice afectează sănătatea spirituală.
- (2) Să își dedice corpul lui Dumnezeu și să învețe noi obiceiuri care Îl onorează pe Domnul.

Martin Luther, slujitorul lui Dumnezeu

Martin Luther a devenit călugăr pentru că a crezut că acesta este cel mai bun mod de a se dedica slujirii lui Dumnezeu. Stilul de viață monastic implica restricții alimentare, post, îmbrăcăminte simplă, posesiuni limitate și celibat. Zelul lui Martin de a-și supune trupul lui Dumnezeu l-a determinat, de asemenea, să își pedepsească trupul cu flagelarea. După ce Martin a înțeles Evanghelia mântuirii prin har, prin credință, și-a dat seama că nu poate câștiga harul provocând suferință trupului său. El a renunțat la jurămintele sale monahale, considerându-le incompatibile cu Scriptura. S-a căsătorit cu Katherina, o fostă călugăriță, și a avut șase copii.

Introducere: Confuzia din Corint

Unii oameni din Corint nu credeau că urmașii lui Cristos vor învia. Ei credeau că trupul este aruncat după moarte și că doar spiritul credinciosului merge în cer.

Unii spuneau: „Din moment ce trupul va muri și va fi aruncat, nu contează ce facem cu el acum. Folosirea trupului în scopuri păcătoase nu contează, deoarece trupul nu are nicio valoare finală.”

Alții care negau învierea spuneau: „Trupul va fi distrus pentru că dorințele lui sunt rele. În cer nu vom avea dorințe fizice. Deoarece dorințele fizice sunt rele, nu ar trebui să le urmăm acum. Nu ar trebui să mâncăm mâncare bună, să purtăm haine confortabile sau chiar să facem sex în căsnicie. Ar trebui să suprimăm corpul în orice fel putem până când îl părăsim.”

Ambele puncte de vedere sunt greșite. Ambele se bazează pe o greșeală. În 1 Corinteni 15, Pavel a explicat de ce doctrina învierii este importantă.

Deși este corect să vorbim mai mult despre viața spirituală decât despre problemele fizice, trupurile noastre afectează problemele spirituale. Dumnezeu ne-a creat nu doar ca spirite, ci ca spirite cu trupuri fizice. Nu suntem simple animale, dar nu suntem doar spirite care trăiesc temporar în trupuri.

Dedicație lui Dumnezeu

► Un student va citi 1 Corinteni 6:19-20 pentru întregul grup.

Aceste versete ne spun că trupurile noastre aparțin lui Dumnezeu pentru că El ne-a răscumpărat. Trupurile noastre sunt temple ale Duhului Sfânt și nu ar trebui să fie folosite pentru păcat.

Biblia ne spune că trupul fizic trebuie să fie supus complet lui Dumnezeu.

► Un student va citi Romani 12:1 pentru întregul grup.

Acest verset ne spune că trupurile noastre trebuie să fie sfinte și că aparțin lui Dumnezeu. Închinarea pe care Dumnezeu o dorește de la noi este ascultarea completă.

Nu Îl putem sluji pe Dumnezeu în mod consecvent dacă suntem controlați de dorințele trupurilor noastre. Orice obicei al păcatului este ca o dependență.

Imaginează-ți un animal care are doi stăpâni. Unul dintre stăpâni dă ordine, dar animalul nu se poate supune deoarece celălalt stăpân îl ține legat de un lanț. Stăpânul cu lanțul trage animalul oriunde dorește el. Animalul îl poate iubi mai mult pe celălalt stăpân, dar nu se poate supune acestuia. Cam așa este cu dependența. O persoană poate dori să-L slujească pe Dumnezeu, dar dependența este un lanț căruia nu-i poate rezista.

Dependențele și majoritatea formelor de păcat dăunează trupului și minții unei persoane. Deoarece trupurile noastre Îi aparțin lui Dumnezeu și sunt dedicate pentru a-L sluji, este greșit să le deteriorăm. Versetul pe care l-am citit din Romani ne spune să ne dăm trupurile ca jertfă lui Dumnezeu, dar nu putem face acest lucru dacă nu avem control asupra noastră.

► Un student va citi 1 Corinteni 9:24-27 pentru întregul grup.

Corpul tău este servitorul tău, dar trebuie să-l ții sub control. Este foarte bun ca servitor. Dacă scapă de sub control, devine stăpânul tău, iar trupul este un stăpân teribil. Pavel a spus că a refuzat să lase vreo dorință să îl domine (1 Corinteni 6:12).

► Un student va citi Romani 6:13 pentru întregul grup.

Corpul este ca un set de unelte care îți aparțin. Uneltele sunt sub controlul tău. Nu trebuie să le mai folosești pentru păcat, ci doar pentru Dumnezeu.

Dorințe naturale

Unii oameni cred că nu putem evita păcatul din cauza dorințelor noastre naturale. Este adevărat că ne naștem cu o natură păcătoasă care ne duce în păcat. Această natură include nu numai dorințele fizice, ci și dorințele minții și o voință care este îndreptată spre păcat. O persoană care nu a fost regenerată de Duhul lui Dumnezeu nu se poate abține de la a păcătui, deși poate rezista cu succes unor păcate. Un necredincios care nu a experimentat harul lui Dumnezeu nu poate crede că ar putea trăi vreodată în biruință.

Nu dorințele naturale sunt problema. Dumnezeu a creat dorințele naturale. Adam a avut dorințe naturale, dar nu a fost păcătos până când a făcut alegerea de a nu-l asculta pe Dumnezeu. Aceste dorințe fac parte din modul în care Dumnezeu a proiectat omenirea să fie. Ele nu sunt păcătoase în sine, dar fac posibilă ispita.

► Care sunt câteva exemple de dorințe naturale?

Următorul tabel nu este complet, dar oferă câteva exemple de dorințe naturale, câteva expresii obișnuite și adecvate ale acestor dorințe și câteva moduri în care acestea fac posibilă ispita.

Observați că dorințele naturale nu sunt neapărat dorințe ale trupului. Ele sunt naturale pentru că provin din natura umană, dar nu sunt toate dorințe fizice.

Categorii de dorințe naturale	Exemple de exprimări adecvate ale dorințelor naturale	Potențiale păcate
Autoconservarea	Luarea măsurilor de siguranță	Lașitatea
Aprobarea umană	Îmbrăcarea cu grijă, dovadă de politețe	Mândria, invidia
Satisfacțiile fizice	Alimentația, somnul și sexul în cadrul căsătoriei	Răsfăț păcătos
Activitățile sociale	Părtășia cu ceilalți	Bârfa, snobismul
Confortul fizic	Preferința pentru comoditate	Lenea, materialismul
Securitatea financiară	Economisirea, realizarea de investiții	Lăcomia, lipsa de onestitate

► Este vreo dorință naturală căreia să i te poți supune întotdeauna?

Nicio dorință naturală nu poate fi lăsată să domnească. Nu există nicio dorință naturală pe care să o poți urma întotdeauna în deplină siguranță, deoarece o dorință nu se limitează la lucrurile care sunt potrivite pentru tine. De exemplu, dorința de a mânca nu face distincție între propria hrană, hrana altei persoane sau hrana pe care nu ți-o poți permite.

Sunt momente în care chiar și exprimarea corectă a unei dorințe trebuie reprimată. Doar pentru că unei persoane îi este foame nu înseamnă că poate lua mâncarea altcuiva.

Este natural să ne dorim odihnă, dar uneori o persoană va trebui să lucreze chiar și atunci când este obosită. Este natural să ne dorim să evităm pericolul, dar o persoană trebuie să reziste impulsului de a fugi de pericol atunci când este responsabilă de protejarea altcuiva.

Dorințele naturale pot deveni atât de distorsionate și direcționate greșit, încât să ia forme nenaturale și inumane. Acesta este motivul pentru care unii oameni fac acțiuni extrem de perverse sau crude. Dorințele naturale devin distorsionate sau direcționate greșit din cauza unei învățături incorecte, a dezvoltării unor modele de gândire greșite, a aflării într-un mediu păcătos sau a propriilor acțiuni păcătoase.

Fiecare credincios trebuie să se aștepte să fie ispitit din cauza dorințelor naturale. Harul nu elimină de obicei dorințele naturale, dar îi dă persoanei puterea de a-și controla acțiunile și de a-și îndrepta dorințele către scopuri legitime.

Dorințele naturale fac disciplinele spirituale necesare pentru a menține victoria spirituală. Harul nu scutește o persoană de a asculta de instrucțiunile Scripturii, de a participa la serviciile de închinare, de a-și păstra trupul în ascultare, de a se ruga și de a studia Biblia. Un credincios care este serios în ceea ce privește menținerea victoriei spirituale poate stabili, de asemenea, limitări personale pentru a-și proteja ariile de slăbiciuni.

Ispita va părea atractivă, dar dacă inima este hotărâtă să dorească voia lui Dumnezeu, persoana poate respinge cu adevărat ispita din inimă (1 Ioan 5:3). Creștinul nu va crede că renunță la ceea ce l-ar face cu adevărat fericit. Prin credință, credinciosul știe că Dumnezeu nu interzice nimic care este inofensiv, chiar dacă nu vede nocivitatea a ceva care este interzis (Deuteronomul 6:24). Prin credință, el știe că nimic contrar voinței lui Dumnezeu nu l-ar satisface cu adevărat, deoarece satisfacția sa este în Dumnezeu (Psalmul 16:2, Psalmul 84:11).

Regimul alimentar și exercițiile fizice

► Ce spune Biblia despre mâncare?

Biblia nu interzice în mod specific nimic în ceea ce privește hrana. Restricțiile alimentare din Vechiul Testament nu erau cerute credincioșilor din Noul Testament (1 Timotei 4:4, Marcu 7:19). A existat o problemă legată de mâncarea oferită idolilor, dar nu pentru că mâncarea în sine era rea, ci pentru că unii oameni mâncau acea hrană ca parte a închinării la idol (1 Corinteni 8).

Dieta este importantă pentru sănătatea și forța fizică. Pentru că suntem slujitori ai lui Dumnezeu, ar trebui să ne dorim să fim într-o condiție fizică bună. Nu ar trebui să încercăm să ne prejudiciem corpul sau să ne scurtăm viața cu diete necorespunzătoare. Mulți oameni nu au multe opțiuni alimentare pentru că sunt forțați să mănânce ceea ce este disponibil și ceea ce își pot permite, dar ar trebui să aleagă ce este mai bun din ceea ce pot. De asemenea, ar trebui să-și învețe copiii să facă alegeri bune în materie de alimentație.

Oamenii care au bani de cheltuit pe mâncare consumă uneori prea multă mâncare care le place, în loc să aleagă alimente nutritive care îi hrănesc cel mai bine. De asemenea, oamenii sunt tentați să cheltuiască prea mulți bani pe alimente nesănătoase. Unii oameni se simt incapabili să cumpere o carte pentru pregătirea în slujire, dar cheltuiesc la fel de mult pe bomboane și Cola în fiecare săptămână.

Exercițiile fizice sunt necesare pentru ca o persoană să rămână într-o condiție fizică bună. O persoană nu ar trebui să permită ca deficitul de exerciții fizice să o lipsească de putere sau să aibă o greutate corporală excesivă care să o împiedice să dea tot ce are mai bun pentru Dumnezeu. Dacă locul de muncă al unei persoane necesită muncă fizică, este posibil ca ea să nu aibă nevoie de exerciții fizice suplimentare. În caz contrar, ea ar trebui să își disciplineze corpul pentru a fi în stare bună.

Un credincios ar trebui să trateze cu responsabilitate regimul alimentar și exercițiile fizice deoarece aparține lui Dumnezeu. Cu toate acestea, în Biblie nu există indicații specifice cu privire la regimul alimentar și exercițiile fizice. Oamenii trebuie să găsească modalități de a aplica principiul dedicării față de Dumnezeu la propria situație. Trebuie să evităm să-i judecăm și să-i criticăm pe alții. Aceste detalii nu trebuie transformate în reguli de viață spirituală decât dacă un grup restrâns de oameni se angajează la discipline specifice.

► Un student va citi Romani 14:4 pentru întregul grup.

Fiecare dintre noi trebuie să aplicăm principiile Scripturii în moduri specifice, dar nu trebuie să judecăm oamenii care le aplică în mod diferit, atunci când aplicațiile specifice nu sunt în Scriptură.

Vindecarea fizică miraculoasă

► Un student va citi Romani 8:18-23 pentru întregul grup.

Boala este un rezultat al blestemului care s-a abătut asupra întregii creații atunci când primii oameni au păcătuit. Planul de mântuire al lui Dumnezeu va restaura în cele din urmă creația și va pune capăt tuturor suferințelor. Totuși, aceste versete ne spun că această restaurare nu are loc imediat. Deși suntem deja salvați, corpurile noastre vor continua să sufere de îmbătrânire și boală până când planul de mântuire al lui Dumnezeu va fi finalizat.

Dumnezeu face deja miracole în lume. Multe miracole de vindecare sunt înregistrate în Biblie. Dumnezeu promite să vindece ca răspuns la rugăciunile de credință ale bisericii (Iacov 5:14-15). Nu este necesar ca persoana bolnavă să aibă credință pentru propria sa vindecare; biserica poate avea credință pentru ea. Prin urmare, o persoană bolnavă nu ar trebui să fie acuzată de lipsă de credință.²²

---

²² Isus l-a vindecat pe omul paralizat datorită credinței prietenilor săi (Marcu 2:5).

Nu ne putem aștepta ca o persoană cu credință să nu sufere niciodată de boală. Dumnezeu i-a permis lui Iov să sufere fizic pentru o perioadă de timp, deși Iov a fost credincios lui Dumnezeu (Iov 2:8).

Pavel a spus că Dumnezeu a permis ca un „țepuș în carnea lui” să îl țină umil și dependent de Dumnezeu. Pavel s-a rugat de trei ori pentru eliberare, dar în cele din urmă și-a dat seama că Dumnezeu dorea să îi dea putere pentru rezistență, mai degrabă decât vindecare (2 Corinteni 12:7-9). Pare probabil ca „țepușul în carne” să fi fost o afecțiune fizică, deși nu știm aceasta cu siguranță.

Pavel suferea de o afecțiune fizică în timp ce îi evangheliza pe galateni (Galateni 4:13-15). Se pare că a avut o problemă cu ochii, deoarece a spus că galatenii îl iubeau atât de mult, încât ar fi fost dispuși să îi dea ochii lor. Nu știm dacă Pavel a fost vindecat de această problemă mai târziu, dar este evident că nu a fost vindecat imediat. Este evident că Pavel nu a învățat că fiecare credincios trebuie să fie întotdeauna scutit de boală, iar galatenii nu au crezut că boala lui contrazicea Evanghelia pe care o propovăduia.

► Un student va citi Filipeni 2:25-30 pentru întregul grup.

Epafras era bolnav și în pericol de moarte. El s-a îmbolnăvit pentru că muncise din greu pentru a-l ajuta pe Pavel. Pavel a spus că Epafras merită onoare pentru că și-a riscat viața pentru lucrarea lui Cristos.

Exemplele lui Iov, Pavel și Epafras ne arată că nu trebuie să acuzăm oamenii de lipsă de credință atunci când sunt bolnavi. Nu ar trebui să presupunem că sunt pedepsiți pentru păcat. Doar Dumnezeu știe dacă există o cauză spirituală pentru suferința cuiva. Unii dintre cei mai mari creștini din istorie, oameni de mare credință, au suferit de boli pentru perioade lungi.

Biblia nu interzice recurgerea la medici și medicamente. Chiar dacă ne rugăm pentru sănătate și vindecare, nu este greșit să folosim și ajutorul care este disponibil.

Este greșit să căutăm vindecare de la oameni care pretind că au puteri magice sau servesc spirite care nu sunt de la Dumnezeu. Noi nu îl slujim pe Satana și nu ar trebui să căutăm beneficii de la el. Loialitatea noastră este față de Dumnezeu și ar trebui să fim mulțumiți cu binecuvântările Sale. Dacă El alege să nu ne vindece, ar trebui să ne rugăm pentru harul și puterea de a rămâne credincioși.

Substanțele nocive

Unii oameni folosesc substanțe care oferă plăcere corpului lor, dar au efecte negative. Deși drogurile sunt uneori necesare pentru a trata probleme medicale, ele nu ar trebui folosite niciodată pentru plăcere. Acestea pot afecta organismul, pot afecta mintea și pot provoca dependență. În multe locuri este ilegal să folosești droguri fără prescripția și supravegherea unui medic. Alcoolul, cu excepția dozelor foarte mici, afectează percepția unei persoane și

o determină să acționeze în moduri în care nu ar acționa dacă nu ar fi sub influența sa. De asemenea, alcoolul creează dependență.

În cantități mari, alcoolul este nociv pentru sănătate. De asemenea, este folosit în exces în locurile de distracție lumească, imorală. Biblia nu interzice direct alcoolul, dar multe biserici îl interzic deoarece afectează comportamentul și judecata, creează dependență și însoțește adesea comportamentul imoral. Mulți credincioși sunt îngrijorați de faptul că, dacă o persoană folosește alcoolul cu grijă, evitând pericolele, acesta poate avea un efect nociv asupra altora, în special asupra tinerilor.

► Un student va citi Proverbele 20:1 și Proverbele 31:4-5 pentru întregul grup.

Tutunul, fumat sau mestecat în mod regulat, creează dependență și tinde să scurteze viața cu mai mulți ani. Consumatorul are un risc ridicat de cancer.

Biblia nu interzice în mod specific drogurile, alcoolul sau tutunul. Cu toate acestea, majoritatea oamenilor care înțeleg nocivitatea lor cred că un urmaș al lui Cristos nu ar trebui să le folosească. Nu a fost întotdeauna așa peste tot, mai ales când oamenii nu cunoșteau încă toate consecințele utilizării acestor substanțe.

Cel mai mare pericol al acestor substanțe este tendința lor de a face consumatorul dependent. Dependența preia controlul asupra vieții unei persoane. Ele îi consumă resursele. Ele îi afectează percepțiile, făcându-l să le justifice irațional. El face sacrificii care dăunează familiei și muncii sale. Dependența cere o loialitate care este similară unei religii și intră în conflict cu loialitatea față de Dumnezeu.

Efesenii 5:18 ne spune că credincioșii nu trebuie să se îmbete, ci mai degrabă să fie plini de Duhul lui Dumnezeu.

Curățenia și aspectul fizic

Un credincios ar trebui să aibă obiceiuri de curățenie fizică care să fie cel puțin la fel de bune ca obiceiurile culturii sale. El nu ar trebui să atragă atenția celorlalți prin miros neplăcut, păr neîngrijit, haine murdare sau aflate în stare proastă. Poate fi dificil pentru o persoană care trăiește în sărăcie să mențină o înfățișare bună, dar ar trebui să facă tot posibilul în acest sens.

Dacă prietenii tăi îți critică aspectul sau igiena, ar trebui să îi asculți. Părinții ar trebui să-și învețe copiii obiceiurile bune.

Credincioșii nu ar trebui să urmeze modelul lumii, folosind hainele și podoabele pentru a-și arăta superioritatea față de ceilalți. Cu toate acestea, o înfățișare neglijentă poate fi un indiciu că o persoană nu îi respectă pe oamenii pe care îi întâlnește. De exemplu, dacă ești neglijent cu aspectul tău atunci când mergi la o întâlnire, poți crea impresia că nu consideri întâlnirea și oamenii demni de respect. Creștinii ar trebui să arate altora cum să-L onoreze pe Dumnezeu și să arate respect față de ceilalți printr-o înfățișare bună.

Oamenii care nu au priorități spirituale și eterne adesea își pun în evidență corpul, îmbrăcându-se într-un mod care atrage atenția. Un bărbat poate dori să își arate mușchii. O femeie poate dori să fie atractivă fizic pentru bărbați. Credincioșii nu ar trebui să dea dovadă de mândrie sau să atragă atenția greșită cu îmbrăcămintea lor.

Discuții de grup

Încurajează studenții să se gândească la modul în care dedicarea lor față de Dumnezeu ar trebui să producă schimbări în stilul lor de viață.

► Cum demonstrează obiceiurile tale că trupul tău Ți aparține lui Dumnezeu?

Evită argumentele lungi orientate să impună reguli alimentare sau restricții similare în calitate de cerințe pentru credincioși.

► Cum ai explica unei persoane de ce nu consumi anumite substanțe?

Rugăciune

Tată ceresc,

Ți mulțumesc pentru minunatul plan pe care ni l-ai dat pentru a trăi mai întâi pe pământ și apoi în cer.

Ajută-mă să trăiesc în dedicare totală față de Tine, știind că Tu m-ai creat și m-ai răscumpărat.

Ajută-mă să trăiesc în libertate față de tot ceea ce mi-ar împiedica slujirea și închinarea față de Tine.

Ți mulțumesc pentru marele privilegiu pe care îl am de a fi un templu al Duhului Tău Sfânt. Vreau să trăiesc într-un mod care să Te onoreze.

Amin.

Lecția 13 Sarcini de lucru

(1) Scrie răspunsurile tale la fiecare dintre următoarele întrebări într-un jurnal personal. (Nu trebuie să le predai liderului clasei.)

- Te-ai dedicat pe deplin lui Dumnezeu? Ce înseamnă acesta pentru tine?
- Ce dorințe naturale generează cel mai adesea ispite în viața ta?
- Care sunt cele două sau trei pasaje din Scriptură pe care ar trebui să le memorezi pentru a te ajuta să învingi constant aceste ispite?
- Care sunt schimbările pe care Dumnezeu ți-a vorbit să le faci pe măsură ce ai studiat această lecție?

(2) Studiază 1 Corinteni 15. Mai întâi, împarte capitolul în secțiuni, fiecare acoperind un mic subiect. Scrie un alineat pentru fiecare secțiune explicând mesajul secțiunii respective. Care sunt aplicațiile practice care ar trebui să se bazeze pe acest capitol?

Resurse recomandate

Pentru a afla mai multe despre subiectele explorate în acest curs, vă propunem să consultați următoarele resurse.

Lecția 1 – Integritatea creștină

McDowell, Josh, and Bob Hostetler. *Right from Wrong*. Nashville: W Publishing Group, 1994.

Sider, Ron. *The Scandal of the Evangelical Conscience*. Grand Rapids: Baker Books, 2005.

Lecția 2 – Practica ascultării de Dumnezeu

Keep, Tim and Becky. *It's All about Obedience*. Shoals: Whispering Pines Publishing, 2016.

Spiritual Formation (course from Shepherds Global Classroom). Available online or in print at: <https://www.shepherdsglobal.org/courses>

Lecția 3 - Munca

McQuilkin, Robertson. *An Introduction to Biblical Ethics*. (Second Edition). Wheaton: Tyndale House Publishers, Inc., 1995.

Lecția 4 – Relațiile

Chapman, Gary. *The Five Love Languages*. Chicago: Northfield Publishing, 2015.

Carnegie, Dale. *How to Win Friends and Influence People*. New York: Pocket Books, 1936.

Lecția 5 – Călăuzirea lui Dumnezeu

Duewel, Wesley. *Let God Guide You Daily*. Greenwood, IN: One Mission Society, 1988.

Lecția 6-7 - Căsătoria

Drescher, John. *For Better, For Worse*. Morgantown, PA: Masthof Press, 2012.

Eggerichs, Emerson. *Love and Respect*. Nashville: Thomas Nelson, 2004.

Thomas, Gary. *Sacred Marriage*. Grand Rapids: Zondervan, 2000.

Lecția 8 – Ecologia creștină

Schaeffer, Francis, Udo W. Middelmann, Lynn White Jr., and Richard Means. *Pollution and the Death of Man*. Wheaton: Tyndale House, 1970.

Lecția 9 - Banii

Ramsey Dave. *The Financial Peace Planner*. New York: Penguin Books, 1998.

Wesley, John. "The Use of Money" (a sermon). Available online at <https://holyjoys.org/john-wesley-on-the-use-of-money/> (as of October 12, 2022).

Lecția 10 - Onestitatea

Covey, Stephen M. R. *The Speed of Trust: The One Thing that Changes Everything*. New York: Free Press, 2006.

Lecția 11 – Valoarea umană

Lewis, C. S. *The Abolition of Man*.

Colson, Charles and Nancy Pearcey. *How Shall We Now Live?* Wheaton: Tyndale House Publishers, 1999.

Lecția 12 - Guvernarea

Schaeffer, Francis. *A Christian Manifesto*. Wheaton: Crossway Books, 1981.

Lecția 13 – Corpul creștinului

Foster, Richard. *Celebration of Discipline*. New York: HarperCollins Publishers, 1978.

Registrul realizării sarcinilor

Numele și prenumele studentului _____

Semnați cu inițialele după finalizarea fiecărei sarcini. Toate sarcinile trebuie finalizate cu succes pentru a primi un certificat de la Shepherds Global Classroom.

Lecția	Sarcina 1	Sarcina 2	Sarcina 3
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			
11			
12			
13			

Cererea pentru un certificat de absolvire de la Shepherds Global Classroom poate fi completată pe pagina noastră web la www.shepherdsglobal.org. Certificatele vor fi transmise în format digital de către președintele SGC instructorilor și facilitatorilor care completează cererea în numele studenților lor.